

நோன்சுடர்

மாசி

சந்திரியான் ஆச்சிரமம்

218 ஆவது மலர்

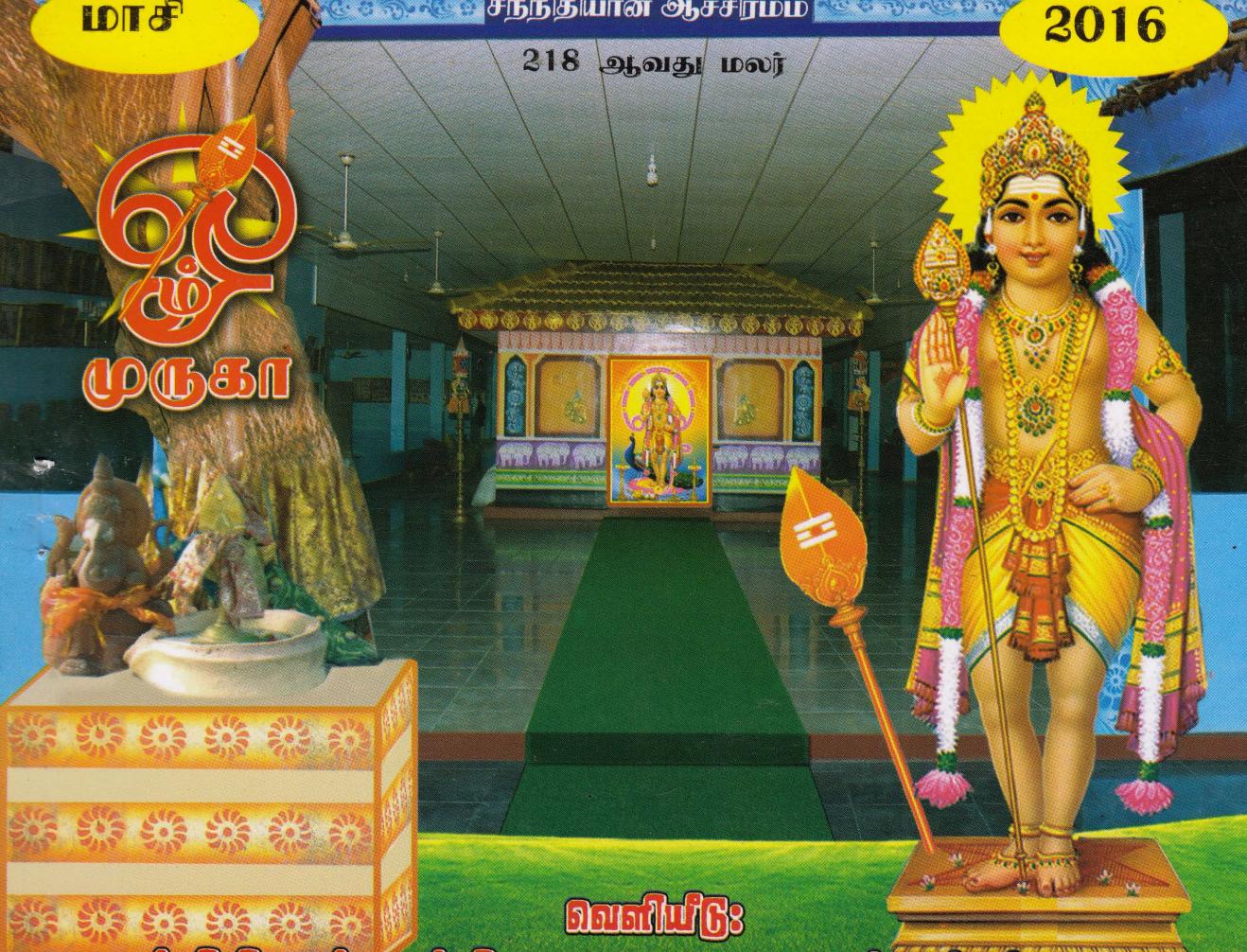
2016

இறு
மஞ்சை

மஞ்சை

வெளியீடு:

சந்திரியான் ஆச்சிரம ஈவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

தாள் வழி

பொருளி :

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில்
நீர்மை யுடையார் சொலின்.
நல்ல குணமுடையவர்கள் பயனில் லாத சொற்களைச்
சொன்னால் அவர்களுடைய மதிப்பும் சிறப்பும் நீங்கிவிடும்.

(195)

பொருளி :

பயனில்சால் பாராட்டு வானை மகனெனால்
மக்கட் பதழ யெனல்.
வீண் பேச்சைப் பலமுறையும் பேசகின்றவனை மனிதன் என்று
சொல்லாதீர்கள்; அவன் மக்களுள் பயனற்றவன் ஆவான்.

(196)

நாள்சிந்தகணை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

முத்தி நல்குமே

ஓதுக அதுநாம் ஓம்தத் சத்தும்

இளமையு மூப்பு முள்ளா னில்லான்
களவிலா நெஞ்சினர் காட்சிக் கெளியன்
மழவிடை யூர்த்தியன் மாசி லாமணி
யளவு கடந்தவ னவனா சூதேமும்
ஓதுக வதுநாம் ஓம்தத் சத்தும்

56

அறம்புரி வோர்கள் திறம்பா வாற்றலர்
உறங்கி யுறங்கா திருக்கு முத்தமர்
கறங்குபோல் மனத்தைக் கடந்த சித்தர்
இறந்தும் பிறந்து மிடுக்கணைய் தாதவர்
ஓதுக வதுநாம் ஓம்தத் சத்தும்

57

சனகர் சனந்தன ராதியாந் தவத்தினர்
இனந்தனி லெம்மை யிருத்தி வைத்துச்
சினந்தனை நீக்கிச் சிவானந்த மென்னும்
வனந்தனில் வைக்க வள்ளலைப் பாடுவோம்
ஓதுக வதுநாம் ஓம்தத் சத்தும்

58

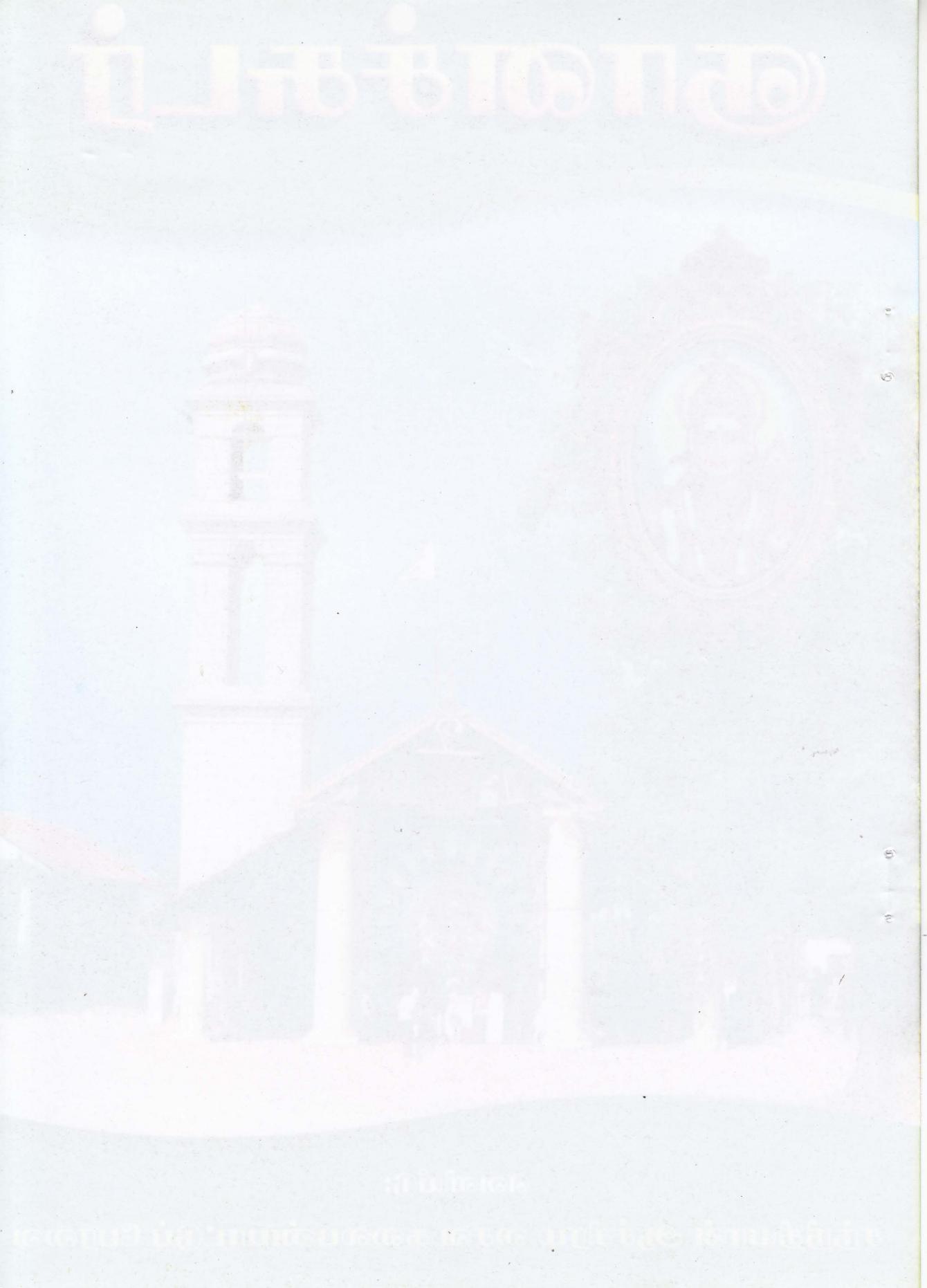

நாள்சூர்

வெளியீடு:

சந்தியான் நூச்சிரம சைவ கலைப்பாட்டுப் பேரவை

நூல்ச்சிட்டி

வெளியீடு - 2

சுடற் - 218

2016

பொருளடக்கம்

மாசி

வெள்ளிக்கிழமை விரதம்	கு. சோமசுந்தரம்	01 - 02
திருச்சதகம்	சு. அருளாம்பவனார்	03 - 06
சைவப் பெருமக்களால்...	எம்.பி. அருளானந்தன்	07 - 08
அருணகிரிநாதரின்...	க. நாகேஸ்வரன்	09 - 12
சிவபுராணத்தில்...	செ. பாலசுந்தரின்	13 - 15
ஹி ரமண நினைவுலைகள்	தொகுப்பு	16 - 18
திருவடி தீட்சையின் சிறப்பு	ஆர்.வீ. கந்தசாமி	19 - 21
திருவருடப்பயன்	ஆ. ஆனந்தராசன்	22 - 26
வாழ்க்கை என்பது...	செல்வி பா. வேலுப்பிள்ளை	27 - 29
பகவத்கீதயின் உலகம்...	தூ. சோதிநாதன்	30 - 32
ஞானக்குறள் தற்க...	நா. நல்லதம்பி	33 - 35
நித்திய அன்னப்பனி	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	36 - 37
காத்திரமாயமைந்த...	கே.எஸ். சீவஞாராஜா	38 - 40
விதுராந்தி	இரா. செல்வவடிவேல்	41 - 44
படங்கள் தரும் பதிவுகள்	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	45 - 48
ஆசையே பிறவிக்குக்...	பு. கதிரித்தம்பி	49 - 50
கண்டோம் கதிர்காமம்	அன்னைதாசன்	51 - 53
ஸமுநாட்டில் இந்துமத...	த. துரைராஜா	54 - 56
சித்தர்களின் ஞானம்	சிவ. மகாவிங்கம்	57 - 62
மலையக மீரியப்பெத்தை...	குணாகரன்	63 - 67
தமிழகத் திருக்கோயில் ...	வல்வைவட்டுர் அப்பாண்ணா	68 - 72

வருட சந்தா: 500/- (துபாற் செலவடன்)

சுந்திரியான் ஆச்சிரம

வரவு கலை பக்காப்பும் பேரவை

தொகைபோசி இலக்கம்: 021 321 9599, 021 226 3406

ஷ்கதம்: சுந்திரியான் ஆச்சிரமம்

ஞானச்சிட்டி

2016

நாசிசுவீ

ஞானச்சிட்டர் தொமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:

தொமாத மலருக்கான வெளியீட்டுரையினை ஓய்வுநிலை மக்கள் வங்கி முகாமையாளர் திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் மேற்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்தம் உரையில் 19ஆம் ஆண்டில் கால் பதிக்கும் 217ஆவது ஞானச்சிட்டர் மலருக்கான வெளியீட்டுரையினை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத் தலைவர் திரு ஆறு. திருமுருகன் ஆற்ற உள்ளவேளை அவர் வருகை தாமதமாகையால் சிறப்பியர்தி பெறுவதற்கு வருகைப்புரிந்த எனக்கு எதிர்பாராத விதமாக இச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமையானது சந்திதி வேற்பெருமானது பூரண அருள் என்றே கூறவேண்டும்.

தொடர்ந்து அவர் கூறுகையில் ஆரம்பகால ஞானச்சிட்டர் மலர்களில் எனது ஆக்கங்களும் பலவித தலையங்கங்களில் தொடராக வெளிவந்தது. அக்காலப் பகுதியில் வெளிவந்த மலர்களுக்கும் இப்போது வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் மலர்களின் தன்மையும் சிறப்பும் வளர்ச்சி அடைந்து வருவதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம். தொடர்ந்து இம் மலர் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்று கூறியதோடு ஒரு ஆண்மீகமலர் 18 ஆண்டுகள் மாதம் தவறாது வெளிவருவதென்பது ஒரு சாதனையாகவும் கருதவேண்டியுள்ளது என்று கூறி மலரின் வெளியீட்டுரையினை நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:

பத்தொன்பதாம் ஆண்டில் காலடி வைக்கும் 217ஆவது தொமாத மலருக்குரிய மதிப்பீட்டுரையினை மலர் வெளிவந்த ஆரம்ப காலம் தொடக்கம் இற்றைவரை அதிபர் ஆ. சிவநாதன் அவர்கள் நிகழ்த்துவது போற்றத்தக்க விடயம்.

அவ்வகையில் அவர் தமது உரையில் ஆரம்பகாலத்தில் ஆசிரியராக இருந்து தற்பொழுது அதிபராகக் கடமையாற்றுவதுபோல் ஞானச்சிட்டின் வளர்ச்சியும் ஒரு காத்திரமான செயற்பாடாக அமைந்துள்ளது. இவ்வளர்ச்சி காரணமாக பலவிதமான ஆக்கங்களை எழுதியோரின் எழுத்தாற்றலும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதை சுடரில் இடம்பெறும் கட்டுரை வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. மாதம் தவறாமல் வெளிவரும் இம்மலர் வெளியீடில் வருடம் தவறாமல் ஒவ்வொரு வருட தை மலருக்குரிய மதிப்பீட்டுரையினை ஆற்றுவது ஒரு பெரும் போகவே கருதுகின்றேன் என்று கூறிய அதிபர் சிவநாதன் தொமாத மலரில் இடம்பெற்ற ஆக்கங்களின் தன்மை பற்றி சபையில் உள்ளவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறியதோடு தனது மதிப்பீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

தவிர்க்கமுடியாத காரணத்தினால் தாமதமாக வந்த திரு ஆறு. திருமுருகன் அவர்களது சிறப்புரையுடன் நிகழ்வுகள் நிறைவு பெற்றன.

சுடற்றும் தகவல்

இறைவனால் இவ் உலகத்தில் உருவாக்கப்பட்ட ஆற்றிவு படைத்த ஜீவராசிகள் அனைவரும் மனிதர்கள்தானா? மனிதராகப் பிறந்த நாம் அனைவரும் உண்மையில் மனிதனாகிவிட முடியாது. மனிதருக்குள்ள சிந்தனா சக்தியாகிய ஆறாம் அறிவை நாம் பயன்படுத்துகின்றோமா என்றால் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். அதற்கமைவாக நாட்டில் குறிப்பாக கந்தபுராணக் கலாச்சாரத்திற்கு உட்பட்ட யாழ் மண்ணில் இடம்பெறும் வன்முறைக் கலாச்சாரம் மேலோங்கி வருவதையிட்டு நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்க வேண்டும்.

அரிய மானிடப் பிறவியை எடுத்த நாம் விலங்குகளைவிட எவ்வகையில் மேலானவர்களாக இருக்கின்றோம்? நாம் ஒவ்வொருவரும்

நான் யார்?

என் உள்ளாம் யார்?

எங்கிருந்து வந்தேன்?

எதற்காக வந்தேன்?

இந்த உடம்பு தானே வந்ததா?

என்ற கேள்விகளுக்கான பதிலைத் தேடிக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

உலகில் மனிதனாகப் பிறந்த அனைவரும் பொன்னையும் பொருளையும் - சொத்துக்களையும் பதவிகளையும் நினைத்து மனதினில் ஆசை வயப்பட்டு சமூகத்துக்கு ஒவ்வாத காரியங்களைச் செய்கின்றோம். நாம் எம்மை மனிதத்தன்மை உள்ளவர்களாக மாற்றவேண்டும். மனிதராக மாறவேண்டும். நாளைடவில் இடையநாத இறை சிந்தனையை வளர்க்கவேண்டும். இறை சிந்தனையுடன் எமது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்வோமானால் இறைவன் எமது உள்ளத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டு உறைவான். அத்துடன் வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியதுபோல் அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் முதலிய பயனில்லா செயல்களை விடுத்து மனிதராக வாழவேண்டும். இவ்வகைச் செயற்பாட்டின்மூலம் மனிதராக வாழ்வோமாயின் உயர்ந்த நிலையை அடையலாம்.

இக்காலகட்டத்தில் இன்றைய மனிதர்கள் மத்தியில் இறைசிந்தனை என்பது மிகமிக அருகி வருவதை நாம் உணர்க்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆகவே இவ் உலகில் சிந்திக்கும் ஆற்றல்களுடன் கூடிய ஆற்றிவு மனிதராகப் பிறந்த எல்லோரும் இறை சிந்தனைகளுடன் நல்ல பழக்கங்களைக் கைக்கொண்டு எமக்கான கடமைகளைச் சரிவரச் செய்து உண்மையான மனிதராக வாழ்ந்து எமது மண்ணின் பெருமையை கட்டிக் காப்போமாக.

குடியுருச்சிட்டி

2016

நாளீட்டு

திராவின்தைமாணாடு

பிசுவீசுஷ்ணநினி எழுந்தருளை நிரும்புகளின் பிள்ளைத்துறிபு

I. காப்புப் பாடங்கள்

சப்த மாதர் மூப்பத்து மூக்கோடி தேவர் (தொப்பு...)

சுப்தமா தரா ரென்னும்
 காளியுடன் பிராமியும்
 வராக்நா ராயனியுடன்
 கெளமாரி இந்திரா
 தேவியுடன் மகோஸ்வரி நல்
 காலிற்பணிந் தேத்திப் பின்பும்
 செப்பமுறு மருத்துவர்கள்
 இருவருடன் வச என்மர்
 சேருருத்திரர் பதினொர்வரும்
 திகழ்வான குரியர்கள்
 பன்விருவர் திருப்பதறும்
 உள்மாப் போற்று வேனே
 தப்பிதஞ்செய் யகர்க்களை
 சூருடன் மடிந்தொறிய
 தனிவேலை விட்ட செவ்வேள்
 தங்கியே யருள் பொறியும்
 ஆறுபடை வீட்டறி பெற்றுப்படி சுல்லை
 தனிப்பிபுர மீதுத்தலே
 முப்பாழுதும் தவறாமல்
 தொன்டைமா னாற்றங்கரை
 முனைந்தெழுந் தருள்பொறியும்
 முதல்வனைச் சந்திதியின்
 முருகனைக் காக்கவென்றே.

நோயுச்சிட்டி

2016

ஏசிசல்லீ

M. இந்துசேகரம்

(அவுஸ்திரேலியா)

சிவபாலன் சுந்தரமூர்த்தி

(சுவிஸ்லாந்து)

N. கதிர்காமநாதன்

(கொழும்பு)

திருமதி. த. சுரேந்திரநாதன்

(இளை. அதிபர், மயிலியதனை, தொண்டைமானாறு)

செ. நவரூத்தினராசா J.P

(கப்பூது, குப்பிளான்)

ந. யோகேஸ்வரன்

(பாடசாலைவீதி, கோண்டாவில்)

அதிபர்

(யா/ தொண்டைமானாறு வீ. ம. வித்தியாலயம்)

த. இராசேஸ்வரன்

(இராஜ உதயம், அல்வாய்)

V.R. கணக்ராசா

(சண்றைஸ் ஸ்ரூதியோ, சுண்ணாகம்)

தலைவர், செயலாளர்

(வேவிலந்தை முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தானம்)

சி. பத்மநாதன் J.P

(உப தலைவர், நகரசபை, பருத்தித்துறை)

சி. சிவம்

(சிதம்பரப்பிள்ளை புத்தகசாலை, நெல்லியடி)

வ. நந்தகுமார்

(அம்மன் கோவில்டி, கரணவாய் தெற்கு)

உரிமையாளர்

(ஜேகா மோட்டோர்ஸ், நெல்லியடி)

நா. பவளம்

(அச்சுவேலி)

திருமதி தேவதாஸ் தயானி

(அச்சுவேலி)

செல்வி குருசாமி சோதி நாயகி

(யாழ்ப்பாணம்)

கணேசகுலசிங்கம் துவஷிகரன்

(அச்சுவேலி)

பொ. இராமலிங்கமூர்த்தி

(இளை. மின் அத்தியட்சகர், கரவெட்டி)

கிழமை போக்குவரத்து நிலைமை

நூனுச்-சிட்டி

2016

நாசிசுவீர்

சி. மகாலிங்கம் J.P

(மலையன் தோட்டம், கொற்றாவத்தை)

சு. சிவதாசன் G.S

(புன்னாலைக்கட்டுவன் வடக்கு)

தலைவர், செயலாளர்

(கலைவாணி சனசமூக நிலையம், தொண்டைமானாறு)

உரிமையாளர்

(ஜெயகிருஷ்ணா, K.K.S. வீதி, சுண்ணாகம்)

ஐ. லோகநானம்

(அஞ்சல் அதிபர், சுண்ணாகம்)

ஆ. விஸ்வலிங்கம்

(இளைப்பாறிய ஓவசியர், கல்வியங்காடு)

V. அரியராசா

(இளை. வரை. வல்லுனர், தொண்டைமானாறு)

அ. அரியகுமார் அதிபர்

(யாழ். சித்திவிநாயகர் பாடசாலை, பருத்தித்துறை)

க. யோகேந்திரநாதன் G.S

(தும்பளை, பருத்தித்துறை)

உரிமையாளர்

(ஸ்ரீ முருகன் தொலைத்தொடர்பு நிலையம், யாழ்ப்பாணம்)

செ. சந்திரமூர்த்தி

(சந்திரா தொலைத்தொடர்பு நிலையம், உடுப்பிட்டி)

சி. பஞ்சவிங்கம்

(ஞானவைரவர் கோவிலடி, உரும்பராய் கிழக்கு)

செல்வி ஓாவினி தேவேந்திரா

(ஒஸ்காவீதி, உரும்பராய்)

இராசரெட்னம் வசந்தன்

(ஊரெழு மேற்கு சுண்ணாகம்)

இ. குமாரதாசன்

(இளை. பிராந்திய மருந்தாளர், இடைக்காடு)

உரிமையாளர்

(உதயா பேக்ஹூவஸ், வல்லைவீதி, சங்கானை)

N. K. தங்கராசா

(இளை. தபாலதிபர், புலோலி)

இ. பாலகிருஷ்ணன்

(முகமாலை)

புஸ்பராஜா பத்மலோஜினி

(கல்வியங்காடு, யாழ்ப்பாணம்)

குருவுக்கூட்டு

2016

காசிசல்லி

உரிமையாளர்

(நாதன் மெடிக்கல் சென்றர், நெல்லியாடி)

சோ. புவனதாஸ்

(சங்கானை)

த. விவேகானந்தன்

(சியாமி பேபி நீட்ஸ், பருத்தித்துறை)

இ. ஜெயபாலன்

(பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம், யாழ்ப்பாணம்)

மா. ந. பரமேஸ்வரன்

(கந்தகவாமி கோவிலடி, இனுவில்)

K. சிவம்

(காரைநகர் நோட், யாழ்ப்பாணம்)

S. ஈஸ்வரன்

(டச்சவீதி, சித்தங்கேணி)

ச. மதனகுமார்

(சிவகாமி அம்மன் கோவிலடி, இனுவில்)

க. தவராசா

(விவேகானந்தர் வீதி, இனுவில்)

வி. ந. ஸ்ரீதரன்

(இளை. அதிபர், நீராவியாடி, யாழ்ப்பாணம்)

செ. செல்விகா

(நாவலடி ஒழுங்கை, மாளிப்பாய்)

சி. இராசரத்தினம்

(இராஜஸ்தான், சுதுமலை)

வே. மதிபாலசிங்கம்

(செட்டியதெரு, கரவெட்டி)

நா. முருகையா

(ஊரெழு கிழக்கு, சுண்ணாகம்)

செல்வராசா பொன்னுத்துரை

(கரந்தன், நீரவெலி)

விஸ்வலிங்கம் குகலிங்கம்

(பண்ணாகம், சுழிபுரம்)

மா. தேவகுரு

(செட்டிவளவு லேன், இனுவில்)

சசிகரன் கெளதமன்

(அச்சவேலி)

நூற்றுச்-ஸ்ட்ரி

2016

ஞாசினால்வீ

செ. பாலச்சந்திரன்

(கொக்குவில் மேற்கு, கொக்குவில்)

இ. புவனேந்திரராஜா (பிள்ளையார்)

(நெல்லியடி, கரவெட்டி)

தி. பாலசுப்பிரமணியம்

(பருத்தித்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

விஸ்வலிங்கம் துரைசிங்கம்

(பண்ணாகம் தெற்கு)

நாகன் கிருஸ்ணபிள்ளை

(கோண்டாவில்)

சி. கந்தையா

(சுண்ணாகம்)

K. விஷ்ணுமோகன்

(உரும்பராய் கிழக்கு)

சி. கனகசபை

(நீர்வேலி)

ச.க. தம்பு

(அல்லாரை, மீசாலை)

சிதம்பரநாதன் ஸ்ரீகரன்

(புத்தூர்)

நாகராசா சாந்தி

(அச்சுவேலி)

க. ரட்ஜேஸ்வரன்

(சங்கானை)

சுப்பிரமணியம் மங்களேஸ்வரி

(பருத்தித்துறை)

சிவபாதசுந்தரம் கீதா

(கரணவாய் மத்தி)

க. கிருஷ்ணஸ்வரக்குருக்கள்

(ஆனைக்கோட்டை)

திருமதி விஜயலட்சுமி இராசநாயகம்

(வட்டுக்கோட்டை)

திருமதி செல்வநாயகம்

(வடலியடைப்பு)

திருமதி சீதாதேவி இந்திரன்

(மீசாலை)

உரிமையாளர்

(சண்முகானந்தா ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்)

நோயுச்சிட்டி 2016 ஸ்ரீநகர் வெள்ளிக்கிழமை விரதம்

-தீரு குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள் -

சுக்கிர வாரம் என்று வெள்ளிக்கிழமையைக் குறிப்பிடுவர். சைவ சமயத்தவருக்கு வெள்ளிக்கிழமை கடவுள் வழிபாட்டிற்குரிய புனிதமான நாள். திருக்கோயில் சென்று, முறைப்படி ஆசார சீலத்துடனும், அமைதி பேணியும், இறைவனை வழிபாடு செய்வது சைவ சமயத்தவர் களின் கடமையாகும். ஒவ்வொரு நாளும் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடுதலே முறையாகும். ஆயினும் எல்லோருக்கும் இது இயலக்கூடிய காரியமல்ல. எனவே, விசேட புண்ணிய தினங்களிலாவது, குடும்பமாகக் கோயிலுக்குச் சென்று, இறைவனைத் திரிகரண சுத்தியோடு வழிபட்டு வருதலை ஒரு வாழ்க்கைப் பழக்கமாக்கிக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம். இந்த வகையில், ஒவ்வொரு வாரமும் வருகின்ற வெள்ளிக்கிழமைகள், திருக்கோயில் வழிபாட்டிற்குரிய விசேட தினங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. பிள்ளையார், சிவன், அம்பாள், முருகன், விஷ்ணு ஆலயங்களுக்கும், மற்றும் தெய்வ சந்திதிகளுக்கும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் சென்று வழிபாடு செய்யும் வழக்கம் நம்மிடையே இருந்து வருகின்றது. வெள்ளிக்கிழமைகளிலேயே, கிராமியத் தெய்வங்களாகிய வைரவர், வீரபத்திரர், காளி, நாச்சிமார், அண்ணமார், ஜயனார் ஆகியோருக்கு விளக்கேற்றல், பொங்கல், மடை என்பனவும் பத்திப் பரவசத்துடன் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. மற்றும் பாடசாலைகள், சமூக நிறுவனங்கள், வீடுகள் ஆகியவற்றிலும் விசேட பிரார்த்தனைகள், கூட்டு வழிபாடுகள், பஜனை என்பன வெள்ளிக்கிழமைகளில் நடைபெறுவதைக் காண்கின்றோம். எல்லா வெள்ளிக்கிழமைகளுமே இந்த வகையில் சிறப்புப் பெற்றிருப்பினும், ஜப்பசி மாதத்தில் வருகின்ற வெள்ளிக்கிழமைகள் மேலும் விசேடத்துவமானவைகள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் விரதமனுடித்து வருதல், எல்லாவகைச் சிறப்புக்களையும் பெற ஏதுவாகின்றது. அவ்வாறு செய்யச் சந்தர்ப்பமில்லாதவர்கள், ஜப்பசி வெள்ளிக்கிழமைகளில் உபவாசம் இருந்தோ அல்லது ஒரு நேர உணவு உண்டோ விரதம் மேற்கொள்ளுதல் நன்று. முருகனும் சிவனும் வேறுல்லர். இருவரும் ஒருவரே என்பதைச் சைவர்களாகிய நாம் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

சைவ சமயிகளுக்குப் புலால் உண்ணல் விலக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். மச்ச மாமிசம் புசித்தல் பாவச் செயல் என்று சைவசமயம் கொள்கிறது.

“கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்”

என்பது வள்ளுவர் மறை.

அஹிம்சைத். தத்துவத்திற்கு இது மாறானது. எந்த உயிரையும் கொல்வதற்கு நமக்கு உரிமையில்லை. அந்த உயிர் மனித உயிராக இருக்கலாம். விலங்கினதோ பறவையினதோ உயிராக இருக்கலாம். கொலை சைவநெறிப்படி பஞ்சமா பாதகங்களுள் ஒன்று. அது விலக்கப்பட வேண்டியது.

கேட்டுப் பெறும் அன்பு சிறந்தது. கேட்காமலே கொடுக்கப்படும் அன்பு சாலச்சிறந்தது.

வெள்ளிக்கிழமைகளிலாவது மச்ச மாமிசம் புசியாது விடுதல் நல்ல காரியம் ஆகும். ஒரு படி முன்னேற்றம் என்றே கூறலாம். வெள்ளிக்கிழமை திருக்கோயிலுக்குச் செல்லும் நாள்; அவ்வாறே விரதம் அனுட்டிக்கும் புனித நாள். மாமிசம் புசித்துவிட்டுக் கோயிலுக்குச் செல்லல் ஆகாது. அவ்வாறே வீட்டில் ஒரு சிலராவது விரதத்தை மேற்கொள்ளும்போது, அன்றைய தினம் அவ்வீட்டில் மாமிசம் சமைப்பது ஆகாத செயல். விரதத்தின் புனிதத்தை அச்செயல் கெடுத்துவிடும். அப்படியிருக்க, விரத தினங்களில், தனக்கு மாமிசம் சமைத்துக் கூறவேண்டும் என்று விரதம் அனுட்டிக்கும் வீட்டிலுள்ளோரை வற்புறுத்துவதோ, அடம்பிடிப்பதோ பாவச் செயலாகும். விரதம் குடும்பத்திலுள்ள அனைவரின் நன்மையின் பொருட்டே மேற்கொள் ளப்படுவது என்ற உணர்வு, யாவரிடமும் ஏற்பட்டால், விரதத்தின் புனிதத்தைக் கெடுக்கும் எந்த ஈனச் செயலிலும் எவரும் இறங்கமாட்டார்கள். சைவ சமய மக்களிடம் இந்தப் பண்பு வளரவேண்டும். வெள்ளிக்கிழமைகளிலும், விசேட விரத தினங்களிலும், திருக்கோயிலுக்குச் சென்று இறைவழிபாடு செய்கின்ற நாட்களிலுமாவது சைவ மக்கள் புலாலுண்ணாமையைக் கைக்கொள்ளுதல் இன்றியமையாதது. இது முதற்படி. பின்னர் படிப்படியாக மச்ச மாமிசம் புசித்தல்; மது, போதைப்பொருட் பாவனை என்பவற்றை முற்றிலாகத் தவிர்த்து விடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஒருவர் சைவ சமயி ஆகின்றார்.

சத்தியம், அஹிம்சை ஆகிய இரண்டு தெய்வங்களின் உதவியைக் கொண்டே மகாத்மா காந்தியடிகள், பாரத தேசத்திற்கு விடுதலை பெற்றுக் கொடுத்தார். அது ஒரு மகத்தான சாதனை. சத்தியமும் அஹிம்சையும் அந்துணை பேராற்றல் கொண்டவை என்பது நிருபிக்கப் பட்டுள்ளது. சத்தியம், அஹிம்சை ஆகிய இரண்டும் விரதங்கள். அவை, எம்மால் அனுட்டிக்கப் படவேண்டியவை. அது எல்லோருக்கும் இயலக்கூடியது. அஹிம்சை என்பது எவ்விரக்கும் இன்னா செய்யாமை; தீங்கு செய்யாமை; கொல்லாமை ஆகும்.

“உற்ற நோய் நோன்றல், உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை

அற்றே தவத்திற்கு உரு” என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

தவம் எப்படித் துறவற்றத்தாருக்கோ, அப்படியே விரதம் இல்லறத்தாருக்கு எனலாம்.

குருபூஜை தனிக்கள்

மார்ச்	20	பங்குனி	07	ரூயிறு	யோகர்ச்சவாமி
மார்ச்	26	பங்குனி	13	சனி	காரைக்காலம்மையார்
ஏப்ரல்	04	பங்குனி	22	திங்கள்	பரமகுருசவாமி
ஏப்ரல்	06	பங்குனி	24	புதன்	குழந்தைவேற்கவாமி
ஏப்ரல்	08	பங்குனி	26	வெள்ளி	செல்லப்பாகவாமி

ஆர்வம் இல்லாத உழைப்பு சோர்வையே தரும்.

நீருச்சதுகம் பக்திவெராக்கிய விசித்திரம் (திருப்பெருந்துறையிலருளிச் செய்யப்பட்டது)

மறைந்த
- சங்கநூற் செல்வர் பண்டிதர் சு. அருளம்பலவனார் அவர்கள் -
(யாழ்ப்பாணம் - காரைநகர்)

11. முழுவதும் கண்ட வனப்படைத் தான்முடி சாய்ந்து முன்னாட செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடுஅப் பாலனிப் பால்எம்பிரான் கழுதொடு காட்டிடை நாடகமாடிக் கதியிலியாய் உழுவையின் தோலுடுத் துன்மத்த மேல்கொண் மீதருமே.

ப.ரை:

முழுவதும் கண்டவனை படைத்தான்- உலகம் முழுவதும் படைத்தவனாகிய பிரமதேவனைத் தனது உந்திக் கமலத்தினின்றும் தோற்றுவித்தவனாகிய திருமால், முன் நாள்- முன்னொரு காலத்தில், முடி சாய்ந்து- தலை வணங்கி, செழு மலர் கொண்டு எங்கும் தேட- செழுமையாகிய தாமரை மலர்களைக் கரங்களிற் கொண்டு பூசித்து எவ்விடங்களிலும் தேட, அப்பாலன் எம்பிரான்- அப்பாற்பட்டவனாகிய எங்கள் தலைவன், இப்பால் காண்டற்கு அரிதாகிய தன் நிலமைக்கு மாற்றாக இவ்வுலகில், கழுதொடு காட்டிடை நாடகம் ஆடி- பேய்க் கணங்களோடு கூடிச் சுடுகாட்டிற் கூத்தாடி, கதி இலியாய்- போக்கு இல்லாதவனாய், உழுவையின் தோல் உடுத்து- புலியின் தோல் உடுத்து- புலியின் தோலை ஆடையாக உடுத்து, உன்மத்தம் மேல்கொண்டு உழிதரும்- மிக்க களிப்பை மேற்கொண்டு அலைந்து திரிவான். அவன் நிலைமை இருந்தவாறென்னே.

எல்லாவற்றையும் படைத்தவனாகிய பிரமதேவனை உந்திக் கமலத்தினின்றும் தோற்று வித்தவனாகிய திருமால் தலைவணங்கிச் செழுமையாகிய தாமரை மலர்களைக் கையிற் கொண்டு பூசித்து எங்கும் தேடவும் அப்பாற்பட்டவனாகிய எங்கள் தலைவன் இவ்வுலகில் பேய்க்கணங்களோடு கூடிச் சுடுகாட்டின்கண் கூத்தாடிக் கதியிலியாய் புலியின்தோலை ஆடையாக உடுத்து உன்மத்த மேல்கொண்டு அலைந்து திரிவான். அவன் நிலைமை இருந்தவாறென்னே.

முழுவதும் என்றது, பிரமன் படைப்பாகிய அண்டத்துக்குட்பட்ட உலகம் முழுவதையும் குறித்தது. கண்டவன் - படைத்தவன். என்றது பிரமனை, “ஞாலமுன் படைத்தான் நளிர்மாமலர் மேலயன்” (ஞான 146:9) எனவும் “முந்திவ் வுலகமெல்லாம் படைத்தவன்” (நாவு 73:8) எனவும் தேவாரத்து வருவனவுங் காண்க. காண்டல்- படைத்தல். இப்பொருட்டாதல் “நீ கண்டனையோம்” என்பதற்கு நின்னாற் “படைக்கப்பட்டாற் போல்வேம்” என்னும் (பதிற் 63:14) உரைப்பகுதியானுமறிக. கண்டவனைப் படைத்தான் என்றது திருமாலை. “உவணக் கொடி யினான் உந்திமலர்த்தோன்றிப். பார்முதற் படைத்தவன்” எனக் கல்லாடத்து (78:7-8) வருதலுங்

தூய்மையே எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை.

காண்க. முழுவது கண்டவன் எனப் பிரமன் ஆற்றல் கூறியது அவனைப் படைத்தானாகிய திருமாலின் ஆற்றல் தோன்றப் பொருட்டென்க.

திருமால் முன்னால் முடிசாய்த்துச் செழுமலர் கொண்டு பூசித்து எங்கும் தேடியது சக்கராயுதத்தைப் பெறும் பொருட்டாகும். திருமால் சக்கரத்தைப் பெறவேண்டிச் சிவபெருமானை நாடொறும் ஆயிரம் செந்தாமரை மலர்கொண்டு நெடுங்காலம் பூசித்தும் இறைவன் காட்சி அரிதாக, அதனால் வருந்திய உள்ளத்தோடும் ஒருநாள் பூசிக்கும்போது ஆயிரம் மலரில் ஒன்று குறையத் தன்கண் மலரை இறைவன் திருவடியிற் சாத்தி வழிபட்டு அருள் பெற்றனன் என்பது வரலாறு.

“பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரமாற் கருளியவா
நெங்கும் பரவிநாந் தோணோக்கம் ஆடாமோ”

(தோணோ 10)

என அடிகள் அருளியமை காண்க. இங்கே அத்திருமால் இறைவனை நெடுங்காலம் பூசித்தும் காணப் பெருமையாவிற் கூறப்பட்டது.

முடிசாய்த்தல்- தலைவணங்கல். “முனிந்தருள லென்று முடிசாய்த்து நின்றான்” (நள. கலிநீங்கு 63) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. “முடிசாய்த்து” என்றமையாலும் “செழுமலர் கொண்டு” என்றமையாலும் திருமால் இறைவன் திருவடியைக் காணக் கடுமரண் ஏனமாகிச் சென்ற வரலாற்றினைக் கூறுதல் ஈண்டுப் பொருந்தாதென்க. திருமால் செழுமலர் கொண்டு தேட அப்பாலன் ஆனது திருமாலின் அன்பின் மிகுதியாலாகும் உயர்ந்த செயலை நம்மனோர்க்குப் புலப்படுத்தும் பொருட்டாகும்.

இப்பால் என்றது இவ்வுலகில் தனது அரிய நிலைக்கு மாறாக எளியனாய் என்னும் பொருளை ஆற்றலால் தந்தது. “எல்லாவுலகிற்கும் அப்பாலோன் இப்பாலாய் நல்லார் உளத்து மிக்கருள் நல்கலால்” எனத் திருமந்திரத்து (1576) வருதலுங் காண்க. கழுது, பேயாயினும் ஈண்டு பேய்வடிவங்கொண்ட சிவகணங்களைக் குறித்தது. காடு- சுடுகாடு. ஈண்டு. இறைவன் உலகம் முழுவதையும் தன்னுள் ஒடுக்கிய பேருக்காலத்து அவ்விறைவன் அமைந்த இடத்தைக் குறித்தது. நாடகம்- ஜந்தொழிற்கூத்து.

கதியிலி என்றது எங்கும் நிறைந்தவனாதவின் போக்கும் வரவும் இல்லாதவன் என்ற படி. “போக்கு வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே” (சிவபுரா 77) என அடிகள் அருளியமையுங் காண்க.

உழுவை- புலி. உழுவையின் தோலுடுத்து என்றது தாருகாவனத்து முனிவர்கள் மீமாஞ்சக நெறிநின்று வேள்வி இயற்றித் தம்மைக் கொல்லுமாறு விடுத்த புலியைக் கொண்று அதன் தோலை உடுத்து என்றவாறு, உன்மத்தம்- பெருங்களிப்பு. மேல் கொண்டு என்றது உடையனாய் என்றபடி. உழிதருதல்- சுற்றித் திரிதல். “புலியதளே யுடையாகத் திரிவான் தன்னை” (நாவ 281:7) எனத் தேவாரத்து வருதலுங் காண்க.

இங்கே பேய்களோடு சுடுகாட்டில் கூத்தாடியும், கதியற்றவனாகியும், புலித்தோல் உடுத்த வனாகியும், பித்து மிகுதியடையவனாகியும் சுற்றித் திரிவான் என இறைவனது எளிமை தொனிப் பொருளாகத் தோன்றுமாயினும், கழுதொடு காட்டிடை நாடகமாடுதலும், கதியிலியாதலும்.

விதி - அது என் செய்யும் இறைவனை நம்பினோர்க்கு.

உழுவையின்தோல் உடுத்தலும் உன்மத்தம் மேல்கொண்டு உழிதருதலும் அவனது இறைமைக் குணங்களையே நன்கு புலப்படுத்துவனவாகும்.

இதன்கண் இறைவனது இறைமைக் குணங்கள் புலப்படுத்துவனவாகும்.

இதன்கண் இறைவனது இறைமைக் குணங்கள் புலப்படுத்தலின் மெய்யுணர்தல் என்னும் முதற்பத்து நுதலியபொருள் புலப்படுமாறு காண்க.

12. உழிதரு காலுங் கனலும் புன்னோடு மண்ணும் விண்ணும்
இழிதரு காலம்எக் காலம் வருவது வந்ததற்பின்
உழிதரு கால்அத்த உன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாயவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே.

ப.ரை:

உழிதரு காலும், கனலும் புன்னோடு மண்ணும் விண்ணும். ஓரிடத்து நில்லாது திரியும் காற்றும் தீயும் நீரும் நிலனும் விசும்புமாகிய இவ்வைம்பெரும் பூதங்களும், இழிதரு காலம் வருவது எக்காலம்- தத்தம் நிலையின்கிக் டூங்குகின்ற காலம் வருவது எக்காலமோ? வந்ததற் பின்- பூதங்களின் ஒடுக்க காலமாகிய பேருழிக்காலம் வந்த பின்னரும், உழிதருகால் அந்த ஓய்வின்றி அசைந்தாடும் திருவடியையுடைய தந்தையே! உன் அடியேன் செய்த வல்வினையை- உன் அடிமையாகிய யான் செய்த வலியவினைகளை, கழிதரு காலமுமாய்- நீக்குகின்ற காலதத்துவமும் ஆகி, அவை காத்து- அவ்வினைகள் அடியேனத் தாக்கா வண்ணம் தடுத்து, எம்மை காப்பவனே- என்னையும் என்னைப் போன்ற ஏழை அடியாரையும் காப்பாற்றியருள்பவனே அதனைக் கூறியருள்க.

க.ரை:

ஜம்பெரும்பூதங்களும் தத்தம் நிலையின்கிக் டூங்குகின்ற காலம் வருவது எக்காலமோ? பூதங்களின் ஒடுக்க காலமாகிய பேருழிக்காலம் வந்தபின்னரும் ஓய்வின்றி அசைந்தாடும் திருவடியையுடைய தந்தையே! உன்னடியேன் செய்த வல்வினையை நீக்குகின்ற காலத்துவ முமாகி அவ்வினைகள் அடியேனத் தாக்காவண்ணம் தடுத்து எம்மைக் காப்பவனே அதனைக் கூறியருள்க.

காற்று எப்பொழுதும் ஓரிடத்து நில்லாது அசைந்து கொண்டேயிருந்தலின் “உழிதருகால்” என்றார். உழிதரு- ஓரிடத்து நில்லாது திரியும். இப்பொருட்டாதல் உழிதரு பெருந்தி யுவப்ப நல்கினான் “சீவக 330) என்புழி உழிதரு என்பதற்கு “ஓரிடத்து நில்லாது திரியும்” என நச்சினார்க்கினியர் உரைத்தமையுங் காண்க. சுழலும் எனினும்மையும். உழிதரு கால் எனக் காற்றின் இயல்பு கூறியதனால் வெங்கனலும் தண்புனலும் திணிநிலனும் அகல் விண்ணும் என மற்றைய பூதங்களின் இயல்புகளும் கொள்ளப்படும் செய்யுளாதலின் காலும் கனலும் புனலும் மண்ணும் விண்ணும் என பிறழக் கூறினாராயினும் மண் புனலிலும், புனல் கனலினும், கனல் காலிலும், கால் விண்ணிலும் ஒடுங்கித் தத்தம் நிலையின் நீங்கும் என்க.

குரு என்பவர் உன்னுள் இருக்கும் இறைவனைக் காணச் செய்பவர்.

“இருநிலனது புனலிடை மதிதர வெரிபுக வெரியது மிகு
பெருவெளி யினிலவிதர வளிகெட வியனிடை முழுவதுகெட”

(நூன் 22:7)

எனத் தேவாரத்து வருதலுங் காண்க.

இழிதருகாலம்- தத்தம் நிலையின்கும் காலம் என்றது அவை ஒடுங்கும் பேருழிக் காலத்தை. இழிதருகாலம் வருவது எக்காலம் என அடிகள் வினாவியது ஜம்பெரும் பூதங்களின் ஒடுக்கத்தின் பின்னர்த்தானோ தம் வினையொடுங்கித் திருவடியிற் கலத்தல் உளவாகும் என அதன்கணுள்ள பெருவிருப்பினால் என்க. வந்ததற் பின்னும் என உம்மை விரிக்க.

உழிதருகால்- உலகம் ஒடுங்கிய பின்னும் ஓய்வின்றி அசைந்தாடும் திருவடி. இறை வனது அருட்கூத்துக்கு ஒருபொழுதும் இடையீடின்மையின் அங்ஙளம் அருளிச் செய்யப்பட்டது. அடியேன் செய்த வல்வினை எனப் பொதுப்படக் கூறினும் எடுத்த பிறப்பு முகந்து நின்ற பிரார்த்த வினையொழிந்த சஞ்சித ஆகாமிய வினைகளே இங்கு கூறப்பட்டன.

கழிதரு காலம்- நீங்குகின்ற காலதத்துவம். காலமுதலிய தத்துவங்கள், உயிர்கள் வினைப்பயனை அனுபவித்து ஈடுறையும் பொருட்டு அமைக்கப்பட்டனவாகிய ஒந்றுமைபற்றிக் “கழிதரு காலமுமாய்” என இறைவன் மேல் ஏற்றிக் கூறினார். அவை காத்தல்- காலதத்து வத்தில் நீங்காது நின்ற சஞ்சித ஆகாமிய வினைகள் தாக்காதவாறு தடுத்தல். எம்மை என்ற பன்மை தம்மையும் தம்போன்ற அடியாரையும் உளப்படுத்தி நின்றது.

இதன்கண் “உழிதரு காலுங் கனலுங் புனலொடு மண்ணும் வின்னும், இழிதரு காலம் எக்காலம் வருவது” என்பதனால், ஜம்பெரும்பூதங்களும் அவற்றின் காரியமாகிய உலகங்களும் ஒடுங்கும் என்னும் மெய்யுனரவு புலப்படுதலின் மெய்யுனர்தல் என்னும் முதற்பத்து நுதலிய பொருள் போதருதல் காண்க.

(தொடரும்...)

ஆஸ்மிக் சிந்தனை

தியானத்தில் ஈடுபோவோரின் மனநிலையைப் பொறுத்தே நம் மனம் ஒருநிலைப்படும். கூடியவரை நன்கு ஓய்வு எடுத்த நிலையில் மனம் தெளிவாக இருக்கும். அந்நிலையில் தியானத்தில் அமர்வது நல்லது. அதனாலேயே தியானம் செய்ய அதிகாலைப் பொழுதே நல்லது என்று கருதுகிறார்கள். யோகப்பயிற்சியில் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த நிபுணரிடம் கற்றுக்கொண்டு, முச்சைக் கட்டுப்படுத்தும் பயிற்சிகளைப் பழகியவர்கள் தியானம் செய்த தொடங்கும்போது மிக விரைவில் மனதைக் கட்டுப்படுத்தலாம். ஒருமுகப்பட்ட மனம் தியானத்தில் லயிக்க ஆரம்பிக்கும். நம்முடைய சிந்தனையில் இருக்கும் அனுபவங்கள் யாவும் தியானத்தின்போது உருவெடுத்து எண்ணத்தில் தோன்ற ஆரம்பிக்கும். தொடர்ந்து தியானத்தை விடாது பழகும்போதுதான் இந்த எண்ணங்கள் மறையத் தொடங்கும். பின்னர் தியானம் செய்ய அமர்ந்த சிறிது நேரத்திலே நம் மனம் ஒருமுகப்படுவதை உணரலாம். தியானத்தில் நாம் சாட்சியாக மட்டுமே இருந்து நம் எண்ணங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். அப்படிக் கவனிக்கப் பழகும்போது நாம் அந்த எண்ணங்களில் ஆழந்துவிடாமல் படிப்படியாக விலகி நிற்க முடியும். நானும் கடமையாக தியானம் பயில்பவனால் எண்ணங்களைக் கடந்து மனதைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

இதயத்தில் ஏழைகளுக்கு இடம்கொடு; இறைவன் சொர்க்கத்தில் இடம் கொடுப்பான்.

கைவய் பெருமக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற மகா சிவராத்திரி விரதம்

- காரை எம்.பி. அருளானந்தன் அவர்கள் -

ஓவ்வொரு கல்பத்திலும் சம்ஹாரமுர்த்தியாகிய சிவபிரான் பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஒரு மகா பிரளயத்தை உருவாக்கி உயிர்கள் அனைத்தையும் சம்ஹரிக்கிறார். அது நடைபெற்ற நாளே மகா சிவராத்திரி.

பெரும்பாலான சிவராத்திரிகளைக் கவனித்தால் அவை சதுர்த்தசியிலேயே அமை வதைக் காணலாம்.

அமாவாசைக்கோ பெளர்ணமிக்கோ முந்திய பதினான்காம் திதிதான் சதுர்த்தசி. இந்தப் பதினான்காம் நாள் சிவனுக்கு உரியது என்பது சாஸ்திர விதியாகும்.

ஓவ்வொரு தெய்வத்துக்கும் ஒரு திதியை ஒதுக்கி வரும்போது, சிவனுக்கு ஒதுக்கியது இந்தச் சதுர்த்தசி கிருஷ்ண பட்சமானால் மறுநாள் அமாவாசை. அது சந்திரன் முழுமையாக மறையும் நாள். சுக்ல பட்சமானால் மறுநாள் பெளர்ணமி. அது சந்திரன் முழுமையாய் ஒளிரும் நாள்.

தொடக்கம் - முடிவு இரண்டையும் நிறைவாக்கும் பொறுப்பு பரமேசவரனுடையது என்பதற்காக இது அமைந்ததுபோல் இருக்கிறது.

சிவம் என்பதற்கு மங்களம் என்று பொருள். சிவராத்திரி சிவனுக்கு உரிய இரவு மட்டுமல்ல அது மங்களத்திற்கும் உரிய இரவாகும்.

மகா சிவராத்திரியின் மேன்மையை வாதுலம் முதலிய ஆகமங்கள், சிவமகா பூராணம், ஸ்காந்தம், பத்மம் உள்ளிட்ட பத்து பூராணங்களும் குறிப்பிடுகின்றன.

சிவராத்திரி விரதம் மேற்கொள்பவர்கள் ஒருபொழுது உணவை மட்டும் முதல்நாளில் உண்ண வேண்டும். நீராடி சிவசந்தியில் சிவபூஜையை மேற்கொள்ளுவது சிறந்தது.

பூஜை முறைகள்:

“சிவபூஜாவிதி” என்ற நால் சிவராத்திரி தினத்தில் நான்கு ஜாமமும் எவ்விதம் பூஜைமுறை அமைய வேண்டும் என்று விளக்கம் தருகிறது.

முதல் ஜாமத்தில் பஞ்ச கெளவியம் கொண்டு சிவலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் செய்து, செம்பட்டு ஆடை அணிவித்து அரிசி அட்சதையிட்டு, பொன்னாபரணம் சாற்றி, வில்ல இலை, தாமரை, அல்லி மலர்களால் அர்ச்சித்து, பச்சை கற்பூரம் சந்தனம் சேர்ந்த தூபழுட்டி, புஷ்பதீபம் காட்டி முற்காண்மை, வில்ல பழம், பாலன்னம் நெஙவேத்தியம் செய்து இருக்கு வேதம் பாராயணம் செய்து பூஜை செய்ய வேண்டும்.

இரண்டாவது ஜாமம்:

இரண்டாவது ஜாமத்தில் பஞ்சாமிரத்தத்தினால் அபிஷேகம் செய்து மஞ்சள் ஆடை சாற்றியவை அட்சதையிட்டு மரகத ரத்தினாபரணம் அணிவித்து துளசி, வில்ல இலைகள்,

பற்று வைப்பதும் பற்று அறுப்பதும் எல்லாம் உன்து மனமே.

சண்பகம், தாமரை மலர்களால் அர்ச்சித்து அகிற்புகை காட்டி நட்சத்திர தீபம் ஏற்றி, பலாப்பழம் மற்றும் பாயாசன்னம், பரமான்னம் நெவேத்தியம் செய்து யகர் வேதம் ஒதி வழிபட வேண்டும்.

முன்றாவது ஜாமம்:

முன்றாம் யாமத்தில் தேன் அபிஷேகம் செய்து, வெண்பட்டு அணிவித்து, கோதுமை அட்சதையிட்டு மாணிக்காபரணம் சாற்றி, முட்கிமுவை. வில்வம், அறுகு இலைகளாலும் செங்கமுந்ரி, அந்தி, பிச்சிப் பூக்களாலும் அர்ச்சித்து, கஸ்தூரி கலந்த சந்தனம், பச்சை கர்ப்பூர தூபமுட்டி, பஞ்சமுக தீபம் ஏற்றி இரு சாரண்னம், மாவும், நெய்யும் சேர்த்த பலகாரங்களைப் படைத்து சாமவேதம் பாடிச் சிவபரம்பொருளை வழிபட வேண்டும்.

நான்காம் ஜாமம்:

நான்காம் ஜாமத்தில் கருப்பஞ்சாறு அபிஷேகம் செய்து நீலப்பட்டு அணிவித்து, அரிசி, உழுந்து, பயறு போன்றவற்றை அட்சதையாகயிட்டு, முத்தாபரணம் சாற்றி, விளாஇலை, நந்தியாவர்த்தம், நீலோந்பலம் போன்ற நறுமண பூக்களைச் சாற்றி புனுகு சேர்ந்த சந்தனம், குங்குமப்பு தூபமுட்டி, வில்வதீபமேற்றி, சுத்தான்னம், கோதுமை, சர்க்கரை, நெய் சேர்ந்த உணவு வகைகளையும் பலவகைப் பழங்களையும் படைத்து, அதர்வண வேதம் ஒதி பூஜையை நிறைவு செய்துகொள்ள வேண்டும்.

(இந்தக் காலத்தில் இந்த முறையில் பெரும்பாலான மக்களால் சிவபூஜை செய்ய முடியாதுதான். எனினும் பக்தி சிரத்தையடிடன் இயற்றுமட்டில் பூஜைமுறைகளைப் பின்பற்றினாலே சிவகடாட்சம் நிச்சயம் பெற்றுமுடியும்.) வேத பாராயணம் ஒதமுடியாதவர்கள் தேவாரம் திருவாசகம் போன்றவற்றை ஒதலாம்.

நெவேத்தியம் படைப்பவர்கள் தம் வசதிக்கேற்ப தமக்குப் பிடித்தவற்றைப் படைப்பதில் தவறில்லை என்று நந்திகேகவர புராணம் கூறுகிறது. இந்த உண்மை அபிஷேகம் அலங்கார அணிகலன்கள் ஆகியவற்றுக்கும் பொருந்தும்.

சிவபிரானின் அடியும் மூடியும் தேடிசென்ற திருமாலும் பிரமனும் அவை தென்பாடையை திகைத்து நின்றனர். அப்பொழுது எழிப்பாள் ஜோதி தரிசனமாகக் காட்சியளித்தார். சிவன் அருவருவமாகிய விங்க வடிவத்தில் விங்கோற்பவ காலத்தில் தோன்றியதால் இப்பொழுதையும் மகா சிவராத்திரி என்பர்.

இத்தகு சிவ மகத்துவமான விரதத்தை பூரண உபவாசமாக அனுட்டிப்பது சிறந்தது. விரத சமயத்தில் பாலும், நீரும், பழமுலை உண்பதற்கு உகந்தன. விழித்திருக்க இயலாதவர்கள் விங்கோற்பவ காலத்திலாவது விழித்திருந்து வழிபாடு செய்வது மேலானது.

இனிமையான பேச்சால் எதையும் சாதிக்கலாம்.

ஒன்றியப்

2016

ஈசுவர்

(தொடர்ச்சி...)

அருணகிரிநாதரின் ஞானத்தமிழ்

- தீரு கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் அவர்கள் -

அருணகிரிநாதரை வயலூருக்கு முருகப்பெருமான் அழைத்து அவருக்கு ஒரு திருமுகத் துடனும் நான்கு திருக்கரங்களுடனும் மீண்டும் காட்சியளித்துத் தனது மயில் வாகனத்தையும், கடப்பமாலையையும், வடிவேலையையும், சேவற்கொடியையும், திருவடியையும், வடிவேலையைம், பன்னிரு தோள்களையும், வயலூரையும் வைத்துத் தொடர்ந்து பாடும்படி பணித்தார். “பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்” என்கிறார். இச் செய்தியைக் கந்தரனுபுதியில் உருவமற்ற இறைவனை அருபியாகத் தியானம் செய்வது உடலுணர்ச்சியுடைய உயிர்களுக்கு எளிதான் காரியமல்ல. ஆகவே நிர்க்குணப்பிரமத்தைச் சுகுணப்பிரம்மாக அடையாளங்களுடன் வழிபட வேண்டுமென முருகப்பெருமானே அருணகிரிநாத சுவாமிகளை இவ்விதம் பாடும்படி பணித்தார். “உயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு செப்பென எனக்கருள்கை மறவேனே” என்று கூறுகிறார். “வயலூரா வயலூரார்” என்ப பாடி வயலூரின் பெருமையைத் திருப்புகழிலே விளக்குகிறார் அருணகிரிநாதர்.

திருப்புகழை உலகினுக்குத் தந்து பெருமைபெற்ற வயலூர் முருகப்பெருமானை, சூரியர், சந்திரர், அக்கினி ஜூகிய முச்சட்டும் வழிபட்டுப் பேறுகள் பெற்றதால் இந்த ஸ்தலம் மிகவும் புனிதமான ஸ்தலமெனவுங் கருதப்படுகின்றது. சூரியனும் சந்திரனும் அக்கினியும் விளக்க முடியாதவனென்றும் தனது பரமபதத்தையடைந்தவர்கள் முத்தியடைந்து விடுகிறார்கள் என்றும் அருளியிருக்கின்றார்.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் பக்தர்குழாம் குழுத் திருப்புகழ் பாடிக்கொண்டு முருகப்பெருமான் கோயில் கொண்டுள்ள திருத்தணி மலையை வலம்வரும்போது துஷ்டர்கள் சிலர் திருப்புகழையும், அடியார்களையும் அவைத்து எள்ளிநகையாடினர். மனம் வருந்திய அருணகிரிநாத சுவாமிகள் முருகவேளை நினைத்து “சினத்தவர் முடிக்கும்” என்னும் திருப்புகழ்ப் பாடலில் முதல் நான்கு அடிகளையும் பாடவும் எம்பெருமான் அருளால் துஷ்டர்கள் அனைவரும் திடீரென நெருப்பில் எரிந்து சாம்பலானதையும் பின்னர் கருணையே உருவான சுவாமிகள் இப்பாடலின் அடுத்து நான்கடிகளைப் பாடவும் மாண்டவர்கள் மீண்டும் எழுந்து அடியார்களான தாகவும் கூறப்படுகிறது. இப்பாடலைத் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்வார்களுக்குப் பூதப்பிரேத பைசாச வேதாளங்கள் பில்லி சூனியங்கள் முதலியவற்றால் எவ்விதபயமும் தீங்கும் நேரிடாது என்று சொல்லப்படுகிறது.

தமிழ்மொழியாற் பாடப்பட்டுள்ள தேவார, திருவாசகங்களும், திருப்புகழும் அற்புதங்கள் பலவற்றைச் செய்துள்ளமையையும், தீராப் பிணிகளைத் தீர்த்துள்ளமையும் பிரத்தியட்சமாகக் காணலாம். வடமொழி மந்திரங்களை விடவும் தேவாரத் திருமுறை திருப்புகழ் என்பன அதிக ஆற்றலும், சக்தியும், சிறப்பும், மேன்மையும், வாய்ந்தவை, பெரியபூராணம் அருளாளர்களும், நாயன்மார்களும், அருணகிரியார், அபிராமிப்பட்டர் போன்றோரும் அற்புதர்களே. அருணகிரித் தமிழ் சொட்டும் ஞானத்தமிழின் இனிமை புலப்படும் பாடல் இது:

எந்த நேரமும் கடவுளை நினை; எந்த வேலையும் இனிதே முடியும்.

“சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்கும்
செகுத்தவர் உயிர்க்குஞ் - சினமாக
சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
திருப்புகழ் நெருப்பென் - நறிவோம் யாம்.

நினைத்ததுமளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்
நிசிக்கருவறுக்கும் - பிறவாமல்
நெருப்பையும் ஏரிக்கும் பொருப்பையுமிடிக்கும்
திறைப்புகழுரைக்குஞ் - செயல்தாராய்

தனத்தன தனத்தத் திமித்திமி திமித்தித்
தகுத்தகு தகுத்தத் - தனபேரி
தடுட்டுடுட்டுண் டெனத்துடி முழக்குந்
தனத்துடன் நடக்குங் - கொடுகூரர்

சினத்தையு முடற்சங்கரித்த மலை முற்றுஞ்
சிரித்தெரிகொளுத்துங் - கதிர்வேலா
தினைக்கிரி குறுப்பென் தனத்தினில் சுகித்தென்
திருத்தணி யிருக்கும் - பெருமானே” 24.

திருத்தணி முருகக்கடவுளை வேல்வகுப்பு, போர்க்களத் தலகை வகுப்பு, திருஞானவேழ வகுப்பு, திருக்கையில் வழக்கவகுப்பு, சித்துவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, மயில்விருத்தம் ஆகியவை களிலும் அருணகிரிநாத சுவாமிகள் போற்றிப்பாடியுள்ளார். திருத்தணிப் பெருமானது அருளைப் பெற்றவர்களில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் வாழ்ந்த கருநாடக சங்கீத மும்மணிகளில் ஒருவரான முத்துச்வாமி தீட்டீதர் அவர்களும் ஒருவர். திருத்தணியில் இறைவனது சந்நிதியில் இப்பெரியார் மெய்மறந்து முருகவேளைத் தியானித்திருக்கும்போது, ஆறுமுகப்பெருமானே ஒரு சிறுவனது வடிவில் தோன்றி, இவரது வாயில் கற்கண்டைப் போட்டதாகவும் அன்றுமுதல் இவர் அற்புதமான கீர்த்தனைகளைப் பாடத்துவங்கியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இவரது கீர்த்தனைகளில் “குருகுஹ” எனவருவதைக் காணலாம். இது அவரது முத்திரை. 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த திருவருட்பிரகாச வள்ளளார் எனும் ஜோதிராமலிங்க சுவாமிகளும் திருத்தணி முருகப்பெருமானை நினைத்து உருகி அப்பெருமானையே ஞானதேசசிகணக்க கொண்டவர்கள், வள்ளளார் இளம்வயதிலேயே அந்தரங்கத் தெய்வ வழிபாட்டில் தினைத்துக் கல்வியிலாது காலங்கழிக்கவே அவரது தமையனான சபாபதியிள்ளை தமது மனைவியாகிய பாப்பம்மாவிடம் வள்ளளாருக்கு வீட்டில் உணவு அளிக்கலாகாதென உத்தரவிட்டார். ஆயினும் அண்ணியார் அன்பும் ஆதரவுங் கொண்டு தம் கணவர் அறியாதவாறு மாலை வேளைகளில் உணவளித்து வந்தார். ஒருநாள் அண்ணியின் கண்ணீரைக் கண்டு திடுக்கிட்ட வள்ளளார் தமையனார் சொற்படி வீட்டில் அமர்ந்து கல்வி பயின்று வரவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார். வீட்டிலுள்ள

ஒரு சிற்றறையில் கண்ணாடி, திருவிளக்கு, புத்தகம், கற்புரம் முதலியனவைகளுடன் அமர்ந்து வள்ளலார் திருத்தணிகேசனை நினைந்து உருகவே கண்ணாடியில் எம்பெருமான் தோன்றி இவருக்குக் கல்வியெல்லாம் ஒதாது உணரும்படி அருளினார். இதனைத் திருவருட்பா ஜந்திலும், செல்வச்சீர்த்தி மாலையிலும் பாடியுள்ளார். ஆகவே முருகக்கடவுளது பெருங்கீர்த்தி வியத்தற்குரியது. விளக்குவதற்கு அரியது.

செவிகுளிர் அருளும் செம்மலாக முருகனைக் கண்ட அருணகிரிநாதர்,

“செய்ப்பதியும் வைத்துயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு

செப்பென எனக்கள்கை - மறவேனே” 21.

“சிவனார் மனங்குளிர் உபதேசமந்ரமிகு

செவிமீதிலும் பகர் செய் - குருநாதா” 22.

என்றும், தமக்கு முருகனருளியமையையும், சிவனுக்கு முருகன் உபதேசித்தமையையும் கூறுகிறார்.

“பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்

பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி” 23.

என்றும்,

“முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி

சந்தமொடு நீடு பாடிப்பாடி” 25.

என்றும்,

“தெரிதமிழை உதவு சங்கப் புலவோனே” 2

என்றும்,

“உபதேசமந்திரப் பொருளாலே

உனைநான் நினைத்தருள் பெறுவேனோ” 28

என்றும்,

“செந்தமிழ்ப்பாணப்பாவலர்

சங்கித யாழைப் பாடிய

தென் திருவானக்காவுறை பெருமாளே” 25.

என்றும் திருப்புகழ் வரிகளில் கூறுகிறார்.

முடிவுரை:

அருணகிரிநாத சுவாமிகளின் திருப்புகழைப் பாடப்பாட வாயினிக்கும் என்று கூறுவர். வாய் மணக்கும் என்றும் உண்டு. இரந்திரந்து ஞானத்தமிழால் முருகனை இளக் வைக்கும் அருணகிரிநாதரின் கவிதாசாமர்த்தியம் வியக்கற்பாலது. மணிப்பிரவாள நடையிலே முத்தும் பவளமுங்கலந்தாற் போல வடசொல்லையும் தமிழ்ச் சொல்லையும் பொருத்தித் தனித்துவமான சந்தங்களிலே திருப்புகழை அருளியுள்ள அருணகிரிநாதர் அதில் தமது தன்னுணர்ச்சி அனுபவங்களையும் தெளிவாக கூறியுள்ளார். சிற்றின்பப் பொருளான பெண்களை இழித்தும், பழித்தும், அதேவேளை அவர்களின் மயக்கை நிலை நிறுத்தியும் திருப்புகழிலே சான்றுகள் தருகிறார்.

ஆழத்துத் திருத்தலமான திருக்கோணமலைத் திருப்புகழிலே பெண்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் பகுதிகள் தற்கால உலகிற்குப் பாடமாகிறது.

“விலைக்கு மேனியிலணிக்கோவை மேகலை

தரித்த வாடையு மணிப்புனு மாகவே

மினுக்கு மாதர்களிடக் காம மூழ்கியே மயலாறி

மிகுத்த காமிய எனப்பாரு ளோரெதிர்

நகைக்க வேயுட லெடுத்தேவி யாகுல

வெறுப்ப தாகிய யுழுத்தேவிடாய்படு கொடியேனக்

கலைக்கமாகவே மலக்குடிலை மிகு

பிணிக்குளாகிய தவிக்காமலேயுனை

கவிக்கு வாய் சொலி கடைத்தேறவே செயுமொருவாழ்வே

கதிக்கு நாதனி யுனைத்தேடியேபுக

முரைக்கு நாயெனை யஞ்சுபார்வையாகவே

கழற்குளாகவே சிறப்பான தாயருள் தரவேணும்

மலைக்கு நாயக சிவகாமி நாயகர்

திருக்குமாரனை முகத்தாறு தேசிக

வடிப்ப மாதொரு குறப்பாலையாள் மகிழ் - தருவேளே

வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்

அகத்யமாழுனி இடைக்காடர் கீரனும்

வகுத்த பாவினில் பொருட்கோலமாய்வரு - முருகோனே

நிலைக்கு நான் மறை மகத்தான்பூசுரர்

திரிக் கொணாமலை தலத்தாரு கோபுர

நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடுபூதியில் - வருவோனே

நிகழ்த்து மேழ்பவ கடற்குறை யாகவே

யெடுத்த வேல் கொடு பொடித்துள தாளறி

நினைத்தகாரிய மனுக கூலமே புரிபெருமாளே.

(முந்றும்)

மனதைக் கட்டுப்படுத்த சிறந்த பயிற்சி தெய்வ வழிபாடு.

ஞானச்சிட்டி

2016

ஸ்ரீஸ்வர்

சிவபுராணத்தில் பேம்பெறும் சௌகரித்தாந்தக் கருத்துக்கள்

- தீரு செல்வ. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் -

சைவசித்தாந்தம் என்பதன் பொருளே பெரும் தத்துவப்பரப்பு ஆகும். அப்படியான தத்துவத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டது சிவபுராணம். சைவசித்தாந்தம் என்றால் சிவம் பற்றிய (சைவம்) முடிந்த முடிபாகும். அப்படியாகச் சந்தானாசாரியார்களால் முடிந்த முடிபாக நோக்கப்பெற்ற சாத்திர நோக்கத்தைத் தோத்திர வடிவிலே சொல்வனதான் திருமுறைகள். திருமுறைகள் பன்னிரண்டு. அதில் எட்டாவது திருமுறையாக இடம்பெறுவது திருவாசகம். இத்திருவாசகத்தைச் சிவபிரானே தன் கைப்பட எழுதியதாகவும் முடிவில் அழகிய சிற்றம்பலமுடையான் என ஒப்பமிட்டார் எனவும் அறியமுடிகிறது. அப்படியான திவ்வியமான நூலில் முதல் பாடலாக இடம்பெறுவது “சிவபுராணம்”. இப்பாடல் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் குருவருள் பெற்ற இமாகிய திருப்பெருந்துறையில் அருளப்பெற்றது. திருவாசகத்தில் “காப்சு” செய்யுள்போல முதலில் இடம்பெறும் சிறப்பை உடையது.

சில இடங்களில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாடாத திருவாசகச் சிறப்பைப் பாடிய ஒரு பாடலாக விளங்கும் “தொல்லை இரும் பிறவி குஞும் தளைநீக்கி...” என்னும் பாடலை முதலிலும் முடிவிலும் திருவாசக முற்றோதலில் ஒதுகின்றனர். இது எந்தளவிற் குச் சரி என்பது சிற்றறிவுடைய சிறியேனுக் குப் புரியாது. ஆனால் திருமுறை மன்றத் தலைவர் பண்டிதர் வ. பேரின்பநாயகம் அவர்கள் முதலில் ஒதப்படும் சிவபுராணமே முடிவிலும் ஒதப்படும் சிவபுராணமே முடிவிலும் ஒதுதல் தகும் என்று குறிப்பிடுவார். இதுவே சாலவும் பொருந்தும் என்பது சிறி யேனதும் கருத்தாகும். சிவபுராணம் என்பது சிவபிரானது அநாதியாம் தன்மையை விளக்கும் தன்மையால் இப்பெயரைப் பெறுகிறது. மந்திர ரூபமாக விளங்குபவர் சிவபிரான். அவரைக் கலிவெண்பா என்னும் பாவினத்தால் மாணிக்க வார்த்தைகளால் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஒதி மகிழ்கின்றார். இச்சிவபுராணம் தொண்ணுற்றைந்து (95) அடிகளை உடையது.

கொடுத்துப் பெறுவதுதான் உண்மையான அந்து.

சிவபுராணத்திற்கு சுருக்கமாக அவர் விளக் கம் தருகிறார். “அருட்பித்தம் பிடித்தவர்க்கு அருமருந்து” என சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்.

நூலின் ஆரம்பம் சிவபுராணம். சிவபுராணத்தின் ஆரம்பம் “நமச்சிவாய வாஹ்ம”

“ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை

ஊனக்கண்ணினிற் சிந்தை நாடி

உசாத்துணைத் தேர்ந்தெனப் பாசம் ஒருவத்

தண்ணிழலாம் பதி விதி எண்ணும் அஞ்செழுத்தே”

எனவே திருவாசகத் தொடக்கமே சைவசித்தாந்தக் கருத்துடன் ஆரம்பமாகிறது எனலாம். முதலாவது அடி தொடக்கம் ஜந்தாவது அடி ஈராக உள்ள பகுதியால் ஆறுமுறை வாழ்த்துக் கூறப்படுகிறது. “நாதன் தாள் வாழ்க” எனத் திருவைந்தெழுத்தைச் சொல்லுங்காற் பிறக்கும் நாத தத்துவத்தின் கண் விளங்குவான் தன் திருவடிகளை வாழ்த்துகின்றார்.

சைவசித்தாந்த சிந்தனையில் இடம்பெறும் குருவழிபாட்டு முறையைக் “கோகழியாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க” எண்ணும் அடியால் உணரலாம். சிவபுராண நான்காம் அடி “...ஆகமமாகி நின்றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க” என மொழிகின்றது. இதுவும் சைவசித்தாந்தக் கருத்தேயாம். கன்மவினையை இருபத்தைந்தாம் அடியில் “...பொல்லா வினையேன்” எனக் கூறுகிறது. பிறவிகள் பற்றிக் கூறுவதையும், அதன் துன்பத்தையும் இருபத்தாறாம் அடியில் இருந்து முப்பத்தோராம் அடிவரை மணிவாசகப் பெருமான் உரைப்பதைச் சிவபுராணத்தில் நோக்கலாம்.

“...புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

26

பல்விருக்கமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்

கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லக்கரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்

சொல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்

30.

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்”

கன்மவினையால் ஏற்படும் இப்பிறப்புக்களையும் அதனைத் தீர்க்கும் வழியையும் சிவபுராணம் இவ்வாறுரைக்கின்றது.

“...பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன் தன் பெய்கழல்கள் வெல்க” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சிவபுராணத்தில் சஞ்சித வினை பற்றியும் உள்ளது. மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். சிவபுராண அடி வருமாறு:

“...சிந்தை மகிழச் சிவபுராணந்தன்னை

19

முந்தைவினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்...”

20

சைவ சித்தாந்தம் ஜந்து நிறங்கள் பற்றிக் கூறும். அதனைச் சிவபுராணம் “...நிறங்களோர் ஜந்துடையாய்..”⁴⁹. என விளக்குகிறது. சைவசித்தாந்தம் கூறும் தாசமார்க்கம் (ஆண்டாள் அடிமை) பற்றிய கூற்றை,

“...நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்கு...”

60

என்ற அடிமூலம் உணரலாம். சைவசித்தாந்தம் மலம், தளை, கட்டு எனப் பாசத்தைக் கூறும். இப்பாசம் பற்றியும் சிவபுராணம் கூறுகிறது. “...பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே...” என்று.

சிவஞானபோதத்தில் உள்ள முதலாம் குத்திரத்தின் இறுதியடியில் “...அந்தம் ஆதி-என்மனார் புலவர்” பதி எனப் பேசப்படும் சிவத்தின் நிலை பற்றி விளக்கியுள்ளது. அது வருமாறு:

அவன் அவள் அது எனும் அவை
முவினைமையின் தோற்றிய திதியே

ஒடுங்கி மலத்துளதாம் அந்தம் ஆதி- என்மனார் புலவர்.

இதனைச் சிவபுராணம் “...ஆதியனே அந்தம்” எனக் குறிப்பிடுகிறது. இறைவனுக்கு எண்குணங்கள் உள் எனச் சைவசித்தாந்தம் கூறும். அதில் ஒன்று “பேரருஞ்சுமை”. இதனைச் சிவஞானபோத ஜந்தாம் குத்திரத்தின் இறுதியடி “...காந்தம் கண்ட பசாசத்து அவையே” என முடிகிறது. அதாவது காந்தத்தின் முன் வைத்த இரும்பு ஸ்ரப்புக்குள்ளாவது இறைவனின் திருவருள் ஸ்ரப்புக்கு உவமிக்கப்படுகிறது. இதற்கு நிகராகச் சிவபுராணத்தின் 74ஆம் அடி, “...ஸ்ரத்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே” எனக் குறிப்பிடுகின்றதை ஒப்பு நோக்கலாம்.

சைவசித்தாந்தம் ஞானம் பற்றியே சிறப்பாகப் பேசுகிறது. அதனைச் சிவபுராணத்திலும் பல இடங்களில் நோக்கலாம். “...மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே” எனக் குறிப்பிடுகிறது. (39ஆம் அடி)

சைவசித்தாந்த முதல் நூலான சிவஞானபோதத்தில் அன்புபற்றி 11ஆம் குத்திரம் “அயரா அன்பு” எனப் பேசுகிறது.

கானும் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல்
காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்
அயரா அன்பின் அரன் கழல் செலுமே.

இதேபோல மணிவாசக சவாமிகள் சிவபுராணத்தில் 85ஆம் அடியில் “...ஆஞ்சேனெம் ஜயா அரனேயோ என்றென்று போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்” என்று பேசுகிறார். இவ்வாறாகச் சிவபுராணம் சைவசித்தாந்த முப்பொருளான பதி, பசு, பாசம் என்பவற்றை நன்கு விளக்குகிறது எனலாம்.

பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

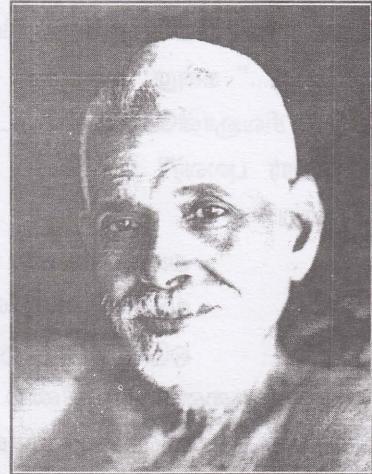
சிவபயம் உள்ளோர்க்குப் பிறர் பயம் இல்லை.

ஸ்ரீ ரமண நினைவுலகவி

22. வெற்றி வேந்தன் ரமணன்

(தொடர்ச்சி...)

கிப்ஸிங் எழுதினார்: கிழக்கு கிழக்காகவும், மேற்கு மேற்காகவுமே என்றுமிருக்கும். என்றுமே இரண்டும் சேராது. ஆனால் இந்த வாக்கியம் பகவான் முன்னிலையில் பொய்த்து விட்டது. அருணாசல சொருபாமாக விளங்கும் சத்பொருளின், சத்திய சொருபத்தின்மூன் சகலரும் ஒன்றி இணைந்தனர். அறிவு ஜீவியும், உணர்வு ஜீவியும், செல்வந்தர்களும், ஏழை களும், வைதீகரும், நாகர்களும், வெள்ளையரும், கருப்பரும், வயதோ, குலமோ நிலையோ, தேசமோ எதுவாயினும் அனை வரும் பேதமின்றி அந்த ஆனந்த மௌன சந்நிதியில் இரண்டறக் கலந்து ஒன்றினர். ஆதியில் பகவானிடம் வந்த மேற்கத்திய அடியார்கள் அனைவரும் பக்குவமான முதிர்ந்த ஆன்மாக்கள். ஹம்ப்ரீஸ், பால் பிரண்டன், கிராண்ட் டப், சாட்விக், மாரிஸ்பிரிட்டன், ஆர்தர் ஆஸ்போர்டன், கோஹன், டங்கன் கிரீன்லெஸ் இன்னும் அனேகர், ஸ்ரீ ரமணனிடம் போதனையும், சக்தியும் அவரவர் தேவைக்கேற்ப அடைந்தனர். தாம் மதித்ததை அதனிடம் கண்டு போற்றினர். அதன் விணயமும், ஒழுங்கும் ஆங்கிலேயர்களை கவர்ந்திருக்கலாம். ஜேரமனியருக்கு நேரம் தவறாமையும், திற்மையும் பிடித்திருக்கும். பிரெஞ்சுக்காரரை புதுமலர் பரப்பும் நாயுமணம்போல் பகவானிடம் இயற்கையாக நிலவிய மகிழ்வும், நனினமும், சமநோக்கும் ஈர்த்திருக்கும். அதன் சுய உணர்வும், சுதந்திரப் போக்கும் அமெரிக்கர் மனதில் இடம்பிடித்திருக்கும். ஆனால் அனைவருமே பகவானைச் சூழ்ந்திருந்த அறிவுக்கெட்டாத சாந்தத்தை அதிசயித்துப் போற்றினர்.

இந்த முதிர்ந்த ஆன்மாக்களை பகவானின் பதத்திற்குக் கவர்ந்திருத்தது புலனுக் கெட்டாத ஏதோ ஒரு மர்மமான தெய்வீக சக்தி. பகவானைவிட வேறு யார் இந்த “ரகசிய”த்தை வெளியிட வல்லவர்?

மேஜர் சாட்விக்கைப் பற்றிப் பேசுகையில் பகவான் குறிப்பிட்டது: “சாட்விக் நம்மவராக ஆகுமுன்பே (முந்பிற்பில்) நம்கூட இருந்திருக்கிறார். அவருக்கு மேற்கத்திய நாட்டில் பிறக்கும் ஆவல் இருந்தது. அந்த ஆவல் நிறைவேறின்று”.

முன்பே தெரிவித்தபடி மாரிஸ் பிரிட்டன் இயற்றிய ஒரு பாடல் கருத்திலும், நடையிலும் அப்பைய தீஷ்விதரின் பாடலை ஒத்திருக்கவே, காலத்தாலும், கலாச்சாரத்தாலும் வெகுதாரம் வேறுபட்டிருந்த ஒரு மேற்கத்தியர் எப்படி தீஷ்விதரின் அதே கருத்தை (வார்த்தைகள் உட்பட) பிரதிபலித்திருக்கக் கூடுமென்று பகவானருகிலிருந்த ஒருவர் ஆச்சரியப்பட்டார். அதற்குப் பகவான், “ஏன் முடியாது? இங்கு இருந்தவர்கள் மேற்கில் பிறந்தார்கள்; திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள்; அவ்வளவுதான்” என்றது.

*

*

*

*

இருப்பதை இழக்காதே; இல்லாததற்குப் பறக்காதே.

தாங்கள் தேடி நாடியதை பகவா னிடம் அடைந்த மேற்கத்திய பக்தர்களின் வாழ்வில் நடைபெற்ற சில நிகழ்ச்சிகளை வெளியிடுவதில் நான் மகிழ்வடைகிறேன்.

“மௌண்டன் பாத்” தின் ஸ்தாபகரும், ஆசிரியருமான ஆர்தர் ஆஸ்போர்னுடன் நான் பழகிய நாட்களின் (சத்சங்கத்தின்) நினைவுகள் இனிமையானவை. அவை என் ஆன்மீக சாதனையை வெகுவாக உயர்த்தின. வர்த்தைகளைவிட, அவர் தன்னுடைய மௌனமான அண்மையினாலேயே எனக்கு வழி காட்டினார்.

ஒருநாள் நான் என் சொந்தப் பிரச்சினை ஒன்றுடன் அவரிடம் போனேன். கனவா, தோற்றுமா அல்லது உண்மையா என்றறிய முடியாத அனுபவமொன்று எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆஸ்போர்ன் என் அனுபவத்தை அனுவும் விடாமல் முழுமையாக விவரித்துச் சொல்லச் சொன்னார். மிகக் கவனமாக எல்லா வற்றையும் கூற்றது கேட்டுவிட்டு, புன்னகையுடன் அவர் சொன்னார். “கணேசன், இது ஒரு உண்மையான ஆன்மீக அனுபவம். நீ அதிருஷ்டாலி. உனக்கு ‘ஓம் நமோ பகவதே ஶ்ரீ ரமணாய’ என்ற மந்திரம் தரப்பட்டுள்ளது. இதைக்தான் ‘அஜபா ஜபம்’ என்று சொல்வார்கள். நான் என் சொந்த அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன்; கேள்”. பகவான் தேக்ததுடன் இருந்தபோது, ஒரு பிரபல பிரேஞ்சு வேதாந்தி யின் சிஷ்யர்களான நாங்கள், சக்தி பொருந்திய காந்தத்தினால் இரும்புத்துகள்கள் இழுக்கப்படுவதுபோல், பகவானால் கவரப்பட்டோம். எங்களுக்குள் டேவிட் மக்கிவர் பகவானுடன் தங்கவும், அதன் மேற்பார்வையில் அதனுடைய, அனைகமாக, எல்லா நூல்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கவும் (பகவானால் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட திரிபுர ரகஸ்யம், அத்வைத் போத தீபிகா இரண்டையும் கூட அனுவாதம் செய்தார்.) பாக்கியம் செய்திருந்தார். அதன் பின், திருவனந்தபுரத்

தினருகில் ஏதோ ஒரு யோகியால் கவரப்பட்டு, அவரைக் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டு அங்கு போய் வசித்தார். என் மனவியிடமும், என்னிடமும் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்த டேவிட், நாங்களும் அங்குபோய் அவருடைய குருவின் சிஷ்யர்களாகி விடவேண்டுமென்று திடமாக எண்ணினார். அவருடைய கருத்துப் படி, ஆத்மஞானம் நிறைவேற, மனித உருவில் உள்ள குரு நிச்சயமாகத் தேவை. பகவான் என்றுமே, தம்மைக் குரு என்று ஓப்புக்கொள்ளாததால், நாங்கள் அதைவிட்டு நீங்கி, எங்களை சிஷ்யர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு குருவை அடையவேண்டும். இது விஷயமாக எங்களுக்குள் ஏராளமான கடிதப் போக்குவரத்து ஏற்பட்டது. என்னுடைய மற்றும் டேவிட்டினுடைய அனைத்துக் கடிதங்களையும் நான் பகவானிடம் காண்பித்தேன். பகவானை என் ஒரே குருவாக வரித்து உரிமையுடன் நான் எழுதிய பதில்களையெல்லாம் பகவான் ஒரு தலையசைப்படுன் ஆமோதித்தது.

நான் உடனே பகவானை நீங்கி அவருடைய குருவிடம் போகாவிட்டால் மிகப் பயங்கரமான விளைவுகளைச் சந்திக்க நேரிடு மென்று எச்சரித்தது, ஒரு மோசமான கடிதம் ஒருநாள் எனக்கு வந்தது. என் அன்பு நண்பனின் இக்கடிதத்தைக் கண்டு மிகவும் மனம் கலங்கியதால் நான் அதைப் பகவானிடம் உடனே காண்பிக்கவில்லை. சாயங்காலம் காண்பிக்கலாம் என்று எண்ணினேன். அன்று பிற்பகலில் நான் தோட்டத்தில் அமர்ந்து, தலையைக் குனிந்துகொண்டு, களையெடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். திடீரென்று எனக்குப் பின்னாலிருந்து “தட்” என்று ஒரு ஒசை கேட்டது. எதுவோ பிராணி என் பின்னால் ஒரு மரத்தில் இருந்து கீழே குதித்து என்னை நோக்கி வந்தது. கணத்தில், அது என் முதுகிலேறி உட்கார்ந்துவிட்டது. ரோமம் அப்ரந்திருந்ததால் கரடியாக இருக்கலாமென்று தோன்றிற்று.

கற்பதையெல்லாம் கற்றுக்கொள், கற்றதையெல்லாம் கற்றுக்கொடு.

அது என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு தன் பின்னாங்கால்களால் என் மார்பை பின்னால் இருந்து வளைத்து இறுக்கியது. கணேசா! அந்த சமயத்தில் என் மனதிலை- அந்த ஜந்து என்னவென்று அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம்கூட இருக்கவில்லை. பயமும் இல்லை. அருவருப்புக்கூட இல்லை- அமைதியான பற்றின்மைதான் என்னுள் நிலவியது. சலன் மின்றி நான் தொடர்ந்து களையெடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். என் அலட்சியத்தைக் கவனித்த அந்த ஜந்து, தன் உருவையும் கனத்தையும் அதிகரித்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தது. சிறிது நேரத்தில் முதுகிலிருந்து பளை வினால் நான் முன்புறம் குனிய வேண்டிய தாயிற்று. கனம் தாங்க முடியாததாயிற்று. எனினும், நான் பத்திமடையவில்லை. பயமும் ஏற்படவில்லை. திடீரென அது தன் ரோம் அடர்ந்த கைகளால் என் குரல் வளையை இறுகப் பற்றியது. எனக்கு முச்சு முட்ட ஆரம்பித்தது. பிடி மென்மேலும் இறுகியது. இவையெல்லாம் என்னுள் அணுவளவு பயத்தைக்கூட ஏற்படுத்தவில்லை. என் மனம் முழு விழிப்புறமும், சுறுசுறுப்புறமும், சலனமின்றியும் இருந்தது. இனி முச்சவிட முடியாது என்று எனக்குத் தோன்றியது. ஆயினும், பிடி மேலும் இறுகிக்கொண்டே போயிற்று. பயலேசமின்றி இறுக்கப் போகிறேன் என்று உணர்ந்தேன். அப்பொழுதுதான் அந்த அந்புதம் நிகழ்ந்தது!

சாவின் எண்ணம் எழுந்தவுடன் என்னுள் ஒரு நாதம் எழுந்தது. “அருணாசல சிவ! அருணாசல சிவ!” நான் அந்த சப்தத்தை எழுப்பவில்லை. வேறு ஏதோ என்னுள் அதைச் செய்துகொண்டிருந்தது. ஜப உச்சாரணத்தின் ஆழமும், கனமும், வேகமும் அதிகரித்தன. ஆகா, நமக்குள்ளே ஒரு ஜபம் தன்னைத் தானே உச்சரித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்பதும், அதே சமயம் சாவின் பிடியிலிருப்பதை உணர்ந்திருப்பதும் எத்தகைய இன்பமான

ஆனந்த அனுபவம்! ஜபம் தொடரத் தொடர என் குரல்வளையைப் பிடித்திருந்த பிடி தளரலாயிற்று. அந்தப் பிராணியின் உருவும், கனமும், மேலும் மேலும் குறையலாயின. இதெல்லாம் நடந்து கொண்டிருந்த முழு நேரமும் என்னுள் அந்த அஜபா ஜபம் தானே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. திடீரென அந்த மிருகம் என் முதுகைவிட்டு குதித்து மரத்தை நோக்கி ஒட ஆரம்பித்தது. அதன் காலடி திரும்பிப் பாய்வது எனக்குக் கேட்டது. மரத் திலேறி அது மறைந்துவிட்டது. உடனேயே நான் என் சாதாரண உணர்வை அடைந்து விட்டேன். தடையின்றி அந்த அஜபா ஜபம் தொடர்ந்தது. நான் எழுந்து அந்த மிருகத் தைத் தேடினேன். ஆனால் அதை அங்கு கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. “அருணாசல சிவ” என்ற ஜபத்தை என்னுள்ளே கேட்டுக் கொண்டே நான் மிக ஆனந்தமடைந்தேன்.

மறுநாள், பகவான் மலைமேல் நடந்து விட்டுத் திரும்பி வருகையில் நான் அதைச் சந்தித்து, அந்தக் கடிதத்தைக் காண்பித் தேன். அதன்பின் முதல்நாள் மாலை நடந்ததை யும் தெரிவித்தேன். பகவான் விவரமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. நான் பேசி முடித்த தும், தன் கனிந்த புன்மறுவலுடன், “அவ்வளவு தான் அவர்களால் செய்யமுடியும். எல்லாம் சரியாகிவிட்டது!” என்றது. குனிய மந்திர வாதத்தில் தேர்ந்தவரும், டேவிட்டை விட்டு எனக்கு பயமறுத்தல் கடிதம் எழுதச் செய்த வருமான அந்த “குரு”வைத்தான் பகவான் “அவர்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்.

பகவான் ஒரு பரிபூரண ஞானி. ஒப்புயர்வற்ற சத்குருவின் ஆக்தரவில் இருக்கும் போது, குனிய மந்திரவாதத்தினால் ஏற்பட்ட கெட்ட அனுபவம்கூட ஒரு மறைமுக அனுக்கிரகமாக ஆகிவிடும். இப்படித்தான் அருணாசல சிவ என்ற அஜபா ஜப உபதேசம் பெறும் அதிருஷ்டம் எனக்குக் கிடைத்தது.

நகைக்கு வழி இல்லாவிட்டாலும் பிற்க நகைக்க வாழாதே.

ஒன்றுச்-சிட்டி 2016 சாலையில் திருவடை தீட்சையின் சிறப்பு

- தீரு ஆர்.வி. கந்தசாமி அவர்கள் -

திருவடை தீட்சை என்பது குருவின் திருவடியைச் சீடினின் தலைமீது குட்டுதலாகும். இதுபோல “அடி முடி காட்டுதல்” என்றோரு பேறும் உண்டு. அடிமுடி என்பது இறைவனின் திருவடியும் திருமுடியும் காணப்பெறுவதாகும்.

இறைவனின் திருமுடியையும் திருவடியையும் பிரமாவாலும் விட்டனுவாலும் அறிய இயலவில்லை என்பது புராண வரலாறு. இதன் உட்கருத்து என்னவாகில், கல்விக்கு அதிபதியான பிரமனாலும் செல்வத்திற்கு அதிபதியான விட்டனுவாலும் காண முடியாது என்பது புலனாகும். பின்பு எதனால் காணலாம்? பக்தி ஞானத்தினால் காணமுடியும். “அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி” என்பது திருவாசக சிவபூராண வரியாகும்.

தீட்சைகளில் பலவகை உண்டு. சமய தீட்சை, விசேட தீட்சை, நிர்வாண தீட்சை என்பன ஒருவகையாகும். இவற்றைவிட அரிய தீட்சைகள் இறைவனால் செய்தருளப்படும். நயன், வாசக, ஸ்பரிச, அத்த மத்தக சையோக திருவடை தீட்சைகளாகும். “தீட்சை” என்பது மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தைக் கொடுப்பது எனப் பொருள் தரும்.

1. நயன தீட்சை - கண்களால் அருளோடு பார்த்துச் செய்யப்பெறுவது.
2. வாசக தீட்சை - திருவார்த்தையால் அருளப்பெறுவது.
3. ஸ்பரிச தீட்சை - கருணையோடு கையால் தொட்டுச் செய்யப்பெறுவது.
4. அத்தமத்தக சையோக தீட்சை - என்பது குரு தம் கரத்தைச் சீடினின் தலைமீது வைத்து அருட்சக்தியைப் பாய்ச்கவது.

(அத்தம்- கை, மத்தகம்- தலை, சையோகம்- வைப்பது)

பாண்டிய நாட்டின் அமைச்சராக இருந்த மாணிக்கவாசகப் பெருமான் திருப்பெருந் துறைக்குக் குதிரை வாங்கச் சென்றார். அவருக்கு ஞானோதய காலம் வந்தது. அதனால் மாணிக்கவாசகருக்குத் திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரத்தின் நிழலில் சிவபெருமான் குருவாக எழுந்தருளித் திருவடை தீட்சை செய்தருளினார்.

“இணையார் திருவடியென்றலை மேல் வைத்தலுமே

துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையும் துறந்தொழிந்தேன்”

(தில்லையில் அருளிய திருப்புவல்லி என்னும் திருவாசகத்தில் 1ஆம் பாடல்)

இணையார் திருவடி- இரண்டு திருவடிகள் என்பது பொருளாகும். இறைவனுடைய திருவடிகள் மாணிக்கவாசகரின் தலையில் குட்டப்பட்டதும் தன்னுடைய சுற்றங்கள் அத்தனை யும் துறந்து ஒழிந்தேன் என்கிறார். சுற்றும் என்பது மனைவி, மக்கள், உற்றார், உறவினர் என்பது உடலுக்கு சுற்றும், உயிருக்குச் சுற்றும், பிறப்பதற்கு முன்பே உள்ள சுற்றுமான ஆணவும், கன்மம், மாயை என்னும் உயிரைப் பீடித்துள்ள பழமையான, அனாதியான சுற்றங்களையும் துறந்து ஒழிந்தேன் என்கிறார்.

முயற்சி உண்ணுடையது முடிவு பரமனுடையது.

“மதிக்கும் திறல் உடைய வல்அரக்கன்தோள் நெரிய

மதிக்கும் திருவடி என் தலைமேல் வீற்றிருப்பத்

கதிக்கும் பசு பாசம் ஒன்றும் இல்லோம் எனக்களித்து இங்கு

அதிர்க்கும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டு அன்றே”

“திருவாசகம் குலாப்பத்து 7ஆம் பாடல்” (பதிகம்)

இராவணனுடைய வல்லமையை எல்லா உயிர்களும் அங்கீகரித்தன. அத்தகைய இராவணனுடைய தோளை நெரித்த சிவபாதம் என் சிரசில் ஏறியதும் அதன் விளைவாக இராவணகாரமாக என்னிடம் எழுந்த பசு பாசம் ஓழிந்து, பேரானந்தம் அடைந்து, பரமனில் ஒன்றுபட்டேன் என ஏழாம் பாடலில் திருவடிச் சிறப்பைக் கூறுகின்றார் மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகை.

“இடக்கும் கரு முருட்டு ஏனம் பின் கானகத்தே நடக்கும் திருவடி என்தலைமேல் நட்டமையால்

கடக்கும் திறல் ஜவர் கண்டகர் தம் வல்லுட்டை

அடக்கும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டு அன்றே”

“திருவாசகக் குலாப்பத்து 8ஆம் பாடல்” (பதிகம்)

தவம் புரிந்துகொண்டிருந்த அருச்சனனைத் தாக்கப் பன்றி உருவம் எடுத்து ஒரு அரக்கன் சென்றான். அந்தப் பன்றியைத் தொடர்ந்து எம்பெருமான் வேடன் உருவெடுத்துப் போனார். அப்படிக் காட்டிலே நடந்த திருவடி என் தலையில் பதிந்தபொழுது ஜம்பொறுகளின் குறும்பு அடங்கியது எனக் கூறுகின்றார் மாணிக்கவாசகர்.

“உடல் புகுந்தான் உயிர்கலந்தான் உளம் பிரியான்” என்ற திருவாசகத்தில் உயிருண் ணிப்பத்து இரண்டாம் பதிகத்தில் மாணிக்கவாசகப் பெருமான் கூறியுள்ளார். இறைவனது அருட்சக்தி அவருடைய உடம்பிலும், உள்ளத்திலும், உயிரிலும் பதிந்ததையும், என்றும் நீங்காது நிலை பெற்றதையும் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

மேலும் இறைவன் என்னைத் தன்மயமாக்கி ஞானச் செல்வத்தைக் கொடுத்து, அதன் விளைவாக ஒன்றிற்கும் உதவாத நான் பெறுதற்கரிய பெரும்பேறு பெற்றவன் ஆகினேன் எனத் திருவடித் தீட்சையின் சிறப்பை விபரித்துக் கூறினார்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் போன்று முன்பும் பின்பும் சில அடியார்கள் திருவடித் தீட்சையைப் பெறும்பேறு பெற்றனர். அவர்களுள் ஒருவர் பிற்காலத்தில் இருந்த அருளாளர் துறைமாப்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஆவர்.

வீரசைவரான அவருக்குச் சிவபெருமான் செய்து அருளிய திருவடி தீட்சையை மிகவும் அற்புதமானது என அவரே விபரித்துள்ளார். சிவபெருமான் இரு திருவடிகளையும் தன்னுடைய திருமுடிமேல் பதித்தபோது ஒரு திருவடி லோகவும் ஒரு திருவடி மிகவும் கடினமாகவும் பதிந்ததாம்.

மென்மையாய் பதிந்த திருவடி தலையில் சிறிய அளவு பரப்பிலும், கடினமாக பதிந்த திருவடி அதிக பரப்பிலும் பதிந்ததாக ஒரு திருவடி சிறிதாகவும் மற்றது பெரிதாகவும் அமைந்ததாக இருந்தது என்கிறார்.

சிந்தனையும் செயலும் ஒன்றாகிவிட்டால் வாழ்க்கையில் வெற்றியை எளிதில் பெறலாம்.

திருவடிகளைப் பதித்தவர் அர்த்தநாரீஸ்வரர். மென்மையான திருவடி அம்மையின் திருவடி சுற்று வன்மையாகப் பதிந்த திருவடி அப்பனின் திருவடியாகும் எனக் கூறியுள்ளார்.

மாணிக்கவாசகர் பெற்ற திருவடி தீட்சை பற்றித் திருவாசகம் கூறும் திருவடி தீட்சையின் சிறப்பு யான் எனது அற்ற இடமே திருவடியாகும் எனக் கூறியுள்ளார்.

கடவுள் பக்தி, உயிர்களிடத்து அன்பு ஆகியவற்றால் இறைவன் திருவடியைப் பெற்று ஆனந்தமடைவது திருவாசக அனுபவமாகும். இத்தகைய அனுபவம் ஞானியர்க்கும், யோகிகளுக்கும் மாத்திரமின்றி இறையன்பு பெற்ற அடியவர்க்கும் கிட்டியுள்ளது. எனவே அவனருளால் அவனை வணங்கி அரியதாகிய மாணிடப் பிறவியின் நோக்கத்தை அடைவோமாக.

கால்கள் பிடித்தேன் காத்தருள்வரய்

எந்தியும் தருவாய் சந்திதிப் பெருமானே!

சண்முகனே உனைச் சரணடைந்தேன் காத்திடுவீர்!

தமிழரின் தெய்வமே! தமிழரின் கலாச்சாரக் கந்தனே!

பன்னிருகர வேலவரே பக்தரைக் காத்திடுவீர்!

வேதனையால் தமிழர் வாழ்வில்

வேல்கொண்டு வேறுத்து எம்மை

வேண்டும் வரம் தந்து அடியவரை

வேலவரே காத்திடுவாய்!

ஆற்றங்கரை ஓரத்தில் வீற்றிருந்து

ஊற்றாய் அருள் சொரிகின்ற வேலவன்

செல்வச் சந்திதிக் கந்தப் பெருமான்

வல்லவடிவேன் வணங்கி நிற்போரது

இடர்கள் யாவையும் விலக்குகின்ற ஜயன்

அற்புதங்கள் புரியும் அன்னதானக் கந்தன்

அவன் கழல்களை நம்பிக்கையோடு தொழுதால்

அரவணைத்து என்றும் காத்தே நிற்பான்!

வையத்துள் மகிழமைக்க வேலவனை

நாம் போற்றிப் பாடிடுவோம்

வேல் முருகா! வெற்றிவேல் முருகா!!

வா வா முருகா! வடிவேல் முருகா!!

கந்தா போற்றி கலியுக வேந்தே போற்றி

கால்கள் பிடித்தேன் காத்தே அருள்வாய்!!

-திருமதி நாகேஸ்வரி கந்தசாமி-

தொடர்ச்சிள்

உமாபதி சிவம்

அருளிய

திருவாரூபமானி

(விரிவான பொருமையும் தெளிவுமையும்)

முகவர் கூ. ஆகந்தராசன்

34. திருவருளை உணராமல் தாமில் முதல்வர் எனல்
வெள்ளத்துள் நாவற்றி எங்கும் விடிந்து இருளாம்
கள்ளத் தலைவர் கடன்.

பொருள்:

எங்கும் நிறைந்துள்ள திருவருள் இடத்திலேதான் எல்லா உயிர்களும் உள்ளன. ஆயினும் பொய்த் தலைவராகிய அந்த உயிர்கள் திருவருளால் வரும் பேரின்பத்தை நுகராமல் துன்புறுகின்றன. உயிர்களது இந்த நிலை, நல்ல நீர்ப்பெருக்கிலே நின்று கொண்டு ஒருவன் நீர் வேட்கையால் நா வறண்டு நிற்பதைப் போன்றது ஆகும்.

இதற்கு இன்னொரு உவமையும் கூறலாம். பொழுது விடிந்த பின்னும் அதனை உணராமல், இருள் வயப்பட்டு உறங்கிக் கிடப்பதைப் போன்றது திருவருளை உணராத நிலை என்றும் கூறலாம்.

சொற்பொருள்:

கள்ளத் தலைவர்- எச்செயலிலும் தமக்குச் சுதந்திரம் சிறிதும் இல்லாதிருக்கவும், எல்லாவற்றிற்கும் தாமே முதல்வர் எனக் கூறிக்கொள்ளும் பொய்த் தலைவராகிய உயிர்கள். கடன் (ஆல்)- திருவருளை மறந்து செய்யும் செயலால். வெள்ளத்துள் நாவற்றி- நல்ல நீர்ப் பெருக்கில் நின்று கொண்டு இருந்தும் நீர் வேட்கையால் நாவறண்டு துன்புறுவது போன்ற நிலையே உள்தாகும். (மேலும்) எங்கும் விடிந்து இருளாம்- பொழுது விடிந்த பின்னும் பகலவனது ஒளியை உணராது இருள்வயப்பட்டு உறங்கிக் கிடப்பதைப் போன்ற நிலையே உள்தாகும். (நிறைந்த இன்பத்துள் நின்றும் அதனை நுகர மாட்டாது துன்புறும் நிலையே உயிர்களுக்கு உண்டாயிற்று என்பது கருத்து.)

விளக்கம்:

கள்ளத் தலைவர்:

ஒன்றுக்கும் பற்றாத எனிய உயிர்கள் நாமெல்லாம். ஆயினும் நம்மைப் பற்றி எப்படியெல்லாம் எண்ணிக் கொள்கிறோம்! இந்த உலகத்தையே நாம்தான் தாங்கி நிற்கிறோம்!

பார்வை நேராக இருந்தால் பாதையில் தடை இருக்காது.

என்பதாகவும், நமக்கு இணையாக வேறொருவர் இல்லை என்பதாகவும் என்னி இறுமாக் கிள்ளோம்.

பிறரைவிடத் தம்மை மிகுதியாகக் கருதிக் கொள்ளுதலும், எச் செயலுக்கும் தம்மையே தலைவராகக் கொள்ளுதலும் ஆகிய இவையெல்லாம் ஆணவ மலத் தொடர்பினால் விளைவனவாகும். எச்செயலும் இறைவன் செயலாய் இருக்க, அதனை உணராது யாதொரு செயற்கும் தம்மையே தலைவராகக் கொள்ளும் உலகவரின் நிலையை என்னென்பது! அப்படிப்பட்டவர்கள் பட்டங்கள் பெறுவதில் ஆசையுள்ளவர்களாய் இருப்பார்கள் அல்லவா? ஆதலால் அவர்களுக்கு ஒரு பட்டம் வழங்குகிறார் ஆசிரியர் உமாபதி சிவம். “கள்ளத் தலைவர்” என்பதே அப்பட்டம். எவ்வளவு பொருத்தமான பட்டம்! இறைவனது தலைமையைக் கவர்ந்து தமதாக்கிக்கொள்ள முனையும் மட்டம் கருதி அவரைக் கள்ளத் தலைவர் என்றார்.

ஒருவர் அடுத்தடுத்து முயற்சி செய்தாலும் அவர் மேற்கொண்ட செயல் முடியாமற் போதலைக் காண்கிறோம். ஒரு பொருளைப்பெற நினைத்து ஒரு செயலில் ஈடுபட்டால் அப்பொருள் கிடைக்காமல் போகிறது. ஒரு பொருளை நினையாதிருக்கும்பொழுது அப்பொருள் தானே வந்து கிடைக்கிறது. இதையெல்லாம் கருதியே, உயிர்களுடைய கருத்தின்படி ஒன்றும் நடவாது என்றும், எல்லாம் ஈசன் செயல் என்றும் பெரியோர் கூறினர்.

எனவே, எல்லாம் திருவருட்செயலாய் இருக்க, அதனை உணராமல், இச்செயலை நானே செய்து முடித்தேன் எனவும், இது எனது சாதனை எனவும், இதனைச் செய்வதற்கு என்ன விட்டால் வேறு யார் இருக்கிறார்கள் எனவும் கருதிக்கொண்டு, அச்செயல்களுக்குத் தம்மையே தலைவராகக் கொள்பவரே கள்ளத் தலைவர் ஆவர்.

உவமைகள்:

1. வெள்ளத்துள் நாவற்றுதல்:

இந்த உவமை, மாணிக்கவாசகர் தமது நிலையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தியதாகும். (நீத்தல் விண்ணப்பம், செ.14) இறைவனது அருளில் தோயப்பெற்றும், பொறி புலன்களால் வரும் துன்பத்திலிருந்து நீங்க முடியவில்லையே என்ற தமது ஆற்றாமையை இவ்வுவமை மூலம் அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இவ்வுவமையை இங்கு உயிர்களின் நிலைக்குப் பொதுமைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார் உமாபதி சிவம். உயிர்கள் திருவருளோடு கலந்து உள்ளன. இது வெள்ளத்துள் நிற்பதைப் போன்றது. ஆயின் அவ்வுயிர்கள் திருவருளால் வரும் பேரின்பத்தை அனுபவியாமல் துன்புறுகின்றன. இது வெள்ள நீரைப் பருகாமல் நாவறண்டு நிற்பதைப் போன்றது.

2. விடிந்து இருளாம்:

இனி, இரண்டாவது உவமை “எங்கும் விடிந்து இருளாம்” என்பது. உமாபதி சிவம் முதல் உவமையைத் திருவாசகத்தில் நீத்தல் விண்ணப்பம் என்ற பகுதியிலிருந்து எடுத்து அமைத்துக் கொண்டார் என அறிந்தோம். நீத்தல் விண்ணப்பத்தை அடுத்து இருப்பது

அமைதியைவிட மேலான மகிழ்ச்சி வேறொவும் இல்லை.

திருவெம்பாவை என்ற பகுதி. திருவெம்பாவையில் வரும் பெண்களின் உரையாடலிலிருந்து இந்த இரண்டாவது உவமையை அமைத்துக் கொண்டாரோ என்று எண்ண வேண்டியுள்ளது.

திருவெம்பாவையில், எழுப்ப வந்த பெண்கள் மிகக் தூக்கம் உடையவளாய்த் தண்ணெ மறந்து படுக்கையிற் கிடக்கும் ஒருத்தியைப் பார்த்து “இன்னும் விடியவில்லையா?” என்று கேட்கிறார்கள். படுக்கையிற் கிடந்தவருக்கோ எழுவதற்கு மனமில்லை. ஆனால், அதை எப்படிச் சொல்வது? அதனால் அவர்களைப் பார்த்து “வரவேண்டிய அத்தனைப் பெண்களும் வந்து விட்டார்களா?” என்று கேட்கிறாள். வரவில்லையென்றால் அது வரையில் தூங்கலாமே என்ற ஆசை அவருக்கு!

உறங்கிக் கிடத்தல் என்பது ஆணவ மல இருளின் வசப்பட்டிருத்தலைக் குறிக்கும். உறங்கம் நீங்கி எழுதல் என்பது மலப்பினிப்பிலிருந்து விடுபட்டுப் பக்குவம் பெறுதலைக் குறிக்கும். நீராடுதல் என்பது திருவருளில் தோய்ந்து இன்புறுதலைக் குறிப்பதாகும்.

எனவே, விடிந்த பின்னும் உறங்கிக் கிடக்கின்ற அப்பெண்ணின் நிலை, திருவருளில் தோய்வதற்கு விருப்பமின்றி ஆணவ இருளின் வசப்பட்டுக் கிடக்கும் உயிர்களின் நிலையைக் குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளலாம். திருவெம்பாவையில் வரும் அப்பெண்ணின் நிலையை நினைந்தே நம் ஆசிரியர் உமாபதி சிவம் பக்குவமில்லாத உயிர்களின் நிலையைச் சுட்ட “எங்கும் விடிந்து இருளாம்” என்றார் போலும்!

39. உயர்ந்ததை விட்டு இந்ததை நாடுதல்

பரப்பு அமைந்து கேண்மின்! இது பாற்கலன்மேல் பூனை கரப்பு அருந்த நாடும் கடன்.

பொருள்:

உலகப் பொருள்களின் மேல் பரந்து ஒடுகின்ற மனத்தை ஒரு நெறிப்படுத்தி யாம் கூறுவதைக் கேளுங்கள். திருவருளை மறந்து உலகப் பொருள்களில் கிடைக்கும் அற்ப சுகத்தைப் பெறுவதற்கு நீங்கள் விரைகிறீர்கள். இந்த விரைவு எது போன்றது எனில், பால் நிறைந்த கலத்தின்மேல் ஏறி அமர்ந்த பூனை அந்தப் பாலைப் பருக நினையாமல், சற்றுத் தொலைவில் காணப்படும் கரப்பான் என்னும் பூச்சியைப் பிடித்து உண்ணுதற்குக் கருதும் முறைமை போன்றதாகும்.

சொற்பாருள்:

பரப்பு (திருவருளை மறந்து உலக நுகர்ச்சியில் நீங்கள் காட்டுகின்ற) மனவேகம், அமைந்து- அடங்கப்பெற்று, கேண்மின்- யாம் கூறுவதைக் கேளுங்கள். இது- உலக நுகர்ச்சியில் நீங்கள் கொள்ளுகின்ற இந்த விரைவு (எது போன்றது எனில்) பாற் கலன் மேல்- பாலை வைத்த கலத்தின் மேல், பூனை- ஏறி அமர்ந்த பூனை (அந்தப் பாலைப் பருக நினையாமல்) கரப்பு- சற்றுத் தொலைவில் காணப்படும் கரப்பான் பூச்சியை, அருந்த- பிடித்து உண்ண, நாடும் கடன்- கருதும் முறைமை போன்றது ஆம்.

அறிவாளிகள் படிப்பது வாழ்க்கை என்னும் புத்தகத்தை மட்டும்தான்.

விளக்கம்:

பரப்பு அமைந்து கேண்மின்:

சிற்றுார்களில் பெண்கள் ஊர்ப்புறத்தில் உள்ள கிணற்றுக்கோ, குளத்திற்கோ சென்று நீர் எடுத்து வருவார்கள். அவர்கள் தலைமேலே பெரிய நீர்க்குடம் இருக்கும். அக்குடத்தின் மேல் மற்றொரு சிறிய குடமும் வைத்திருப்பார்கள். இவை போதா என்று இடுப்பிலும் ஒரு நீர்க்குடத்தை வைத்துக்கொண்டு வருவார்கள். வரும்போது ஊர்க்கதையெல்லாம் பேசவார்கள்; கையை வீசிக்கொண்டு நடப்பார்கள். அவர்களைப் பார்த்தால் தலைமேல் உள்ள குடத்தையே மறந்து விட்டவர்களைப்போலத் தோன்றும். பார்க்கின்ற நமக்குத்தான் குடம் கீழே விழுந்து விடுமோ? என்ற கவலை உண்டாகும்! அப்படி அவர்கள் பேசிக் கொண்டும், கை வீசிக் கொண்டும் வந்தாலும் அவர்கள் மனம் நீர்க்குடத்தின் மேலேயே இருக்குமாம். ஆனால், அது நமக்குத் தெரியாது. அதுபோல ஞானிகள் உலகத்தில் மற்றவர்களைப்போல உண்டும் உடுத்தும் தொழில் செய்து வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் மனம் திருவருளையே பற்றியிருக்கும்.

இந்த நிலையோடு நமது மனத்தின் நிலையை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்! நமது மனம் ஓரிடத்தில் நில்லாமல் எங்கெல்லாமோ ஒடி அலைகிறது. பூசனை செய்யும்போது வெளியே ஏதேனும் ஒசைகேட்டால் மனம் அங்கே ஒடுகிறது. கோயிலுக்குப் போய் இறைவன் திருமுன் நிற்கும்போதுகூட மனம் அக்காட்சியில் ஈடுபோடாமல் பற்பலவற்றை எண்ணி அலைபாய்கிறது.

நமது மன ஓட்டத்திற்கு ஓர் உவமை சொல்லலாம். வீதியில் பிள்ளைகள் பம்பரம் விடுகிறார்கள். பம்பரத்தில் கயிற்றைச் சுற்றி வேகமாக விடுகிறார்கள். அந்தப் பம்பரம் எங்கெல்லாமோ சுற்றிச் சமூலகிறது. வரையறையின்றிப் பெரிதாக வட்டமடித்துச் சுற்றுகிறது. அதுபோல நம் மனமும் எப்போதும் சுற்றிச் சமூன்று கொண்டேயிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட மனமுடையவர்களுக்கு உபதேசம் செய்வது வீண்செயலாகும். அவர்கள் யார் என்ன சொன்னாலும் அதை ஏந்க மாட்டார்கள்.

அறியாக் குழந்தையிடம் வெறும் தானைக் கொடுத்தாலும் அதைக் கிழித்துவிடும். நூறு ரூபாய்த்தானைக் கொடுத்தாலும் கிழித்தெறியும். இரண்டு தாஞ்சுக்கும் உள்ள வேறுபாடு அக்குழந்தைக்குத் தெரியாது. அதே குழந்தைக்கு நூறு ரூபாய்த்தாளின் மதிப்பை உணர்ச் செய்து பிறகு கொடுத்தால் அது கிழித்தெறியாமல் பாதுகாக்கும். அதுபோலப் பரந்து ஒடுகின்ற, அமைதியற்ற மனம் உபதேசத்தின் அருமையை உணராது அதைத் தூக்கியெறிந்து விடும். ஆகவே முதலில் மனத்தை ஒரு நெறிமுகப்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுது தான் உபதேசத்தின் மதிப்பை உணர்ந்து பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். இது பற்றியே “புர்ப்பமைந்து கேண்மின்” என்றார் ஆசிரியர்.

பாற்கலன்மேல் பூனை:

இயல்பிலே இன்ப நாட்டம் உடைய உயிர், உயர்வற உயர்ந்த இன்பப் பொருளாகிய இறைப்பொருளையல்லவா நாடு அடைய முற்பட வேண்டும்? நெல்லிக்கனியும் நிறையின்னமுதும் போல இனிக்கும் மெய்ப்பொருளையல்லவா புல்லிப் புனர் விழைய வேண்டும்? அவ்வாறு விழையாமல் அழிதல் மாயையாகிய உலகப்பொருள்களையல்லவா பெற்று அனுபவிக்கத் துடிக்கிறது?

சுருங்கச் சொல்வதே பேச்சுத் திறனின் உயிர்நாடு.

“ஆனவ மலமாகிய அழக்கு நீங்கும் படியாக உலக வாழ்க்கையென்னும் ஆற்றில் நீராட வருக” என்று உயிர்களைப் பணித்தான் இறைவன். ஆனால், உயிர்களோ ஆற்றின் பயனைக் கொள்ளாமோயோடு சேற்றையும் அல்லவா வாரிப் பூசிக்கொள்கின்றன? ஜம்புல நுகர்ச்சியாகிய சேற்றில் அல்லவா அழந்தி நிற்கின்றன?

உயிர்கள் அறியாமையின் காரணமாக உயர்ந்ததில் வெறுப்பும் தாழ்ந்ததில் விருப்பும் கொண்டு நிற்கின்றன. இதனை ஒரு உவமையில் வைத்துக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர். பசியோடு வருகிற ஒரு பூனை பாங்கலயத்தைப் பார்த்தது. அக்கலயம் உறியின்மேல் தொங்கவிடப் பட்டிருந்தது. பூனை அதன்மேல் தாவி அமர்ந்தது. அந்த நேரத்தில் பக்கத்துச் சுவரிலே ஒரு கரப்பான் பூச்சி ஓடியது. அதைப் பார்த்த பூனை உயர்ந்ததாகிய பாலை மறந்தது. இழிந்ததாகிய கரப்பான்மீதே அதன் எண்ணம் சென்றது. பாலைக் குடிக்க விரும்பாமல் கரப்பானைத் தாவிப்பிடிக்க முயன்றது. அந்தப் பூனையின் நிலையில் நாம் இருக்கிறோம்; உயர்ந்ததாகிய திருவருள் இன்பத்தை நாடாமல், இழிந்ததாகிய சிற்றின்பத்தையே நாடி அலைகிறோம். அதனாலே துன்பத்தை அடைகிறோம்.

(தொடரும்...)

ஆன்மிகச் சிந்தனை

உலகில் அனைத்துமே நல்லதாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், அதைப் பார்ப்பவர்களின் கோணத்தில்தான் அதில் வேறுபாடு தெரிகிறது. வெள்ளை நிறப் பொருளை எந்த நிறத்தில் கண்ணாடி அணிந்துகொண்டு பார்த்தாலும், அதன் நிறத்தில்தான் அது தெரியும். இதைப்போலவே கடவுளை, மனம் எனும் கண்ணாடி வழியாகப் பார்ப்பவர்களின் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு அவர் காட்சி கொடுக்கிறார். மனதுக்குள் மாயக்கண்ணாடி அணியாமல், பரிசுத்தமானதான், உள்ளதை உள்ளபடி பிரதிபலிக்கக்கூடியதாக அணிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மனதை எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். மகிழ்ச்சியான மனமே புத்துணர்வுடனும், செயலாக்கம் மிக்கதாகவும் இருக்கும். சோர்வடைந்த உள்ளத்தால் எவ்வித பயனும் இல்லை. அவர்களால் அடுத்தவருக்கும் நன்மைகள் செய்ய முடிவதில்லை. அத்துடன் உடன் இருப்பவர்களுக்கும் துன்பம்தான் விளைகிறது. சோர்வுடன் இருக்கும் ஒருவரைக் காணும் மற்றொருவர், தனக்கும் துன்பம் வந்துவிட்டது போலவே கவலை கொள்கிறார். எனவே, துன்பத்துடன் இருப்பவர்கள், யாரையும் சந்திக்காமல் தனிமையில் இருப்பதே நல்லது. அந்த வேளையில் தனக்குத் துன்பம் நேர்ந்ததற்கான காரணத்தை அவர் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். சிறிது நேரம் தனிமையில் அதற்கான காரணத்தைச் சிந்தித்து விட்டாலே, அதனால் பயன் ஒன்றுமில்லை என்பது புலப்பட்டுவிடும். ஆகவே, ஒன்றுமில்லாத சோர்வை விரட்டி மகிழ்ச்சியுடன் இருங்கள்.

-தாயுமானவர்-

வாழ்க்கை என்பது...

- செல்வி பா. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் -

வாழ்க்கை நமக்கு கடவுளால் தரப் பட்ட வாய்ப்பு. அதை நாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சொல்வதாயின், கனவு, போராட்டம், கடமை, விளையாட்டு, வாக்குறுதி, துண்பதுயரம், குழப்பம், சோகம், அதிர்ஷ்டம் யாவற்றையும் எதிர்கொள்ள வேண்டும். இவ்வகையான எதிர்வகுஞடன், ஒழுக்கம், இறைவழிபாடு, இல்லங்கள்மற்றும், “தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல் (சுற்றுத்தவர்)தான் என ஜம்புலத்தாரை ஒம்புதல் (பாதுகாத்தல்) தான் தருமங்கள் மேற்கொள்ளல், பெற்றோருக்குரிய கடமைகள் யாவற்றையும் பக்தி சிரத்தையுடன் செய்ய வேண்டும். அதுவே வாழ்க்கையின் அர்த்தம்.

உடல், மனம், அறிவு, ஆன்மா ஆகியன் சேர்ந்ததே மனித வாழ்க்கை. உடலைப் பேணு, உணவைக் கட்டுப்படுத்து, மனதை அஸைய விடாதே, அறிவினைப் பயன்படுத்து, ஆன்மாவின் சக்தியை உணர்ந்துகொள் என முன்னோர்களும், பெரியோர்களும் வழிகாட்டி உள்ளனர். ஆன்மாவின் சக்தியை உணர்ச்சமயங்கள் வழிகாட்டுகின்றன.

மனம் என்ற ஒன்று இருப்பதால் அவன் மனிதனாகின்றான். மனிதனின் இயல்பு மனித நேயம்; மானிட தர்மம். இது ஆன்மாவின் தன்மையைப் பொறுத்தது. மனிதன், தன் பெற்றோர், பெரியோர், சகோதரம், நன்பர்கள் பிறருக்குச் செய்யும் கடமைகள் உடல், மனம், அறிவு சம்பந்தமானது. ஒருவன் தன் ஆத்மாவுக்கு நான் செய்யும் கடமை ஒன்று உண்டெனச் செய்யும்போது மனிதநேயம் தெரிகிறது.

பெருந்தன்மையான குணம் எல்லா நந்துணங்களுக்கும் ஆபரணம் போன்றது.

வாழ்வின் இலட்சியம் என்ன? ஜீவாத்மாவென்பது மனிதன், பரமாத்மா என்பது இறைவன். ஜீவாத்மாக்கள் என்றோ பரமாத்மாவாகிய இறைவனை அடையுமென்பது த்வைதம் எனும் சித்தாந்தம்கூறும் தத்துவம். பரமாத்மாதான் ஒவ்வொருவரிலும் ஜீவாத்துமாக நிறைந்துள்ளான் என்பது அத்வைதம். த்வைதம் அத்வைதம் இரண்டும் ஒன்றுதான் என எடுத்துக்கொண்டாலும் மனித வாழ்க்கைபயன் அடைவது ஆத்மாவினால்தான். உடல் அழியும்போது மனமும் அறிவும் மறையும். ஆன்மா அழியாது. அழிவில்லாத ஆன்மாவை வளர்ப்பதற்கேயென, “உடம்பை வளர்த்தேன் உயிரவளர்த்தேனே” எனத் திருமூலர் கூறியுள்ளார். ஆகவே உடல் நிலைக்கத் தூய்மையும், மனதில் ஒழுக்கமும், அறிவினால் தர்மங்களையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

மனிதராகப் பிறந்தவர்கள் உடல், மனம் அறிவினால் கிடைக்கும் சக்திகளை ஆன்மீக சக்தியாக வளர்க்க வேண்டும். ஆன்மா உடலைவிட்டுப் பிரிந்து வேறோர் உடலிற்புகுந்து மென்மேலும் ஆன்ம சக்தியாக மாற வழிவகுப்பதே மானிட வாழ்க்கையின் இலட்சியம்.

ஆன்மாவின் சக்தியை உணர்வதே ஆன்மீகம். ஆன்மாவின் சக்தியை வளர்க்கவும், வாழ்வில் வெற்றி பெறவும் வழிகாட்டுவது வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராண இதிகாசங்களாகிய சமய நூல்களாகும்.

ஆத்மா என்பது என்ன? அது மனித உடல், மனம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது. உடல் அழியும்போது ஆன்மா அழிந்துவிடுமோ? அழியாவிடின் அது எங்கே போகும்?

என்ன செய்யும்? என பாமர மக்கள் கேட்க லாம். பகவத்தீதயைப் படிப்போமாயின் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் நல்லன செய்து இறைவனை அடைவதாயிருக்க வேண்டும். ஒரு பெண்ணுக்கு கணவனே கண் கண்ட தெய்வம். பிள்ளைகள்க்கு பெற்றோரே கண்கண்ட தெய்வம். தூறவிகள் தங்கள் ஜௌபம், தவம், யோகத்தால் ஆன்ம சக்தி பெற்று கடவுளைக் காணலாம். தவ வலியால் ஒருவரை வாழ்த்தலாம்; சபிக்கலாம்.

சந்தியாசி ஒருவர் தவத்திலிருக்கும் போது மரத்திலிருந்த குருவியின் எச்சம் அவர் மேல் விழுந்தது. கோபம் மேலிட குருவியைப் பார்த்த பார்வையில் குருவி ஏற்று சாம்ப ரான்து. அவர் தம் தவவலிமை குறித்துக் கர்வமும் மகிழ்ச்சியுமடைந்தார்.

சில நாட்களாயின. ஒரு நாள் பிச்சை வாங்குவதற்காக ஒரு வீட்டு வாயிலின் நின்று, “அம்மா பிச்சை போடுங்கள்” எனக் கேட்டார். வீட்டுப்பெண், “ஜயா சந்றுப் பொறுங்கள்” எனக் கூறி தன் கணவனுக்குச் செய்யவேண்டிய பணிகளை முடித்து வருகிறாள். சந்தியாசிக்கு தன் தவவலிமையை அவமதித்து விட்டாள் என்ற எண்ணம். பெண் சொல்கிறாள். “ஜயா! உங்களைப் பற்றி அதிகம் எண்ண வேண்டாம். இங்கே கொக்காவது குருவியாவது இல்லை” என்று சொன்னாள் அந்தப்பெண். இதைக் கேட்ட சந்தியாசிக்கு வியப்பு.

சந்தியாசி கேட்கின்றார், “அம்மா குருவி ஏற்று சாம்பலான விடயம் எப்படி உனக்குத் தெரியும்?” “சுவாமி தங்களுடைய யோகம், தவம் நான் அறியேன். வாழ்நாளில் என் பெற்றோர்க்கும், விவாகமான பின் என் கணவர்க்குச் செய்யும் பணிவிடைகளைக் கடவுள் பணியாகச் செய்து வருகிறேன். இதுவே என் தீயானம், யோகம். நான் என் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்தமையால் எனது சக்தி அறிவு

விளக்கம் உண்டாயிற்று. அதனால் உங்கள் எண்ணத்தையும் நீங்கள் பெற்ற தவத்தின் சித்தியையும் அறிய முடிந்தது. இன்னும் நீங்கள் தெரியவேண்டுமாயின் அடுத்த ஊரில் ஒரு கசாப்புக்கடையுண்டு. அங்கு போனால் மேலும் உண்மைகளை அறியலாம் என்றாள்.

சந்தியாசிக்கு மேலும் உண்மைகளை அறியும் ஆவலில் கசாப்புக்கடைக்குப் போகி றார். வியாபாரி இறைச்சித் துண்டங்களை வெட்டி வெட்டி வாடிக்கையாளரின் வியாபாரத் தில் கவனமாயிருக்கிறான். சந்தியாசியைக் கவனிக்கவில்லை. வியாபாரம் முடிந்ததும், சந்தியாசியையும் கூட்டிக்கொண்டு போய் ஓராசனத்திலிருத்திவிட்டு, “அந்த அம்மாவா என்னிடம் அனுப்பினா? சந்றுப் பொறுங்கள் என் வேலைகளை முடித்துவிட்டு வருகிறேன்” எனச் சொல்லியாயின், பெற்றோர்க்குச் செய்ய வேண்டியன் செய்து உணவும் தந்த பின்னர், “ஜயா! என்னால் உங்கட்டு என்ன உதவி வேண்டும்” எனக் கேட்டான். சந்தியாசிக்கு பெரும் வியப்பு. “இது என்ன ஆச்சரியம்? அந்த அம்மாள் அனுப்பியதை இவன் எப்படி அறிவான்?” அந்த அம்மா சொன்னது உனக்கு எப்படித் தெரியும்? கடவுளைப் பற்றியும், ஆன்மாவைப் பற்றியும் பல கேள்விகள் கேட்டார். கடைக்காரரின் பதிலில் சந்தியாசிக் குப் பெரும் ஆச்சரியம். “ஜயா! நான் யோகம், தூறவு, சந்தியாசம் எதுவும் அறியேன், செய்யும் தொழிலே தெய்வம் எனக்கொண்டு என் பிறப்புக்கேற்ற தொழிலையும், பெற்றோர்க்குச் செய்யும் கடமைகளையும் பற்றந்றவனாகச் செய்து வருகிறேன். இக்காரணங்களால் என் அறிவு உண்மைகளை அறிந்து கொண்டது” எனக் கூறினான்.

சந்தியாசி தன் தியானம், தவம், யோகம் பயின்று தன் தவநிலையின் சக்தியால் குருவி யைப் பார்வையினால் ஏரித்தார். கசாப்புக்கடைக்காரனும், பெண்ணும் தங்களுக்குரிய

மனோ சக்தியை வளர்த்தால் நமக்கு ஆயுதபலம் தேவையில்லை.

கடமைகளைச் சரிவரச் செய்தமையால் அவர் களின் ஆன்மீக சக்தியை சந்நியாசி புரிந்து கொண்டார்.

சந்நியாசி, பெண், கசாப்புக்காரன் மூவரும் உடல், மனம், அறிவு மூன்றினாலும் மனித வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை உணர வைத்தாலும் பற்றந்த சேவையே பெண்ணுக்கும் கசாப்புக்காரனுக்கும் அவர்களின் சக்தியால் அறிவு விளக்கம் பெற்றது. ஆதலால்,

வாழ்க்கை ஒரு வாய்ப்பு-

அரிய வாய்ப்பை பயன்படுத்திக்கொள்.

அழகான கவிதையைப் பாராட்டு.

கனவு; உணர்ந்து கொள்.

போராட்டம்; துணிந்து போராடு.

கடமை; அர்ப்பணிப்போடு செய்.

விளையாட்டு; மகிழ்ச்சியோடு விளையாடு.

வாக்குறுதி; தவறாமல் நிறைவேற்று.

துயரம் வரும்போது துணிந்து நில்.

சங்கீதம்; இனிமையாகப் பாடு.

குழப்பம்; அதைப் புரிந்துகொள்ள முயல்.

சோகப்புயல்; எதிர்த்து நில்.

அதிர்வட்டம்; ஏற்றுக்கொள்.

முஞ்சு தருபவன் சந்நிதி வேலன்

ஞானவொளி பரப்பும் சந்நிதி வேலன்

நானும் காப்பவன் சந்நிதி வேலன்

ஆனைமுகன் தம்பி சந்நிதி வேலன்

ஆற்றங் கரையான் சந்நிதி வேலன்

வானவர்கள் தலைவன் சந்நிதி வேலன்

வள்ளி மணாளன் சந்நிதி வேலன்

மோனவடி வானவன் சந்நிதி வேலன்

முத்தி தருபவன் சந்நிதி வேலன்

-வ. யோகானந்தசிவம் -

அவசரம் ஆளைமட்டுமல்ல, அறவழியையும் கெடுத்துவிடுகிறது.

நூற்று சில்லர் 2016 ராசிசல்லீ

பகவத்தீட்டியின் உலகே திருவிய ஸ்ரீ நோக்கு

(தொடர்ச்சி...)

- சுவாமி கீருஷணானந்தா -

தமிழில்: தீரு பூ. சோதீநாதன் அவர்கள் -

லாத்தகை ஒரு பேராட்டு

14. நாம் அனுபவிக்கும் தன்டனை.

பிரபஞ்சத்தில் ஒரு பலமான ஒழுங்கு படுத்தும் ஆற்றல், ஒரு மத்திய அரசாங்கம், ஒரு மைய நிருவாகம் இருக்கவேண்டும். அதன் விளைவாக அதில் உள்ள எங்கள் இடத்திலும், எங்கள் சமூகத்திலும் ஒரு பல மான ஒழுங்குபடுத்தும் ஆற்றல் இருக்க வேண்டும். அதற்காகவே நாம் யோகத்தில் ஈடுபடவேண்டும். பொதுவாக நாம் மனித சமூகத்தின் அடிப்படையில் அல்லது மனித உறவுகளின் அடிப்படையிலேதான் எதனையும் வாதிக்கின்றோம். ஆனால், காரண காரிய அறிவின் வெளிச்சத்தையும், புரிந்துகொள்ள கின்ற உயர் ஆற்றலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எதனையும் வாதிப்பதில்லை. நாம் எமது சமூக நிலைமைகளை நியாயப்படுத்து வதற்காக உணர்ச்சி வசப்பட்ட வாதங்களையும், வறுமையான ஒரு சமயத்தையும் உடையவர்களாகவே இருக்கின்றோம். ஆனால் தரமத்தின் ஓர் உயர் ஆற்றல் இருப்பதை அல்லது பிரபஞ்ச நியதி ஒன்று இருப்பதை உணர்ந்து கொள்வதில்லை. அப்படி உணர்ந்து கொள்ளும் அளவுக்குப் போதிய காரண காரிய அறிவையும், புரிந்துகொள்ளும் திறனையும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. நாம் அடைய வேண்டிய உண்மையான சுதந்திர நோக்கத் திற்கு ஏற்ப எம்மை உயர்த்தி, எமது கையைப்

பிடித்துக்கொண்டு படிப்படியாக எம்மை நெறிப்படுத்தி ஒரு நல்ல கல்லூரி ஆசிரியர் போல அந்த அறிவையும், புரிந்துணர்வையும் தருவதற்குப் பகவத்கீதை முன்வருகின்றது.

எவ்வளவு அதிகமாக நியதியும், நீதியும் செயற்படுத்தப்படுகின்றனவோ அவ் வளவுக்குச் செயற்பாட்டின் செறிவும், சுதந் திரத்தின் உறுதிப்பாடும் அமைகின்றது. நியதியை அறிவுதும், அந்நியதிக்குக் கீழ்ப்படி வதும் உண்மையான விடுதலையைப் பெறு வதற்குத் தேவையான விடயங்கள் ஆகும். எம்மைப் பொறுத்தவரையிலும், ஏனைய வற்றைப் பொறுத்தவரையிலும் பிரபஞ்ச நியதி எவ்வாறு செயற்படுகின்றது என்பதை நாம் அறியாது இருந்தாலும், எமது சொந்த நாட்டின் சட்டத்தை நாம் அறியாதவர்களாக இருந்தாலும் எவ்வாறு அந்த நியதிகளுக்கு இனங்க எம்மால் நடந்துகொள்ள முடியும்? நாம் அந்த நியதிகளை அறியாதவர்களாக இருக்கின்றோம். அதனால் ஒவ்வொரு நாளும் வசதிக்கு வந்தபடி வாதிக்கின்றோம். நியதி களைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு பிழையும் தண்டனைக்கு உரியதே. நாம் அனுபவிக்கும் துக்கம், துன்பம், மகிழ்ச்சி இன்மை, பாதுகாப்பு இன்மை, குற்ற உணர்வு என்பன அந்தத் தண்டனையே ஆகும்.

உனக்குத் தேவையான எல்லா வலிமையும் உதவியும் உனக்குள் இருக்கின்றது.

15. யுத்தகளத்து யோகம்.

பகவத்கீதை ஆரம்பத்திலேயே நாம் இன்று இருக்கின்ற மனித சமூகத்தின் சூழ்நிலையில் நம்மை வைத்துக்கொண்டே ஆரம்பிக்கின்றது. நாம் ஒரு நாட்டின் பிரஜைகள் ஆவர். மனித சமுதாயம் என்ற ஒரு முழுமையைப் பெறுவதற்கான உறவு முறைகளோடு கூடிய மனிதர்களே நாம். மனித உறவுகளின் அடிப்படையிலேயே நாம் எப்போதும் சிந்திக்கின்றோம். இந்தவகையிலேயே நாம் எப்போதும் வாதித்து வருகின்றோம். அதுதான் பகவத்கீதையின் முதலாவது பாடத்தில் உள்ள விடயமாகும். குறித்த ஒரு சூழ்நிலையில் எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கையோடு தொடர்புபட்ட வகையில் வாதத்துக்கான நிலைப்பாட்டை முழுச் சமூகக் கட்டமைப் பாகப் பகவத்கீதை எடுத்துக்கொள்ளுகின்றது. மனித சமுதாயத்தின் ஒரு குறியீடாகவே அருச்சனன் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றான்.

மகாபாரதம் என்ற இதிகாசத்தில் உள்ள ஆண்மிக நூலான பகவத்கீதை நாம் தனிப்பட்டவர்கள் என்ற வகையில் எப்படிச் சிந்தித்துக்கொள்கிறோம் என்பதை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. நாம் ஒரு யுத்தச் சூழ்நிலையை எதிர்கொள்கின்றோம். எமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் உள்ள நடவடிக்கைகள் அந்த யுத்தத்தை எதிர்கொள்வதற்கான முயற்சியே ஆகும். நாம் காரியாலயத்திலும், தொழிற்சாலையிலும், ஏனைய இடங்களிலும் ஒரு பினங்கைத் தீர்ப்பதற்காகவே முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுகின்றோம். ஆனால் நாம் அம்முயற்சியைச் சரியாக மேற்கொள்வது இல்லை. அதனால் அம்முயற்சியினால் நாம் திருப்திப்பட்டுக் கொள்வதும் இல்லை. எமது செயற்பாடுகள் எமக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொண்டு வருவதில்லை.

நாம் காரண காரிய அறிவின் வெளிச்சத்திலும், பிரபஞ்ச நீதியின் வெளிச்சத்திலும் நடந்துகொள்ள நேரம் இல்லாதவர்களாக இருக்கின்றோம். அதனால் நாம் நம்பிக்கை அறநிலையமாக மோசமான நிலையில் உள்ளவர்களாயும் இருக்கத் தள்ளப்படுகின்றோம். உதாரணமாக ஓர் அரசாங்கத்தை நாம் வெளிப்படையாகக் காணாதது போலப் பிரபஞ்ச நியதியையும் கண்களால் காண முடிவதில்லை. அருவமாக உள்ள எதனையும் எங்கள் கண்கள் காணக்கூடியன அல்ல. நாம் தாளாகவோ, லோக நாணயமாகவோ கூடப் பணத்தைக் காணலாம். ஆனால் அதன் பெறுமதியை எமது கண்களால் காண முடியாது. அதேபோலச் சூக்குமமாக இயங்கும் உயர்நியதியும் புலன்களுக்குள் அகப்படும் பொருள்ளன.

நாம் எவ்வளவுக்கு எமது சாதனைக்கும், விடயங்களை மதிப்பிடுவதற்கும் புலன்களில் தங்கி இருக்கின்றோமோ அந்த அளவுக்குச் சூக்குமமான உயர் ஆற்றல் களையும், காரண காரிய அறிவையும், உள்ளுணர்வையும் பயன்படுத்தி நன்மையைப் பெற்முடியாதவர்களாக இருக்கின்றோம். அருச்சனன் அப்படியான ஒரு நிலையிலோதான் இருக்கிறான். குரு, மாமன், முதியோர் முதலான உறவுகளின் அடிப்படையில் சிந்தித்துக்கொண்டு தனக்குப் பின்னால் ஒரு மறைவான நோக்கம் உள்ளவாகவும் அவன் இருக்கின்றான்.

நாம் தினமும் ஒவ்வொரு விடயத்துக்கும் மூர்க்கத்தனமாகக் கச்சை கட்டிக் கொண்டு நிற்பதுபோல அருச்சனனும் ஒரு யுத்தத்தில் குதிக்க ஆயத்தமாக இருந்தான். ஒரு நாளின் அதிகாலையில் “நாம் இதனைச்

பெருந் துன்பத்தில் சிக்கும்போது நாத்திகனும் கடவுளை வேண்டுகின்றான்.

செய்வோம்” என்ற தீர்மானம் உள்ளவர்களாக இருக்கின்றோம். அருச்சனனது மனத்தில் உள்ள சிந்தனையும், அவனது சேணையில் உள்ள ஏனையோரது சிந்தனைகளும் அப்படி ஆனதே. தாம் சில படிமுறைகளை மேற் கொள்ளவேண்டும் என்று தீர்மானித்து, அத்தீர்மானம் பூரணமானது என்றும் முடிவு கட்டுகின்றார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை நடை

முறைப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு உண்டு. அந்தத் தீர்மானத்தை நடை முறைப்படுத்துவதே யுத்தகளத்திற்குள் பிரவேசிப்பதாகும். யோக சாதனை என்ற களத்துக்குள் புகுவது என்பதுவும் இதுவே. அப்படி எம்மை யோகக் களத்துக்கு இட்டுச் செல்வதே பகவத்கீதை ஆகும்.

(முற்றும்)

இழாறும் அழகனின் செந்தல் வெங்நுமிலங்கியாஸும் சந்தியானே!

அகட்டிடையே அறந்திகளன்டங்களுக்குறக் கிடந்துயியும் ஞானபகட்டிடையெழில் சேர்த்தலம் தோன்றிய வேவின் பான்மையும் திகட்டிடையெர்க் கடலாலுயர்ந்திலங்கும் செந்திவேலே தரணியெங்கும் முகட்டளவும் பலவுலகும் போற்றியாடும் பதி சந்திதியானே!

நாதங்கள் ஓரிரண்டா ஓவிழளி நலமருநும் சந்திதியானே பாதங்கள் ஓரிரண்டாய் பதம்நான்கும் பயில வைத்தவேல் வேத ஆண்மியங்களுயர வைத்த வித்தகத்திருவருளை யீன்றவேல் பூதங்கள் ஓரைந்தும் புகளோடு போற்றியுய்வு கொள்ளும்வேல்.

தொண்டையூர் புகழத்தோன்றிய செந்தில்வேல் குமரவேள் குகளே பண்டுபேருலகணைத்தும் வணக்கவருளீந்த வேல் அப்பனே! கொண்ட பிரமனின் பிரணவத்தடைகண்ட திருஞானவேல் கந்தனே! கண்டு பேரானந்தக்கடல் மேலமர்கள் ஆழிய திருக்கைவேல் முருகனே!

எங்கும் நீக்கமுறைத்திருவருக்காடி நின்ற வள்ளல் பெருமானே ஒன்றிரண்டாய் நின்றுணரத்துமோறும் சச்சிதானந்தப் பொருளே துன்றிய யோகிபோகியர் சிந்திக்க வைக்கும் செல்வச்சந்திதியானே சென்றும் சேராதார்க்கும் என்றுமருள் சுரக்கும் சந்திதியானே!

சகலமும் படைத்திருளினை நீக்கியருளினையுட்டும் சந்திதியானே அகிலலோக பூதகண தேவர்க்கும் மெய்ஞானமீந்தருளிய வேலே புகலுமடியார்க்கு புவனலோக மங்களதாரபலன் கொடுத்த பாலனே பலப்பிரமமாய் தண்டைசிலிர்த்தாடவான்மீக தொண்டையூரானும் செந்திவேலே!

கடம்பமலர்க்கானகி கதிர்வேல் கழலுறையும் கண்டமணிச்சரமாகி தானாதித்தத்துவமாய் பதம்பிடித்துயர் செந்தி மோகன வேலாகி வரமெலாந்தரும் வள்ளலாய் யோகமாய் நிற்குந்தாசனாகி பரமானந்தப் பசிப்பிணிதீர்க்கும் குருவாயுக செல்வச்சந்திதி வேலனே!

-க. தெய்வேந்திரம் -

வெறும் ஏட்டுக் கல்வியால் கடவுளை அடைய முடியாது.

ஞானக்குறள் தந்த ஒளவையார்

- தீரு நா. நல்லதம்பி அவர்கள் -

ஓளவையார் என்ற பெயரில் பல பெண்பாற் புலவர்கள் நம்தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடாமல், தவக்கோலம் பூண்டு, கல்வி கேள்விகளில் வல்லவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும்,

ஓளவைக் கிழவி நம் கிழவி
 அமுதின் இனிய சொற்கிழவி
 செவ்வை நெறிகள் பற்பலவும்
 தெரியக் காட்டும் பழங்கிழவி

என்று புகழ்பெற்று வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்களை இலக்கிய உலகம், நீதிநால் ஒளவையார், இடைக்கால ஒளவையார், சங்ககால ஒளவையார் என மூன்று பிரிவாகக் காட்டுகின்றது.

ஆத்திகுடி, கொன்றைவேந்தன், நல்வழி, முதுரை என்ற பாடல்களைப் பாடியவர் நீதிநால் ஒளவையார் ஆவார்.

அகநானாறு, புநானாறு, நற்றினை, குறுந்தொகை முதலிய நூல்களில் பாடியிருப்பவர் சங்ககால ஒளவையார் ஆகும்.

விநாயகர் அகவல், ஒளவைக்குறள் (ஞானக்குறள்), தனிப்பாடற் திரட்டு என்னும் நூல்கள் பாடியவர் இடைக் காலத்தில் வாழ்ந்த ஒளவையார் ஆவர்.

இங்கு நாம் ஞானக்குறள் தந்த ஒளவையார் பற்றி - அவர் ஞானக்குறளில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று அறிவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். (ஒளவை - அவ்வை: என இரண்டு பதங்களும் வழக்கில் உண்டு என்பதை வாசகர் அறிவர்.)

உலகப் பொதுமறையாக விளங்கும் திருக்குறள் பாடிய திருவள்ளுவர், அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பாலையும் பாடினார். வீடுபெற்றி எதுவும் பாடவில்லை. ஆனாலும் அறவழியில் நின்று பொருள்தேடி வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தால் “வீடு” பெறலாம் என உறுதிபடக் கூறியுள்ளார்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
 தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்கிறார் தெய்வப்புலவர்.

ஆக, “சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமைத்து” எனத் தீருவள்ளுவர் பாடாமல் தவிர்த்தார் என்றும் சொல்வதற்கில்லை!

திருமால் தனது இரண்டு அடியால், மூவுலகையும் அளந்தார். அதுபோல, திருவள்ளுவரும் தனது இரண்டடிக் குறள் வெண்பாவால் உலகப் பொதுமறையாக விளங்கும் முப்பால் நூலான திருக்குறளைப் பாடினார். மனிதப்பிறவியெடுத்தவர்கள் தேடவேண்டிய “வீடுபேற்றை” அடைய வைத்தார் என்பது யாமறிந்த உண்மையாகும்.

இன்பம் பனித்துளி போன்றது. அது சிரிக்கும்போது உலர்ந்து விடும்.

திருவள்ளுவனார், அறம், பொருள், இன்பம் முன்றையும் முப்பாலில் பாடினார். அவர் பாடாமல் விட்ட வீடு பற்றி இடைக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஒளவையார் பாடியதே ஒளவைக்குறள் அல்லது ஞானக்குறள் நால் ஆகும்.

இந்த ஞானக்குறள் நாலை ஒளவையாரும் ஒரு முப்பால் நாலாகப் பாடியிருப்பது நோக்கத்தக்கது. இந்த நாலில் முப்பத்தொரு அதிகாரங்களில் முந்நாற்றுப்பத்துக் குறள் வெண்பாக்கள் இருக்கின்றன. இவை, சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களைக் கூறுவனவாக, திருமூலர் திருமந்திரத்தைப்போல இருக்கின்றன என்பது கற்றறிந்தோர் கூறும் உண்மையாகும்.

ஆக, இந்த ஞானக்குறள் பாடல்களிலிருந்து முக்கியமான சில பாடல்களைப் பார்ப்போம்.

வீட்டுநெறி என்ற முதற்பகுதியில், முதல் அதிகாரத்தில் முதற் பாடலாக,

“ஆதியாய் நின்ற அறிவு முதலெழுத்து

ஓதிய நாலின் பயன்” (ஞானக்குறள்) ஆகும்.

இப்பாடல், “அகரமுதல எழுத்தெல்லாம்; ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு” என்ற திருவள்ளுவர் குறளை ஒத்த பாடலாகும்.

வீட்டுநெறியின் இரண்டாம் அதிகாரத்தில்,

“ஒரு பயன் ஆவது உடம்பின் பயனே

தரு பயனாம் சங்கரனைச் சார்”

என்ற பாடலில், எமது உடம்பிலுள்ள 72,000 நாடி நரம்புகள் உடல் இயக்கத்துக்கு உதவுகின்றவையாகும். அவற்றுள் பத்து நாடிகள் சிவனை நாட உதவும் நாடிகள் என்கிறார் ஞானக்குறள் தந்த ஒளவையார். அந்த நாடிகள் தோறும் சிவம் செறிந்தடங்கி நிற்கிறது என்கிறார்.

“அறிந்தடங்கி நிற்கும் அந்நாடி தோறும்

செறிந்தடங்கி நிற்கும் சிவம்”

என்பது பாடல்.

மேலும், அமுதத்தாரனை என்ற நிலைபற்றிக் கூறும்போது,

“ஈரெண் கலையில் நிறைந்த அமுதுண்ணல்

பூரண மாகும் பொலிந்து”

என்றும்,

“ஞான ஒளிவிளாக்கால் நல்ல அமுதுண்ணல்

ஆன சிவயோகி யாம்”

என்றும் கூறியிருப்பது காணலாம்.

குண்டலினி சக்தியால் உள்முக வழிபாடு செய்வது

“என்னற்கரிய அருந் தவத்தால் அன்றே

நன்னப்படும் உணர்வுதான்”

என விளக்கியுள்ளார். பக்திசெய்து வீட்டு நெறியைப் பெறுவதை,

“பக்தியால் உள்ளே பரிந்தரனை நோக்கினால்

முத்திக்கு மூலம் அது” என விளக்கிறார்.

அடுத்து முயன்றாலும் ஆகும் நான் அன்றி எடுத்த கருமங்கள் ஆகா.

அருளைப் பெறுவதற்கு,

வாய்மையால் பொய்யா மனத்தினால் மாசற்ற
தூய்மையால் ஈசன் அருள்.

என்றும்,

ஓவாச் சிவனருள் பெற்றால், வரையின்றித்
தாவா இன்பம் தரும்.

என்றும் வழிவகை கூறியிருப்பது காணலாம்.

பிறப்பறுக்கும் நிலை வரும்போது ஆன்மா தன்னை அறியும்.

தன்னை அறியும் அறிவதனைப் பெறல்

பின்னைப் பிறப்பில்லை; வீடு

அப்போது சதாசிவம் ஆக,

ஆகமும் சிவனும் ஆசையும் தானாகி
ஏகமாகி நிற்கும் சிவன்

என்கிறார் ஒளவையார். (ஆகம்- உடம்பு)

இனி, மெய்ப்பொருளான சிவனைச் சீவன் சென்றடைவதற்கு ஆன வழி மெய்ந்நெறி ஆகும். மெய் என்றால் உடம்பு; உடம்பினைப் பயன்படுத்தி உத்தமனை உள்ளத்தே காணும் நெறி மெய்ந்நெறி எனவும் கொள்ளலாம்.

ஆக, உயிரானது உத்தமனை அடையும் வரைக்கும் இந்த உடம்பு தேவைப்படுகிறது. அதனாலேதான் திருமூலர், “உடம்பை வளர்த்தேன்; உயிர் வளர்த்தேனே” என்கிறார்.

இவ்வாறாக ஒளவையார் தாம் பாடியுள்ள முப்பால் நூலில், முந்நாற்றுப்பத்து குறள் வெண்பாக்களில் யோக மார்க்கத்தை விளக்கிப் பாடியுள்ளார்.

“பிறந்திடம் மாலிடம்; பேராதிருக்கின்

இறந்திடம் வன்னி இடம்”

இங்கே பிறந்திடம் என்பது உந்தி. இதனை மணிபூரகம் என்பர். மாலிடம் என்றதனால், திருமாலின் இடம் எனவும் கூறப்பெறுகிறது. மாலிடம் காம மயக்கமுள்ள இடம் என்றும் கொள்ளலாம். அந்த இடத்தில் பேராதிருந்தால் அது இறந்த இடமாக அக்கினி இடமாக இருக்கும். (வன்னி- அக்கினி)

இக்குறளில் ஆன்மாவின் தோற்றமும் இறுதியும் கூறப்பெற்றிருத்தல் நோக்கற்பாலது. இதுவே மோனநிலை ஆகும்.

பதி, பச, பாசம் என்னும் முப்பொருள்பற்றியுணர்ந்து, பசவானது பாசங்களிலிருந்து விடுபட்டுப் பதியைச் சேர முயலவேண்டும் என்கிறது சைவசித்தாந்தம்.

அதற்குரிய சாதனங்களாக சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு மார்க்கங்கள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

இவ்வாறு, நமது சமகால ஒளவையார் தமது ஞானக்குறள் நூலில் கூறியுள்ளார். இவற்றை விரிவாக ஆராய்ந்து கற்றுப் பயன்பெறுவோமாக.

அறிவு என்பது அளிக்கப்படுவதல்ல; சம்பாதிக்கப்படுவது.

ஞானச்சிட்டி 2016 நாளீடு

நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுறிந்தோர் விபரம்

2015 உற்சவ காலம் தொடக்கம்...

இ. செல்வேஸ்வரன் பாட்டா பாதணி முகவர் திருமலை	5000. 00
திருமதி சிவலிங்கம் கண்டா	5000. 00
குகஞானலிங்கம் தனுஷன் கண்டா	5000. 00
S. திருநாவக்கரசு அச்செழு நீர்வேலி	2000. 00
செல்வி ஹரினி ஹரிதரன் } நணாவில் மேற்கு சாவகச்சேரி	2000. 00
செல்வி ஹம்சாலினி ஹரிதரன் } சரண்யா சத்தியநாதன் கொமர்ஷல் வங்கி யாழ்ப்பாணம் 2000. 00	2000. 00

மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்

மக்கள் வங்கி ஓய்வுதியர்கள்	37500. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	38000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	23000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	5000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	20000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	38000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	7000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	34000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	6000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	21000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	10600. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	18000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	9000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	12000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	8000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	12000. 00
மக்கள் வங்கி உத்தியோகத்தர்கள்	1000. 00
வே. காந்தனன்	2000. 00
M. திலக்சன்	5000. 00
இராமச்சந்திரன் நவமணி	6000. 00
துஷாந்தி தயானந்தன்	10000. 00
திரு சிவகாந்தன்	20000. 00

கற்காமல் இருப்பதைவிட பிறக்காமல் இருப்பதே மேல்.

குருவுக்கூட்டு

2016

உரசிலை

மழவராஜ அன்னசத்திரம்
 K. வசந்தன்
 ஏகாம்பரம் கருணாநிதி
 K.V. துரைசாமி நினைவாக
 திரு அரியநாதர்
 கணேசநாதன் பிந்துசா
 ந. பஞ்சசீலன்
 பா. கருணாநிதி
 ஆ. தெய்வேந்திரம்
 திரு முத்துலிங்கம்
 திரு சுதந்திரன்
 நா. குணசிங்கம்
 கண்ணதாசன் அபிராமி
 திரு கஜன்
 ர. புஸ்பலீலா
 தி. செல்வராணி
 திரு ரிஷபன்
 வே. சிவகுருநாதன்
 க. லட்சுமி
 திரு கிருஷ்ணராஜா குடும்பம்
 திரு யோகேந்திரன் குடும்பம்
 திரு கிரிகரன் குடும்பம்
 திரு குமரகுருபரன் குடும்பம்
 S. சுப்பிரமணியம் குடும்பம்
 திரு தவராஜா
 திரு டயாகரன்
 திருமதி த. அமிர்தலிங்கம்
 சி. கணேசகுமார்
 செ. கண்ணகைப்பிள்ளை
 திரு பாலசுப்பிரமணியம்

}

(ஏழாலை)

புத்தார்	3000. 00
மிருசுவில்	10000. 00
கந்தர்மடம்	5000. 00
மயிலிட்டி	4000. 00
ஏழாலை வடக்கு	1000. 00
மீசாலை	500. 00
அச்சுவேலி	2000. 00
அச்சுவேலி	1000. 00
அச்சுவேலி	3000. 00
கோண்டாவில்	2000. 00
அளவெட்டி	500. 00
கோண்டாவில்	9000. 00
யாழ்ப்பாணம்	500. 00
கோண்டாவில்	500. 00
புத்தார்	1000. 00
உடுப்பிட்டி	10000. 00
லண்டன்	1000. 00
யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
வவுனியா	10000. 00

கண்டா 10000. 00

உடுப்பிட்டி	1000. 00
ஜேர்மனி	10000. 00
கண்டா	5000. 00
வத்தனை	1000. 00
சண்டிலிப்பாய்	2500. 00
சண்டிலிப்பாய்	1000. 00

கவிஸ் 3முடை அரிசி, 2முடை சீனி,
 1முடை சவ்வரிசி, 2முடை மா, மரக்கறி என்னை, 1முடை பருப்பு

சௌ. சிவகுரு நினைவாக,
 ம. சிவயோகசுந்தரம் மூலம்
 திருமதி கமலேஸ்வரி தணிகாசலம்
 க. அப்பாத்துரை
 செ. சிவகுருநாதன் குடும்பம்
 சா. சோமதேவக் குருக்கள்

U.S.A	29000. 00
கண்டா	40000. 00
மல்லாகம்	10000. 00
ஆவினை	1000. 00
நீர்வேலி	500. 00

(தொடரும்...)

தருமம்தான் மனித வாழ்வைப் புனிதமாக்கும்.

ஞானச்சிட்டி

2016

நாளை

காத்திரமாயமெந்த வைத்தீஸ்வரக் குருக்களின் நூற்றாண்டு மலர்

-வெளியீடு ஒரு பார்வை-

-தீரு கே.எஸ். சீவஞானராஜா அவர்கள் -

உலகப் படத்திலே, சைவ சமயத்தின் அடையாளமாக, இந்த நூற்றாண்டிலே காரைநகர் என்ற புனிதமான இடம் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இத்தகு மகிழமைக்கு மூலகாரணமாக விளங்கியவர், கலாந்தி க. வைத்தீஸ்வரக் குருக்களாவார். இவர் பற்றியதும், இறை பற்றியதுமான நூற்றாண்டு மலரை பெறுமதியாகவும், கனதியாகவும் வெளியிட்டு வரலாறு படைத்த வர்கள், காரைநகர் வியாவில் ஜயனார் தேவஸ்தானப் பெருந்தகையோர் ஆவர். அந்புதமான படைப்பு, இந்த அரிய பொக்கிஷத்தை ஒரு ஆவணமாக நூலாக்கிய பெருமை குருக்களின் சீடனாகிய திரு பா. துவாரகன் அவர்களையே சாரும். தேவி அச்சகத்தாருக்கு வரம் கொடுத்த நூலிது.

வெளியீடு

27.12.2015 ஞாயிறன்று, காரைநகர் வியாவில் ஜயனார் தேவஸ்தானத்தில் இந்நால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. வடமாகாணக் கல்வி அமைச்சின் இளைப்பாறிய பிரதிச் செயலாளர், திரு ப. விக்கினேஸ்வரன் அவர்களது தலைமையில், பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்த, வடமாகாண சபைத் தலைவர் திரு சி.வி.கே. சீவஞானம் அவர்கள், மலர் ஆசிரியர் பா. துவாரகன் இருவருமாக வெளியிட்டுப் பேராக்கினர். கல்விக் காருண்யன் திரு E.S.P. நாகரத்தினம் அவர்கள் முதற்பிரதியைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

காந்தி

சுமார் 500 பக்கங்கள் கொண்ட (88) எண்பத்தெட்டுக் கட்டுரைகள், (43) நாற்பத்து மூன்று படங்கள், ஆசியுரை, வாழ்த்துச் செய்திகளுமாக, வைத்தீஸ்வரக் குருக்களின் ஆஸ்மீகம் சொட்டும் முகப்பட்டையுடன், தேவி அச்சகத்தாரின் நேரத்தியான தமிழ் வார்ப்புடன், நூற்றாண்டு மலர் புண்ணியமாய்ப் பூத்து மனம் வீசியது. சைவ சமயத்தில் இவரைப்போன்ற சாதனையாளரை இனிவருங்காலம் தேடுவதாயின் இன்னும் நாறு வருடங்கள் தேட வேண்டியதாக இருக்கும்.

அறச்செயல்களால் ஆயுள் வளரும்.

தனித்துவம்

மிக மிக எளிமையான உடை நடை பாவனை, தாழ்ந்து வணங்கும் பணிவு, சிவ சின்னங்களின் பொலிவு, வாய் திறந்தால் திருவாசகம், நோய்க்கு இடம் கொடாத திருமுறை தோய்ந்த உடல், யோகர் சுவாமிகள் அருளிய நஞ்சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடு, ஏவரையும் வரவேற்கும் பண்பும், வழியனுப்பும் பண்பாடும், நூல் வேண்டி வந்தோரை ஆல்போல் அறிவுட்டி, நெறியுட்டி மகிழும் பாங்கும் குருக்களின் தனித்துவத்தைப் பறைசாற்றி நிற்கும். ஏறக்குறைய 10,000 புத்தகங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு பல்கலைக்கழகமாக அவர் இறக்கும்வரை மிளிர்ந்தமை காலம் படிக்கவேண்டிய ஒன்றாகும். நூலின் பெறுமதிக்கு மலரின் முகப்பு அட்டை ஒன்றேபோதும். குருக்கள் விரும்பியவாறு பட்டங்களோ, பதவிகளோ இல்லாது “வைத்தீசுவரக் குருக்கள்” என்று மட்டும் பொறிக்கப்பட்டிருப்பது, மகாராணி சோம சேகரத்தாரையும், மலராசிரியர் துவாரகனையும் ஒரு தடவை சிந்திக்க வைத்துவிட்டது.

உள்ளடக்கம்

வேண்டும் பரிசுகள் நிறைந்துள்ளன. வியாவில் ஜயனாரினுடைய திருவருள், ஈழத்துச் சிதம்பரத்தின் அருட்பொலிவு, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் கருதுகோள், பேராயர் எஸ். ஜெபநேசனின் யதார்த்த உரை, தமிழ்நாடு பேராசிரியர் இரா. செல்வக்கணபதி அவர்களது கட்டுரை, குருக்களின் வம்ச வரலாறு, இளைப்பாறிய நூலகர் க. சௌந்தரராஜசர்மாவின் “கணபதீஸ்வரக்குருக்கள் நூலகம்” என்ற கட்டுரையும், அவரது முழுமையான வாழ்க்கை வரலாறும், சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம் அவர்கள் வரைந்த “குரு தத்துவம்” என்ற முக்கியத்துவமான கட்டுரை, பேராசிரியர் மணோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்களது சம்பந்தர் பாடல்களில் காலக்கணிப்பு என்ற கட்டுரை, சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை அவர்களது கட்டுரையும், முனைவர் ஜெ. அரங்கராஜ் அவர்களின் கந்தரோடை என்ற பயனுள்ள கட்டுரையும், குறிப்பாக குருக்களின் மகளான இராணி வைத்தீஸ்வரக் குருக்களின் தந்தை பற்றிய சிறப்பான கட்டுரை, துர்க்காதேவி தேவஸ்தான அறப்பணியாளர் கா. சிவபாலன் அவர்களது கட்டுரையும், சிற்பி ஜயாவின் பணியுமாம் என்றும் பெருமை என்ற கட்டுரையும், சிவத்தமிழ் செல்வியின் அர்த்தபுஷ்டியான கருத்துக் கலசமும், கலாபுஷ்ணம் திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதனின் இனிதான கட்டுரையும், பா. துவாரகனின் விளக்காயமைந்த கட்டுரையும், கண்டா சைவ சித்தாந்த மன்றத் தலைவரான தி. விஸ்வலிங்கம் அவர்களது அறிவார்ந்த கட்டுரையும், பேராசிரியர் கனகசபாபதி நாகேஸ்வரனின் ஞானக்கட்டுரையும், அதிபர் வே. முருகமூர்த்தி அவர்களது திருவாசகக் கட்டுரையும், பண்டிதர் தி. பொன்னம்பல வாணருடைய பாற்கடல் பாலிப்பும், நாரந்தனையூர் நடமாடும் பல்கலைக்கழகமாய் மிளிரும் ஆ. சபாரத்தினம் அவர்களின் அன்பான பணிந்துரையும், மகாராணி சோமசேகரத்தின் வெளியீட்டுரையும், குருக்களின் லக்கினத்தில் குரு அமர்ந்த சாதகமும், 1991ஆம் ஆண்டு சுட்டெரிக்கும் வெயிலில், புத்தகங்களைத் தலைமேற் சுமந்து வந்து, புத்தகங்களைப் பாடுபட்டு போர்ச் குழலிலிருந்து பாதுகாத்த கண்ணீரை வரவழைக்கும் குருக்களின் ஓவியக் காட்சி, அடேயப்பா, அத்தனையும் ஏனைய படைப்புக்களும் அற்புதமானவையே.

ஆசையுள்ள வாழ்வில் இன்பம் இருப்பதில்லை.

நயப்புரை நல்கிய திருமதி தர்மபூதி சிதம்பரநாதன் அவர்கள் நூற்றாண்டு மலருக்கு மேலும் மேலும் பெறுமதியான வாழ்வும் வளமும் அளித்து, மலரை வாசனையோடு மலரச் செய்தார். பொன்னாடை போர்க்கப்படவேண்டியவர்.

பெறுமதி

இந்த வெளியீட்டு வைபவத்தைப் பெறுமதியாக்கியவர்கள் மூவர். அவர்களில்,

இருவர் :- திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

மற்றையவர் :- திரு த. சத்தியழர்த்தி

அடுத்தவர் :- திரு ந. விஜயசுந்தரம்

முதலாமவர் பேராசிரியர், இரண்டாமவர் வைத்தியசாலைப் பணிப்பாளர், மூன்றாமவர் ஊடகவியலாளர்.

மூவரின் பேச்சுக்களையும் ஒரு நூலாக வெளியிட்டால் அடுத்த வருடம் நடை பெறவிருக்கும் குருக்களின் நூற்றியோராவது விழா மேலும் சிவமயமாகும். மலர் ஆசிரியர் துவாரகன் அவர்களுக்கு இது சமர்ப்பணம். செரிமானமான பேச்சு. குருக்கள் மகிழ்ந்திருப்பார்! அருமை.

ஏன்?

1916இலும் 1925இலும் அவதாரமாகிய இருவர், மனிதருள்ளும் தேவர்களாக சைவசமயத்தைப் பேணிப்பாதுகாத்து வளர்த்துப் பேறாக்கிய போதும் அவர்கள் முத்தியடைந்த போது, வடமாகாணம் முழுவதுமாக துக்கதினமாக எந்தவொரு அமைப்பும் கோரமுடியாமல் போனது நாம் எங்கே இருக்கிறோமென்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது. அன்னையும், குருக்களும் சைவசமயத்தின் வழிகாட்டியாயமெந்த திசைகாட்டிகள் அல்லவா? இவ்வாறான கலங்கரை விளக்குகளை இனிமேலாவது உருவாக்க முடியுமா என்பது விடையில்லாத வினாவேதான்! எமது மதத்தில் நாம் பின்பற்றக்கூடிய ஒருவரை முன்மாதிரியாக சிருஷ்டிக்காமை யானது நம் தலைவிதியாக அமைந்துவிட்ட தென்பதை இந்த விழாவில் தொட்டுக் காட்டியிருப்பதை மண்டபம் பதிவு செய்தது. எல்லோருமே மேடையில் முடியும்வரை இருந்திருந்தால் விடை சுலபமாக இருந்திருக்கும். குருக்களின் பணிவுக்கு அவரே மீண்டும் பிறக்கவேண்டும்.

மனதை அடக்கு

எல்லாப் பேய்களும் நம்முடைய மனத்திலேதான் இருக்கின்றன. மனம் கட்டுப்பட்டு அடங்கி இருந்தால் எந்த இடத்தில் நாம் இருந்தாலும் எங்கிருந்தாலும் அது சொர்க்கமாக மாறிவிடும். மூடப்பட்டுள்ள கதவை எப்படித் தட்டவேண்டும், எப்படி தேவையானபடி தாக்க வேண்டும் என்பது மட்டும் நமக்குத் தெரிந்து இருந்தால் உலகம் தனது ரகசியங்களை வெளியிடத் தயாராக இருக்கின்றது. அத்தகைய வலிமையும் தாக்கும் வேகமும் எல்லோருக்கும் கிடைத்து விடாது. மனதை ஒருமுகப்படுத்துபவனுக்கே இந்த வலிமை கிட்டும். மனித உள்ளத்தின் ஆற்றலுக்கு எல்லையே இல்லை.

தூய்மையான மனதில் அமைதி குடிகொள்ளும்.

கூனுசிட்டி

2016

உரசினல்ய்

வத்ர நீல

(தொடர்ச்சி....)

- தீரு இரா. செல்வவாழவேல் அவர்கள் -

அரசனைக்கூட அழிக்கும் ஏழு:

பெண்ணாசை, சூது, வேட்டை, மதுபானம், கடுஞ்சொல், மிகக் கடுமையான தண்டனை, செல்வத்தை வீணாகச் சொலு செய்வது என்னும் இந்த ஏழும் அரசர்களைக்கூட அழித்துவிடும். (அரசர்களைக்கூட அழிக்கும் இந்த ஏழு குற்றங்களையும் அனைவரும் விட்டுவிட வேண்டும் என்பது கருத்து)

எட்டின் மகிமைகள்:

பிரம்மத்தை அறிந்தவர்களைத் துண்பப்படுத்த நினைப்பது;

அவர்களைத் துண்பப்படுத்துவது;

அவர்களின் சொத்துக்களை அபகரிப்பது;

அவர்களைக் கொன்றுவிட வேண்டுமென்று நினைப்பது;

அவர்களைத் திட்டுவதையே ஆனந்தமாக நினைப்பது;

அவர்களின் புகழைக் கேட்பதில் வெறுப்புக்கொள்வது;

எந்தக் காரியத்திலும் அவர்களை நினைக்காமல் இருப்பது;

அவர்களிடம் இல்லாத குற்றங்களை வீணாக அவர்கள்மேல் சுமத்துவது;

என்னும் இவை எட்டும், ஒரு மனிதனுக்கு கெட்டகாலம் வந்துவிட்டது என்பதற்கு அடையாளமாகும். இவை அனைத்தையும் அறிவாளியான மனிதன் கைவிட வேண்டும்.

நல்ல நண்பர்களுடன் சேர்வது, அதிகமான செல்வவரவு, மகனைத் தழுவவது, அன்பு ஒத்த தம்பதிகளின் சேர்க்கை, சரியான சமயத்தில் அன்பான பேச்க, தன் சுற்றுத்தாருள் விருப்பமான பொருளை அடைவது, மக்கள் சமூகத்தில் மரியாதை இவை எட்டும் ஒரு மனிதனுக்குக் குறைவில்லாத சுகத்தை அளிப்பவை.

சிறந்த அறிவு, நந்துகிடிப் பிறப்பு, அடக்கம், கல்வி, வீரம், மிதமான வார்த்தை, சக்திக்குத் தகுந்தபடி தானம், செய்நன்றி அறிதல் என்னும் எட்டுக் குணங்களும் மனிதனை மேன்மையுறச் செய்கின்றன.

ஓன்பது:

கண், காது, மூக்கு முதலான துவாரங்களையும், வாதம், பித்தம், கபம் என்னும் மூன்று தூண்களையும் கொண்டது நமது உடம்பு என்னும் வீடு. (இடைகலை, பிங்கலை, சுவாம்னா) என்ற மூன்று தூண்களைக் கொண்டது என்ற உரையுமென்டு.) இந்த வீட்டில் சுவை, ஓளி, ஊழு, ஒசை, நாற்றும் என்னும், ஞான இந்திரியங்களை மூலமாகக் கொண்டு உயிர் வசிக்கிறது. இந்த வீட்டின் தத்துவப் பயனை எந்த மனிதன் அறிகின்றானோ அவனே சிறந்த அறிவாளி.

வஞ்சனையடையவர் எவரிடமும் அனுகாதவர் இறைவர்.

பத்தின் வகைகள்:

தர்மத்தின் வழியை அறியாத பத்துப் பேர்கள்:

வெறிகொண்டவன்; அஜாக்கிரதையாய் இருப்பவன்
பித்தன்; களைப்படைந்தவன்; கோபக்காரன்
பசியினால் அல்லஸ்படுபவன்; அவசரக்காரன்
கருமி; பயந்தவன்; பேராசை கொண்டவன்

என்னும் இந்தப் பத்துப்பேர்களும், தர்மத்தின் வழியை அறிய மாட்டார்கள். ஆகவே, படித்தவன் இவர்களோடு தொடர்பு கொள்ளக்கூடாது.

காமக் குரோதம் என்னும் ஆறையும் முழுதுமாகத் தள்ளியவன், நல்லவர்களுக்குச் செல்வத்தை அளிப்பவன்; சிறந்த அறிவு கொண்டவன், ஞான நூல்களைக் கற்றவன். காரியத்தை விரைந்து செய்பவன் இப்படிப்பட்ட அரசனைப் பார்த்து அவனைப் போலவே நடக்க எல்லா மக்களும் நிச்சயம் செய்துகொள்கிறார்கள். அந்த மன்னன் சான்றோனாக மதிக்கப்படுகிறான். “மன்னன் எவ்வழி மக்கள் அவ்வழி”

மக்களிடம் நம்பிக்கை வளரும்படி செய்பவன், குற்றவாளிகளை அறிந்து தண்டிப்பவன், குற்றவாளியாக இருந்தாலும் தண்டிக்கக் கூடாதவர்களைத் தண்டிக்காமல் இருப்பவன், பொறுமை கொண்டவன் இப்படிப்பட்டவனிடம் செல்வம் அதிகமாகச் சேருகின்றது.

விரோதியின் தவறுகளைக் கூர்மையாகக் கவனித்து புத்திபூர்வமாகப் பகையை அழிப்பவன், விரோதி ஒருவனையும் அவன் சிறிதுகூடப் பலம் இல்லாதவனாக இருந்தாலும் அவனை அலட்சியம் செய்யாமல் இருப்பவன். பலசாலியுடன் போரை விரும்பாதவன், சரியான நேரத்தில் தன் வீரத்தை வெளிப்படுத்துபவன் இப்படிப்பட்டவனே தீரன்.

காரியத்தில் ஊக்கமுடையவன், ஆபத்தை அடைந்தாலும் ஒருபோதும் துன்பம் அடையாதவன், அஜாக்கிரதையாக இல்லாமல் உயர்வைத் தேடுபவன், துக்கம் வந்தபோது அதைச் சுகித்துக்கொள்பவன் இப்படிப்பட்டவனிடம் பகைவர்கள் தோல்வியையே அடைவார்கள்.

வீட்டைவிட்டுப் பயன் இல்லாமல் வெளியூர் போவது, தீயவர்களுடன் சேர்வது, மாற்றான் மனைவியை அடைவது, கர்வம், திருட்டு, கோள் சொல்வது, மதுப்பழக்கம் முதலானவைகளை நீக்கியவன் எப்போதும் சுகமாக இருப்பான்.

அறிவாளி, அறும், பொருள், இன்பம் முதலானவைகளைப் பரப்பாகச் செய்ய ஆரம்பிக்க மாட்டான். யார் கேட்டாலும் உண்மையையே சொல்வான். நன்பன் விடயத்தில் விவாதத்தை விரும்ப மாட்டான். தான் மேன்மைப் படுத்தப்படாவிட்டாலும் கோபம் கொள்ள மாட்டான்.

பொறுமை இல்லாதவன் இரக்கம் உள்ளவன், வலிமை இல்லாதபோது விரோதம் கொள்ளாதவன், ஒன்றையும் அதிகமாகச் சொல்லாதவன், விவாதம் என்று வரும்போது பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பவன் இப்படிப்பட்ட மனிதன் எங்கும் புகழை அடைகிறான்.

ஒருபோதும் கர்வத்தைக் காட்டும் பந்தா செய்யாதவர்கள், தன் வீரத்தைப் பற்றிப் பிற்றிடம் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்ளாதவன், கோபம் அதிகமானங்களும் சிறிதுகூடக் கடுமையான வார்த்தையைப் பேசாதவன், இப்படிப்பட்டவன் எப்போதும் எல்லோருக்கும் பிரியமானவன்.

கடும் சொற்கள் பேசுவதால் ஆயுள் அழிகிறது.

உயர்ந்தவர்களின் குணங்கள்.

அடங்கிய கோபத்தை வளரச் செய்யாதவன், கர்வம் கொள்ளாதவன், பொறுமை கொண்டவன், வறுமை வந்தும் செய்யக்கூடாததைச் செய்யாதவன் இப்படிப்பட்டவனை மிகவும் உயர்ந்த ஸீலம் உடையவனாக உயர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

தனக்குச் சுகம் உண்டானபோது சந்தோஷம் அடையாதவன், அடுத்தவனுக்குத் துங்பம் உண்டானபோதும் சந்தோஷம் அடையாதவன், யாருக்காவது ஒரு பொருளைக் கொடுத்து விட்டுப் பிறகு வருத்தப்படாதவன் இப்படிப்பட்டவன் நல்லவனாகவும், புகழும்படியாக ஒழுக்கம் உடையவனாகவும் சொல்லப்படுகின்றான்.

நாட்டின் பழக்கவழக்கங்களையும் அங்குள்ள கொள்கைகளையும், இனங்களின் தர்மங்களையும் அறிந்து, அங்குள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை அறிந்தவனுமாக இருப்பவன் முன்னுக்கு வருகிறான். இப்படிப்பட்ட மனிதன் எங்கே போனாலும் அந்த இடத்தில் மக்களால் அந்தக் கூட்டத்திற்கு அதிபதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறான்.

இடம்பம், அறியாமை (மயக்கம்) துவேசம், பாவச்செயல், இராஜத்துவேசம், கோள் சொல்வது, சமூகவிரோதம், கர்வம் கொண்டவர்கள், பித்தர்கள், தீயவர்கள் முதலானவர்களோடு பேச்சு முதலியனவைகளை நீக்கும் பேர்நிவாளனே சிறந்தவன்.

அடக்கம், தூய்மை, தெய்வத் திருப்பணிகள், மங்கள காரியங்கள், பிராயச்சித்தங்கள், பலவகையான உலக வழக்கங்கள் ஆகிய தர்மங்களை நித்தியமாகச் செய்வனுக்கு தேவதை கள் மேலும் மேலும் மேன்மையை - உயர்வை அளிக்கிறார்கள்.

தனக்குச் சமமானவர்களுடன் திருமணம், நட்பு, கொடுக்கல் வாங்கல், பேச்சு வார்த்தைகள் முதலானவைகளை வைத்துக்கொள்வது, தாழ்ந்தவர்களுடன் இவைத்தளை நீக்குவது, குணத்தில் சிறந்த பெரியோர்களை முன்னுக்கு நிறுத்தி வைப்பது, முதலான குணங்கள் கொண்ட கல்விமானுடைய நீதி சிறந்து விளங்குகின்றது.

துங்பம் அடையாதவர்.

தன்னை நம்பி இருக்கும் உறவினருக்கும், விருந்தினருக்கும் பகிர்ந்துகொடுத்துவிட்டு, அளவாக உண்பது; பெரும் காரியத்தைச் செய்துவிட்டு அடக்கமாக இருப்பது, யாசிப்பவர்கள் தன் பகைவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் தானம் செய்வது; நல்ல மனம்; முதலிய குணங்களைக் கொண்டவர்களைத் தீமை ஒருபோதும் நெருங்காது; துங்பம் உண்டாகாது.

தன்னுடைய ஆலோசனைகளை இரகசியமாகவும், நன்றாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட தாகவும் ஒருவன் கொண்டிருந்தால், அவனுக்கு ஒரு காரியமும் கை நழுவிப் போகாது.

எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அமைதியைத் தரும் செயலில் ஈடுபடுவது, உண்மை உள்ளவனாக இருப்பது, மென்மையான சபாவும், மதிக்க வேண்டியவர்களை மதிப்பது, தூய்மையான எண்ணம் முதலிய குணங்கள் கொண்டவன், பங்காளிகளின் நடுவில் தெளிவுள்ள சிந்தனையுடையவனாகவும் இருப்பவன் இரத்தினம்போல அதிக புகழ் உடையவனாகப் பிரகாசிக்கிறான்.

செய்யக்கூடாத காரியங்களைச் செய்வதில் எந்த மனிதன் தானாகவே, தனக்குள்ளே மிகவும் வெட்கப்படுகிறானோ, அந்த மனிதன் எல்லா உலகத்திற்கும் குருவாகிறான். அத்துடன்

சடங்குகளால் இறைமையை உணர முடியாது.

அளவற்ற ஆற்றல், நல்ல மனம், நிலைபெற்ற சித்தம் முதலியவைகளை உடையவனாகவும் ஆகிறான். அவன் சூரியன்போல விளங்குகிறான்.

பாண்டவர்கள் காட்டில் பிறந்தார்கள். ஜந்து பேர்களும் ஜந்து இந்திரர்களுக்குச் சமானமாக இருக்கிறார்கள். குழந்தைகளான அவர்களை வளர்த்தும், கல்வியூட்டியதும் மன்னா! நீ தானே! உங்கள் கட்டளையைக் காப்பாற்றி வருகிறார்கள். துரியோதனன் உங்கள் கட்டளையைக் காப்பாற்றவில்லை. பாண்டவர்களும், துரியோதனனைப்போல இருந்தால் எப்போதோ துரியோதனன் முதலானவர்களை அழித்து இருப்பார்கள் என்பதை திருதாஷ்டிர னுக்கு, விதுரர் நயமாக எடுத்துக் கூறுகிறார். “பாண்டவர்களுடைய ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர் களுக்கே கொடுத்துவிட்டு, உங்கள் பிள்ளைகளோடு சுகமாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் வாழுங்கள். இப்படிச் செய்தால் தேவர்களும் மனிதர்களும் உங்களைப் புகழ்வார்கள் என்றார் விதுரர்.

(தொடரும்..)

ஏற்ற இடம் இதுவென்றே இறும்புதெய்துவரே

ஆற்றங்கரையோரத்திலே கோயில் கொண்ட வேலவனே
சாற்றறிய அற்புதங்கள் நாளும் நீ நிகழ்த்துவதால்
கற்றறியா மாந்தர்களும் கைகூப்பித் தொழுவதற்கு
ஏற்ற இடம் இதுவென்றே இறும்புதெய்துவரே.

அணவத்தின் வலியடக்கி நாணயத்தை நிலைநிறுத்தி
நாணலொடு அச்சம் மடம் பயிர்ப்பைத் தந்தருளி
நாணலின் நவையறிந்து நம்மவர்கள் நடைபயில
அணழகா உன்வித்தகத்தை எம்மவர்க்கு உணர்த்திவிடு.

கள்ளமலச் சிந்தையோர் செய்யும் வினையதனை
தள்ளிவைத்துத் தடுத்தாட் கொள்வதெப்போது
உள்ளமெல்லாம் உந்தனையே நினைத்துக் களிகூர
வள்ளி மணாளா தந்துவிடு உன்னருளை.

“ஓம்” என்ற பிரணவத்தின் உட்பொருளை
உம்பர் தலைவர்க்கு எடுத்துரைத்த வேலழகா
இம்மாநிலத்தில் மக்கள் படுமெவலங்களை
தும்பிமுகத் தம்பியே விரைந்துவந்து களைந்துவிடு.

-ஆ. மகேக-

தகுதியற்ற புகழ்ந்துரையைப் பெரியோர் ஏற்பதில்லை.

புதின்கள் தமு பதிவுகள்

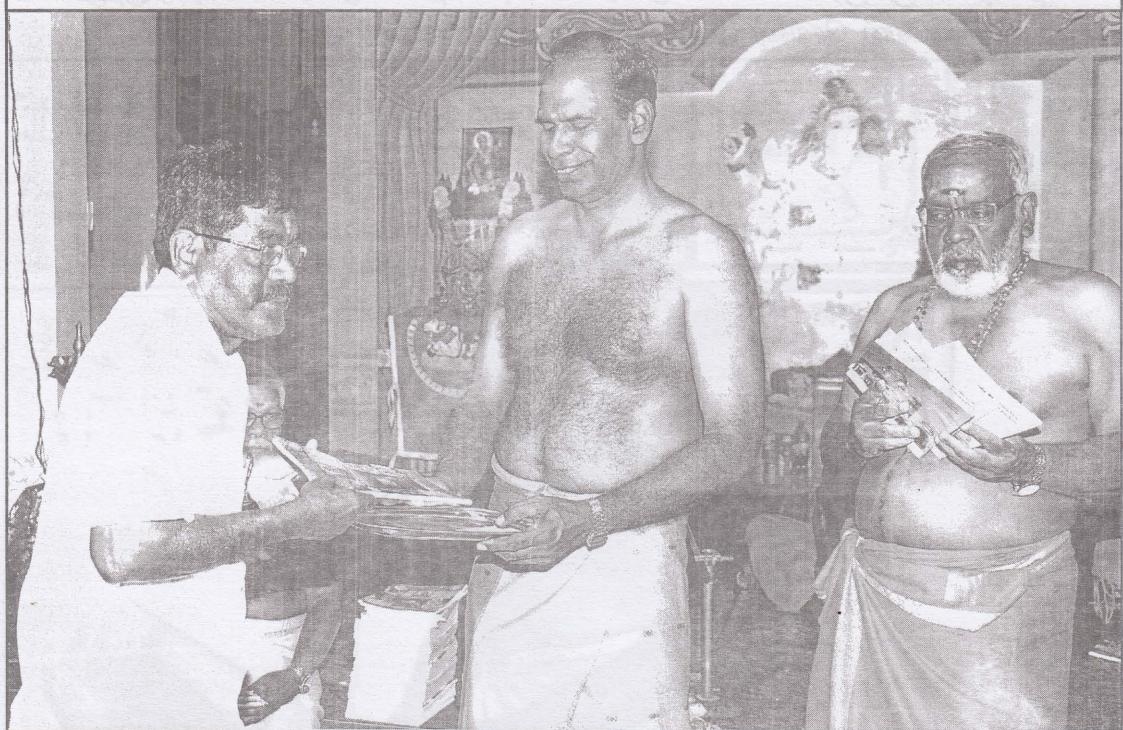
தைமாத மலருக்குரிய வெளியீட்டு ரையினையும் மதிப்பீட்டு ரையினையும் ஆற்றும் செஞ்சோற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகனும், அதிபர் ஆ. சிவநாதனும்.

கடவுளைத் தொழு. ஆனால் உழைப்பை நிறுத்தாதே.

மலர் வெளியீட்டின்போது சிறப்புப்பிரதி வழங்கும் நிகழ்வு

நம்பிக்கை நிறைந்த ஒருவர் யார் முன்னேயும் எப்போதும் மண்டியிலுக்கில்லை.

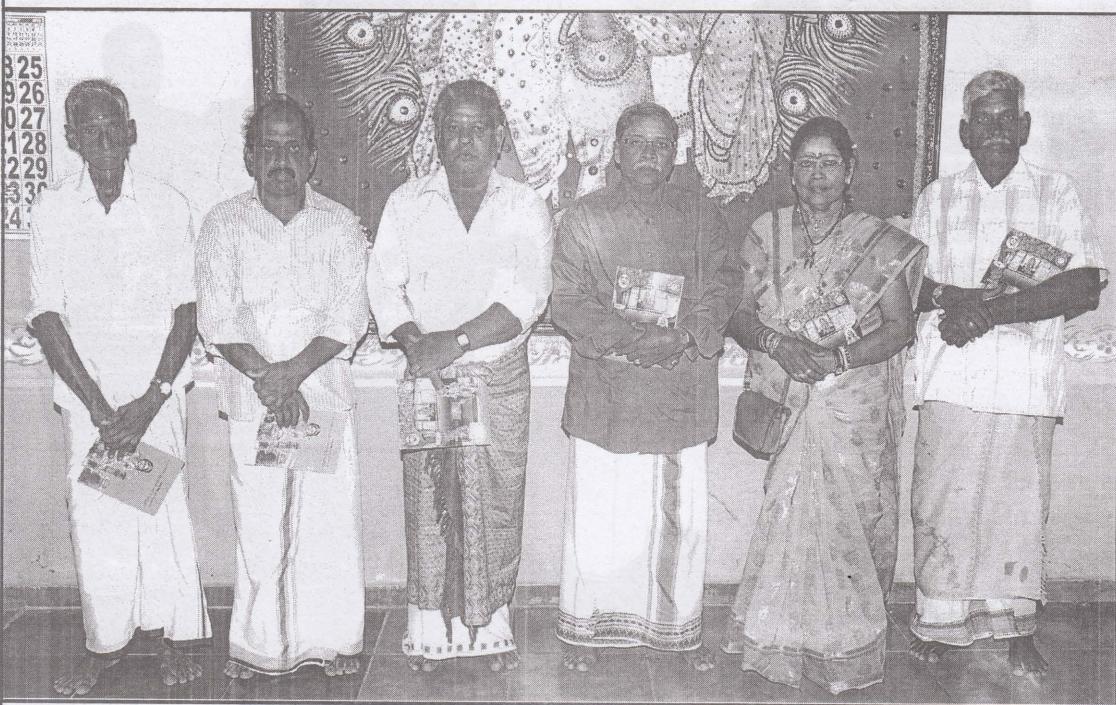
தெமாத மலர் வெளியீட்டின்போது சிறப்புப்பிரதி பெற்றோரில் ஒரு பகுதியினர்.

ஆந்றலுக்கு மேலும் கீழும் சந்தர்ப்பம் எனும் சக்கரம் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றன.

தைமாத மலர் வெளியீட்டின்போது சிறப்புப்பிரதி பெற்றோரில் ஒரு பகுதியினர்.

செய்யத் தெரிந்தவன் சாதிக்கிறான். செய்யத் தெரியாதவன் போதிக்கிறான்.

ஷான்திச்சுட்டி 2016 ஸ்ரீசிங்கல்

ஆசையே பிறவிக்குக் காரணம் ஆசையே துவப்த்திம் குக் காரணம்

-தீரு பு. கதீர்த்தம்பி அவர்கள் -

நாம் முற்பிறவியில் செய்த வினையின் பிரகாரம் ஆசை பிறக்கின்றது. இந்த ஆசையினால் பிறவி கிடைக்கின்றது என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. முற்பிறவியில் நன்மை செய்தவன் அரிதிலும் அரிதான் மானுடப் பிறப்பை எடுக்கின்றான். மானுடப்பிறப்பை எடுத்த மனிதன் ஆசை மாயையில் மயங்கி துன்பப்படுகின்றான். எனவே ஆன்மா மானுடப் பிறவியை எடுப்பதற்கும், துன்ப வலையில் சிக்கித் தவிப்பதற்கும் மூலகாரணம் ஆசை என்பது நிருபணம் ஆகின்றது.

மானுடப் பிறவியை எடுத்த மனிதன் சிற்றின்ப ஆசைகளாகிய மன், பெண், பொன் என்பவற்றில் மூழ்கித் தவிப்பதற்கு ஜம்புல அடக்கமின்மையே காரணமாகின்றது. புலன்கள் வழி செல்லாது நிற்பதற்கு மனிதனுக்கு இறையருள் வேண்டும். இறைவனைப் பற்றிய பூரண அறிவின்மையால் இறைவன் புகழையோ, திருவருளையோ மனிதன் அறியாதிருக்கின்றான். சிவன் எத்தன்மையன் என்பதை திருமூலர் “சிவனோடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினுமில்லை, அவனோடு ஒப்பாரிங்கு யாவருமில்லை” என அருளியுள்ளார். சிவனை “உள்ளங்கவர் கள்வன்” என்று திருஞானசம்பந்தரும், “அப்பன் நீ அம்மை நீ ஜயனும் நீ..... இப்பொன் நீ மனியும் முத்தும் நீ” எல்லாம் இறைவன் என்று அப்பர் பாடல்மூலம் விளங்க வைக்கின்றார். “ஆலந்தானுகந்து அமுது செய்தானே.... சீலந்தான் பெரிதும் உடையானை சிந்திப்பாரவர் சிந்தையுளானை” என சுந்தரர் கூறுவதையும் “ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும்பெருஞ்சோதி” என மாணிக்கவாசகரும் அருளைகின்றதனால் இறைவன் தன்மையை அறிய முடிகிறது. எனவே ஆற்றிவடைய மனிதன் உண்மைப் பொருளாகிய சிவனை மறவாது எந்நேரமும் வழிபடவேண்டும்.

இறைவனிடம் ஆசை (பற்று) கொண்ட அடியவர்கள் பலர் வாழ்ந்துள்ளனர். இறை வனுக்கு ஆலயம் கட்ட மிகவும் ஆசை கொண்டவர் பூசல நாயனார். அவரிடம் பணமின்மையினால் மனதில் இறைவனுக்கு ஒரு கோயில் கட்டினார். இதை உணர்ந்த எம்பெருமான் குறித்த நன்நாளில் அவர் கட்டிய மனக்கோவிலில் உறைந்தார். இறைவனுக்கு குங்குலியம் இடவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு பொருள்கள் வாங்கக் கொண்டு சென்ற பணம் முழுவதையும் செலவிட்டார். குடும்பம் வறுமையில் வாடியது. நெல் வாங்கி வரும்படி மனைவி கொடுத்த தாலியை விற்று “குங்குலியம்” வாங்கி இறைவனுக்குத் தூபமிட்டார் குங்குலியக்கலை நாயனார் என பெரியபூராணம் கூறுகிறது.

இறைவன்மேல் ஆசைகொண்ட (கண்ணப்ப நாயனார்) திண்ணனார் தனது கண்ணை இடந்து சிவனுக்கு இட்டு, கண்ணப்ப நாயனார் என்ற பெயரையும் பெற்றுக் கொண்டார். எமது சமயத்திலுள்ள அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும், சுந்தான குரவர்களும், யோகிகளும், சித்தர் களும், அடியவர்களும் இறைவன்மேல் அன்பு ஆசை கொண்டு போற்றித் துதித்து இறையடி சேர்ந்தார்கள்.

கோபம் அறிவை விழுங்கிவிடும்.

சிற்றின்ப ஆசை துன்பத்தைக் கொடுக்கின்றது. மனிதன் மன் ஆசையினால் களவு செய்கிறான். பொய் பேசுகின்றான். பெண் ஆசையினால் காசிப முனிவரும், சந்திரனும் துயரமடைந்ததை புராணங்கள் கூறுகின்றன. இராவணனும் இதற்கு விலக்கல்ல. இராவணன் சீதைமேல் ஆசைகொண்டு மானம் இழந்து உயிர் துறந்தான். அவன் தம்பி கும்பகர்ணன் நித்திய வரம்பேற ஆசைப்பட்டு உசீக்காலினின்று தவம் செய்து, இறைவன் வரம் கேட்கும்போது சரஸ்வதி அவன் நாவின் நின்று நித்திரை வரம் கேட்க வைத்தாள். மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் ஆசையடக்க கண்ணன் குறுவடிவம் கொண்டு காட்சி கொடுக்க, மூன்று அடி கொடுக்கச் சம்மதப்பட்டு ஓரடியால் உலகத்தையும் இரண்டாம் அடியால் ஆகாயத்தையும், மூன்றாம் அடியை மகாபலியின் தலையிலும் வைத்து அருள் புரிந்தார். சூரனின் ஆசை நிராசை ஆனதை கந்தபூராணம் கூறுகின்றது. ஆசைபற்றி திருமலர்

“ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்

ஈசனோடு ஆயினும் ஆசை அறுமின்கள்

ஆசை படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்

ஆசை விடவிட ஆனந்தம் ஆமே”

எனப் பாடல்மூலம் ஆசையை அறிய வைக்கின்றார். ஆசைகள் விடுபட்டு இறைவனாடி சேர்வதற்கு தொண்டைமானாறு செல்வச்சங்நிதியான் இருக்கின்றான். தீராத துன்பங்களைத் தீர்த்து நல்வழி காட்டுபவன். எந்நிதியும் கொடுப்பவன். ஆஹாத பசியை நீக்க சந்நிதியான் அச்சிரமத்தைக் கொடுத்துள்ளான். அரிய பெரிய பிறவிகளை எடுத்த மானுட்களே சிற்றின்ப ஆசைகளை நீக்கி, தன்மேல் ஆசை வைக்க கடற்கரையான் ஆவலோடு சந்நிதியில் அமர்ந்துள்ளான். அடியவர்களே! உடன் விரையுங்கள், அவன் சந்நிதியில் உங்கள் பாதங்களை பதியுங்கள். பாவங்கள் ஒழிந்து முத்தியடைவீர்களென்பது திண்ணன். சந்நிதியான் புகழ் பாடிய அடியவர்கள் எல்லோரும் வாழக! இன்பமே சூழ்டும் எனப் பிரார்த்திப்போம்.

பட்டினத்தாரின் ஆன்மிகச் சிந்தனை

* மலரில் உள்ள தேனை மட்டுமே தேனீ அருந்தும். சாதாரண ஈயோ பேதமில்லாமல் எதிலும் அமரும் சுபாவும் கொண்டது. அதுபோல நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள் நல்ல செயல்களை மட்டுமே செய்வார்கள்.

* ஒரு பொருளை நாம் விரும்பத் தொடங்கும்போதே, அதை ஒருநாள் வெறுக்கவும் வேண்டிவரும் என்ற உண்மையை நாம் உணர்வதில்லை. ஆனால் விரும்பும்போதே வெறுக்கவும் தெரிந்து கொண்டவர்கள் வீணான மனவருத்தங்களுக்கு ஆளாக நேர்வதில்லை.

* ஆத்திரம் என்பது உள்ளத்தில் எழும்போது, அறிவு தன்னை திரையிட்டுக் கொள்ளும். ஆத்திரம் கொண்டவன் தன் ஆத்திரத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வதை தடுப்பது என்பது அவ்வளவு எளிதான் செயல் அல்ல.

* ஆத்திரம் கொண்டவன் செய்யக்கூடாத செயல்களைப் புத்தியின்றி செய்யத் தலைப்படுவான். அதனால், வாழ்நாள் முழுவதும் தான் செய்த பழிச்சொல்லை எண்ணி வருந்துவான். அதனால், ஆத்திரத்தை விடுத்து சாந்த குணத்தைப் பின்பற்றுவான்.

* தீயகுணம் கொண்டவர்கள் இறந்ததும் மீண்டும் இம்மண்ணில் உடனே பிறந்து விடுவார்கள். இறைவன் அம்மனிதர்களின் பாவ விமோசனத்திற்காக உடன் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறான். வாழும் காலத்தில் நன்மையைச் செய்யவனே முத்தி அடைய தகுதியானவன்.

தளராத முயற்சிக்குத் தன்மைபிக்கை அவசியம்.

ஞானசிட்டி

2016

ஞானசிட்டி
(தொடர்ச்சி...)

குண்டலம் சுசிரகாமம்

-தீரு அன்னதாசன் அவர்கள் -

இங்கே வந்து பார்க்கிறோம். மண்டபம் நிறைந்த பயிற்சியாளர்கள். நடுநாயகமாக யோகா ஆசான் திரு கலியுகவரதன் சுவாமி பயிற்றுவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார். எல்லோரும் மிக அக்கறையாக பயிற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறியோர் பெரியோர்-ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடின்றி அனைவரும் மிக உற்சாகமாக அவரின் வழிகாட்டலின் கீழ் மிக இலாவகமாக பயிற்சிகளைச் செய்தது குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. உண்மையில் அந்தக் காட்சி எமது கற்பனையிலுள்ள வேதகாலக் குருவும் சீடர்களையும்போல இருந்தது. மிக ஒல்லியான தேகம், நரைத்ததாடி ஜடை கொண்ட ஒரு துடிப்பான இளைஞரைப்போல இவ்வயதிலும் அவர் தம் மாணவர்களைத் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்துப் பழக்கியதற்கு ஒருவித ஆகர்ஷண சக்தி, அதீத சக்தி அவரிடம் இருந்துள்ளதையும், ஒரு குருவுக்குரிய தேஜஸ், கம்பீரம் கொண்டு அம்மண்டபத்தை நிறைத்து தம் சீடர்களை வழிநடத்திக்கொண்டு இருந்த தன்மையை உங்களுடன் பக்ரகின்றேன். ஆம்! அவர் வெறுமனே இங்குமட்டுமல்ல கடல் கடந்த நாடுகளிலும் பெரிய பெரிய யோகா ஆசான்களுடனான அவரின் தொடர்புகளையும், அங்கும் இந்த யோகக்கலையை பயிற்றுவிக்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் அவரின் ஆங்கிலப் புலமையையும் அவருடன் பழகும் இந்நாட்களில் அடியேன் காணும் சந்தர்ப்பமும் கிட்டியது. உண்மையில் இப்படியான ஓர் ஆண்மீக, சமய, சமூகப் பணிகளில் சந்திதி

யான் ஆசிரமப் பணிகளோடு குடாநாடு கடந்த பணிகளைச் செய்வதற்காகவும் குடாநாட்டிற் குள்ளோயே முடங்கிக் கிடந்த எம்போன்ற சிலரை அழைத்து இப்படியும் மனிதர்கள் எம்மத்தியில் இருக்கிறார்கள் எனக் காட்டுவதற்கும் இம் மீரியப்பெத்தை மண்சரிவு அவல மனிதநேயப்பணி எம்மை அழைத்தமையும் அச்சந்நிதியானின் திருவருளின் வெளிப்பாடு என்பதே சிறியேனின் பணிவான கருத்து. இத்தகு பெருமைகளைக் கொண்ட ஒரு யோகா ஆசான் எம்மோடு இணைந்துள்ளார் என்ற வியப்போடு அவர்களின் யோகா வகுப்பைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்.

ஏறக்குறைய 1.30 மணியளவில் பயிற்சிகள் நிறைவுக்கு வந்தன. இப்போ பயிற்சியில் ஈடுபட்டவர்களது கருத்தறியும்வேளை வந்தது. பல்வேறு வகையான கருத்துக்களை முன் வைத்தனர். குறிப்பாக முதியோருட்பட தமக்கு இப்பயிற்சி மிகமிகப் புதுமையாக இருந்ததுடன் ஓர் ஆளுந்த அனுபவத்தையும் உடலுக்கு ஓர் புத்துணர்ச்சியையும், தெம்பையும் தந்த கணங்களாக அவை இருந்தன என்றும் கூறினர். தொடர்ந்தும் இப்படியான பயிற்சிகளை எதிர்பார்ப்பதாகவும் கூறினர். ஒரு கிறிஸ்தவப் பிள்ளையின் ஆக்கம் எம் கண்களைப் பணிக்க வைத்துவிட்டது. ஏழ்மைச்சுழலில், வாழ்க்கையை நடாத்த அன்றாடம் ஆண் பெண் இருபாலரும் உழைத்தே உண்ண வேண்டிய நிலையையும், குடிகாரத் தந்தைய ரால் அச்சுமகம் படும் துயரங்களையும் வெளிப்படுத்துவதாக மிக இலகு தமிழில் அவரின்

திறமையும் நம்பிக்கையும் வெல்லமுடியாத தடை.

மொழிக் கையாள்கை அமைந்திருந்தது. அவர்களில் சிலருடன் உரையாடியபொழுது தாம் பிரத்தியேக வகுப்பைப்பற்றி (ரியூசன்) தெரிந்திருக்கவில்லை என்றும் பாடசாலை விட்டதும் தமது இளைய தமிழ் தங்கைகளைப் பராமரிக்கவே நேரம் போதுமானதாக இருப்பதுடன் (ஒரு குடும்பத்தில் 5-6 பிள்ளைகள்) அய்படியான வேலைப் பழுவுடன் சுள்ளி பொறுக்கத் தோட்டத்திற்குச் செல்வதாகவும் கூறினார். ஆம் அவர்களின் முக்கிய ஏரிபொருள் சமையலுக்கு விறகே. அதுமட்டுமல்ல, இந்தத் தேயிலைத் தோட்டத்தினுள் திரிந்து சுள்ளி களைப் பொறுக்கி கட்டுக் கட்டுகளாகக் கட்டி தலையில் அந்த ஏற்ற இறக்கங்கணுடாக சமந்து அவர்களது யென்களுக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். அங்கே வேலை முடிந்து வரும் பெண்கள் தலைச் சுமையுடன் (தாய் மாரும்) விறகு கொண்டுவருங் காட்சியினையும் எம்மால் காணமுடிந்தது. இங்கே எங்கள் பிள்ளைகள் அதிகாலை ரியூசனுக்குத் தாய் தந்தையர் ஏற்றிச்சென்று கற்பிக்கும் கலாசாரம் வளர்வதை ஒரு கணம் சிந்திக்க வைத்தது இவர்களுடனான உரையாடல். ஆம்! இப்படியான துன்பச் சுமைகணுடாக ஒரு சுகமான பொழுதாகக் கரைந்து மாலை 4.30 மணியாகி யது. வறுமையிலும் செம்மையாக வாய்க்கு ருசியாக தூய வெண்சாதத்துடன் மிக அந்புதமாக அமைந்தது எமது மதிய உணவு.

எமது பயணத்தை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு இம்முறை எமது வழித்தடத்தை வழமையான பாதையிலிருந்து மாற்றியிருந்தார்கள் சுவாமிகள். ஆம். சீதையைச் சிறை வைத்து இருந்த சீதாவாக்கை என்று சொல் ஸ்படுகேளின்ற சீதாஎலியாவூடாகச் சென்று அங்கே மிகப்பெரும் ஆஞ்சனேயரின் ஆலய மான றம்பொடைக்குச் சென்று வருவோமென்று

எம்மை இவ்வழித்தடத்தினாடாக அழைத்துச் சென்றனர்.

பொழுது சாயும்வேளை மிக மிக உயரமான மலைப்பாறை அழகுக்காட்சி, கடுங்குளிர், பனிமுட்டம் வானம் தரையுடன் அதாவது மலைமுகட்டுடன் நெருங்கி எம்மை யும் சூழ்கின்ற அழகுக் காட்சிகளைக் கண்ட படி எமது வாகனம் செல்கிறது. படு பயங்கர வளைவுகள். ஆனால் இங்கும் தெருக்கள் காப்பெற்றாக மாறியே இருந்தன. குளிர் படுகுளிர். தூரத்தே ஒரு மலை முகட்டைக் காட்டினார்கள். பனிமுட்டத்தில் புதைந்து கொண்டிருந்தது. ஆம் அதுதான் இலங்கையின் மிகப்பெரிய உயரமான மலையான பீதுருதாலகால மலைச்சிகரம். கீழே அதல் பாதாளம். தேயிலை இறப்பர் தோட்டங்கள் வானளாவு உயர்ந்த மர்க்காடு சாலை ஓரத்தில் வண்டி நின்றது. அருகிலே அதாவது தெருவைக் கடந்தால் தெருவை ஒட்டினாற்போல் சீதையைச் சிறைவைத்த சீதாவாக்கைக் கோவில். ஒர் சிறிய கோவில், சித்திர வேலைப் பாடுகளுடன் வளைவினுள் சீதா இராம இலக்குமணர் இவர்களைத் தொழுதபடி அனுமான சிலை மிக அந்புதமாக வடித்திருந்தனர். கோவிலுக்குள் செல்லவேண்டுமானால் பிரதான தெருவிலிருந்து சில படிகள் இறங்கித் தான் செல்லவேண்டும். ஒருபற்றத்தில் நவீன டிஜிட்டல் சீதா, இராம, இலக்குவன், அனுமன் படம் தாங்கிய பெரிய திரைச்சீலை 8'x4' அதுவும் எமது யாழ்ப்பாணக் கடைக்காரர் ஒருவரின் அன்பளிப்பு விலாசம். எனக்கு ஒரே பிரமிப்பு. நாம் புறப்பட்ட இடம் இராமன் வில்லுான்றியதால் ஏற்பட்ட சுனைகளைக் கொண்ட நிலாவரை, பொக்கணை, யாமா குண்டு யாழ்ப்பாணத்தில். சீதை சிறைவைக் கப்பட்ட இந்த இடம் நுவரெலியாவில் உள்ள

மனச்சாட்சிக்குத் தெரியாது எந்த வஞ்சகமும் செய்யமுடியாது.

சீதாவாக்கை (சீதாஸலிய) இடைப்பட்ட தூரம் 700-800km. அதுவும் சமதரையல்ல 8000த் தீற்கும் அதிகமான உயரமுள்ள இந்த அடர்ந்த குளிர்க்காட்டிலா பிராட்டியாரை இரா வணன் சிறை வைத்தான். ஆக இலங்கைத் தீவு முழுவதும் அம்மன்னன் வசமிருந்ததா? எந்தவித போக்குவரத்து சாலைகளுமில்லா அந்நாட்களில் இங்கே அனுமன் வந்திருக்கிறான். படுபயங்கரப்போர் நடந்திருக்கிறது.

அது எங்கே? எப்படி எனது? கவி (குரங்கு) மனம் தனக்குள் அதிக கேள்விகளை அடுக்கத் தொடங்கியது. இவ்வகைச் சிந்தனை களுடன் நானும் ஒருவனாக அவர்களுடன் இறங்கி கால் கழுவக்கூடிய ஒரு இடம் ஒழுங்கு பண்ணப்பட்டிருந்தது. அந்தக் குளிர் நிறைந்த நீரில் சென்று ஒருவாறு காலை அலம்பி ஆலயத்தினுள் செல்கிறோம்.

(காட்சி தொடரும்...)

எந்திதியும் நிறைந்த சந்திதி வளம் காணீர்
 வேலுண்டு வினையறுக்க - உந்தன்
 அருளுண்டு அல்லல் தீர்க்க
 அழகு செய்யும் ஆறுண்டு - அங்கே
 நீராட நீருமுண்டு.
 பசிபோக்க அழுதுண்டு - அங்கே
 இளைப்பாற மடமும் உண்டு
 நிழல் பரப்ப சோலை மரமுண்டு - பண்பான
 பக்தருண்டு பஜனை பாட.
 காதினிக்கும் பாடல் கேட்கும்
 இசை மீட்பர் தாளமுடன் - கோவில்
 மணி கேட்கும் ஒலியுடனே - நாமும்
 அமர்ந்திடலாம் மணல் வீதிதனிலே.
 அறிவு பெற ஆச்சிரமம் உண்டங்கே
 அறிவு தரும் அறிஞரும் உண்டு - பரிவுடன்
 பண்பான தலைமையுமுண்டங்கே.
 வீறுடனே ஆடிவரும் காவடிகள் கண்டங்கே
 வீரமுடன் உருவாடும் சில பேர்கள் பாரும்பா
 தலைமீது குடம் சுமக்கும் மங்கையர்கள் பலருமங்கே
 களளயோடு இறக்கிடுவர் பாற்குத்தை வாசலிலே.
 பூவரச மரத்தடியில் நாவரசர் பலர் கூடி
 பூவரசன் புகழ்பாடக் கேட்டோமே - நம்
 ஆசைகளும் அறுந்தத்தா அழகு தமிழ்
 இசைகேட்டு சந்திதியில்.
 வெஞ்சமரில் வேல் வென்ற வீர்க்கதை போன்றே
 அஞ்சாமல் துஞ்சாமல் ஆச்சிரமம் ஆற்றிடுமிப்பணி
 அஞ்சான இருளகற்றி மெய்ஞானம் தருமெங்கள்
 ஞானச்சுடர் மலரே வாழிய வாழிய பல்லாண்டு.

“உ. சிவபாலான்”

கூரைச்சிட்டி 2016 ராசிநல்லே

ஈடுநாட்டில் கிட்டுமது உயர்ச்சியில் படங்கள்

(தொடர்ச்சி...)

-தீரு தம்பு துறைமாந அவர்கள் -

சைவ மடங்கள் குறித்து பேராசிரியர் முனைவர் ர. வெயாபுரி, M.A.Ph.D கறுவன வருமாறு:

மடம் என்ற சொல் தமிழில் அறியாமை (மடைமை) என்னும் பொருளில் வழங்கப் படுகிறது. வடமொழியில் (உதாரண வரிசையில் இரண்டாவதாக உள்ள எழுத்து) துறவிகளின் இருப்பிடம் என்றும் பொருளில் வழங்கப்படுகிறது.

பழங்காலத்தில் தத்துவ நூல்களும், துறவிகளும் தனியே ஒரிடத்திலிருந்து யோக நெறியில் பழகுதல், அறநெறியினையும், தத்துவ தானத்தையும் கற்பித்தல் ஆகிய பணிகளைச் செய்து வந்தனர். சைவ மடங்கள் முற்காலத்தில் சைவாதீனம் என்னும் பெயரிலே குறிப்பிடப் பட்டன.

பரத கண்டத்தில் காஷ்டமீரம் முதல் கண்ணியாகுமரி வரை இத்தகைய மடங்கள் பல இருந்தன. தமிழகத்தில் சைவ சமய நெறியில் நின்ற மடங்கள் பதினெட்டு இருந்தன. பதினெண்மடங்கள் என்றும் சைவ ஆதீனங்கள் பதினெட்டு என்றும் ஒரு தொகையாகக் கூறப்படுகின்றன. இவை குறித்து அபிதான சிந்தாமணி (இரண்டாம் பதிப்பு ப.1609) குறிப்பிடுகிறது. இவை பெரும்பாலும் அவையவை நிலையாகத் தங்கியிருந்து சைவநெறியினை, சைவக் கல்வியினை, பக்தி இலக்கியங்களை வளர்க்கும் பெயரில் அமைந்துள்ளன. சைவாதீனங்களும் வீர சைவ ஆதீனங்களும் உள். வடலார் ஊரன் அடிகள் இவை குறித்து அரிதீன் முயன்று எழுதியுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

சமயம் என்பதற்கான வரைவிலக்கணம் வருமாறு: “சமயம் கூறும் முழுமுதற் கடவுளைப்பற்றி மக்களுக்கு விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தி அவ்விறைவனின் கருத்துக்களை மக்களனைவரிடத்தும் கொண்டு சேர்த்து அம்மக்களை நல்வழியில் நடத்தி இறுதியில் அவர்கள் அனைவரும் அந்த முழுமுதல் இறைவனைச் சென்று அடையும் வழியினைக் காட்டும் ஒருவழி ஒரு நெறி” என்ற சமயத்தின் கருத்துக்களை மக்களின் மத்தியில் கொண்டு செல்ல வேண்டும். அச்சமய நெறியினைப் பின்பற்றுவோர் அனைவருக்கும் பொதுவாக இருந்து உண்மையான பொருளினை அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் விளக்க வேண்டும். இப்போதனைகள் நடைபெறும் இடங்களே சைவ மடங்கள்.

இறைவன் இலக்காக இருக்கின்றான். சமயம் அவனை அடையும் வழியாக இருக்கின்றது. சமய நெறியில் தடங்கலின்றிப் பயணிக்க வழிகாட்டுபவை சைவ சமய மடங்கள்.

நாயக்க மன்னர்களின் ஆதரவுடன் பல மடங்கள் கட்டப்பட்டன. சமயத் துறைக்கு மடங்கள் பணியாற்றியதோடு தமிழ் இலக்கிய இலக்கணத்தைப் போற்றுவதிலும் ஆர்வம் செலுத்தின. பழைய நூல்களைக் கற்பதற்கும் புதிய நூல்களைப் படைப்பதற்கும் மடங்கள்

எங்குமுள்ள இறைவனைத் தம்முள் காண்பதே ஞானம்.

ஆதரவு தந்தன். அதனால் புலவர்கள் பலர் மடங்களைச் சார்ந்து வாழ்ந்தனர். மடங்களின் தலைவர்களாக விளங்கியவர்களும் சமய நூல்களை இயற்றினர்.

திருக்கோயிற் பரிபாலனம்:

சைவாதீனங்கள், மடங்கள் செய்யும் பணிகளுடன் தமது அருளாட்சியிலுள்ள திருக்கோயில்களை நிருவகித்தல், சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களைத் தக்காருக்கு உபதேசித்து அவர்கள் மூலமாகச் சித்தாந்த ஞான பரம்பரையை வளர்த்தல் ஆகியவற்றையும் தமது தலையாய் பணியாகக் கொண்டுள்ளன. இவ்வடிப்படையிலே ஆண்டுதோறும் சைவ சித்தாந்த மாநாடுகளை நடாத்தியும் சைவ சித்தாந்த சாத்திர, தோத்திர நூல்களை அச்சேற்றித் தக்காருக்கு இலவசமாக வழங்கியும், தேவாரப் பண்ணிசைக் கல்லூரி, சமய சாத்திர வகுப்புகள், செந்தமிழ்க் கல்லூரிகள், வேத சிவாகம பாடசாலைகள், அனாதை இல்லங்கள், இலவச சித்தமருத்துவமனைகள், தாய் சேய் நலவிடுதிகள் இன்னோரன்ன பலவற்றைச் சிறப்புப் பணிகளாகக் கொண்டு நடாத்தியும் சிவப்பணி சிறக்கச் செயற்பட்டு வருகின்றன.

சைவாதீனங்களின் மகோன்னதுப் பணிகள்:

கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமது சமயப் பணியோடு வடமொழி, தென்மொழி ஆக்கத்துக்கும் ஊக்கத்துக்கும் ஆதீனங்கள் திருப்பணியாற்றியுள்ளன. அந்நியர் ஆட்சியும், பிற மதப்பரப்புதலும் எமது அடிப்படையான சமயமொழி, பண்பாட்டு மரபுகளை நசித்து ஒழிக்க முயன்ற காலத்தில் அவற்றை எதிர்த்துக் காத்து வளர்த்த பெருமை ஆதீனங்களையே சாரும். ஆதீன மகா சந்நிதானங்களும் மகா வித்துவான்களும் தமிழிற் பல பிரபந்தங்களை தாமே இயற்றியும் இலக்கண நூல்களை ஆக்கியும் விருத்தியுரைகள் முதலியவற்றை எழுதியும் வடமொழிச் சமய நூல்களைத் தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்த்தும் தாமே பல புராணங்களை ஆக்கியும் பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளனர்.

இத்தகைய ஆதீனங்கள் சிறப்புற அமைய அவ்வாதீன முதல்வர்களாகிய மகாசந்நிதானங்கள் அரும்பாடுபட்டனர். மகாசந்நிதானம் என முதல்வர்களை அழைக்கும் மரபு சைவ ஆதீனங்களுக்கு மட்டுமே உரிய தனிச் சிறப்பாகும். இம்மகா சந்நிதானங்கள் அவ்வங்வாதீனத் திருக்கூட்டத்திலுள்ள தக்கார் ஒருவரைத் தாய் ஒழுக்கமாவதற்கு முன்னர் குறிப்பாய் ஏற்படுத்தும் வழக்கமுண்டு. இத்திருக்கூட்டத்திலுள்ளவர்களை தம்பிரான் சுவாமிகள் என அழைப்பர். இவர்களும் பரம்பரைச் சைவமரபினராய் ஒழுக்கமுடையவராய் தென்மொழி, வடமொழி வல்லுநர்களாய் சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை நன்கு கற்றவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும். பெரும்பாலும் அவ்வக் கல்லூரிகளிற் படிக்கும்பொழுது தம்பிரான் சுவாமிகளாய் வரவிரும்பும் தொண்டர்களை அவர்கள் கண்காணித்துச் சேர்த்துக்கொள்வர். இப்பொழுது குன்றக்குடி ஆதீன மகாசந்நிதானமாக எழுந்தருளியவரும் தருமபுர ஆதீன மகாசந்நிதானமாக எழுந்தருளியவரும் தருமபுர ஆதீனச் செந்தமிழ்க் கல்லூரியிலே தமது இளமைக் காலத்தை அறவாழ்வுக்கு அர்ப்பணித்தவர்கள். “துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு” என்ற பொன்மொழிக்கிணங்க வாழ்ந்து காட்டுகிறார்கள். போதனையைச் சாதனை வாயிலாகக் காட்டியும் அறவாழ்வோடு அருளாட்சி செய்யும் மகா சந்நிதானங்களின் பெருமையை அளவிடல்ரிது.

மன்னிக்கும் பாங்கு தெய்வீகமானது.

மகாசந்நிதானங்கள் பூர்வாசிரமத்தில் இருந்த தம் பெயரை மாற்றித் தம்பிரான் சுவாமிகளாகத் தீட்சைபெறும்போது வேறு தீட்சா நாமமும் தம்பிரான் சுவாமிகளாக இருந்து மகாசந்நிதானமாக ஆச்சாரிய சுவாமிகளாக அபிடேகப் பூசை பெற்றதும் குருபரம்பரைப் பெயரும் குடுவது ஆதீன சம்பிரதாயங்களில் ஒன்றாகும். ஆதீன முதல்வர் ஆதீன இடத்தின் பெயரையும், குரு பரம்பரையையும் அபிஷேகப் பெயரையும் சேர்த்து அழைக்கப்படுவார். இவ்வாறாக எமது சமய மொழி உணர்வுகள் உயிர்த்துடிப்புடன் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்க வழிவகுத்த தொண்டுகளை நாம் நன்றியுடன் நினைவுகூரல் வேண்டும்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சைவாதீனங்களிற் பழையையும் பெருமையும் வாய்ந்ததாகும். இவ்வாதீனத்தில் மாதவச் சிவஞான முனிவர், தொட்டிகலை மதுரகவி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய முனிவர், மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் போன்றோர் பணியாற்றியுள்ளனர். நல்லைநகர் நாவலர் பெருமானுக்கு நாவலர் என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்ததுடன் கோப்பாய் ச. சபாபதி அவர்களுக்கும் “நாவலர்” என்ற பட்டம் அளித்துள்ளதையும் குறிப்பிடலாம். தருமபுர ஆதீனம், காசிமடம் உட்பட இன்னும் பதினெண்ணு ஆதீனங்கள் தமிழ் நாட்டிலே சைவத் தமிழ்ப்பணியாற்றி வருகின்றன.

தமிழ்நாட்டு ஆதீனங்களுக்கும் மடங்களுக்கும்: ஈழ மக்களுக்குரிய தொடர்புகள்:

சைவ ஆதீனங்களோடு ஈழத் தமிழ் மக்கள் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் காலத்திலிருந்து பல சைவப் பெருமக்களை சைவ ஆதீனங்கள் ஆதரித்ததோடு, சிறந்த அறிஞர்களையும் தக்கமுறையிற் பயன்படுத்தியும் மதித்தும் வந்துள்ளன. ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள், இலக்கணச் சுவாமிகள் போன்றோர் கௌரவம் பெற்றுள்ளனர்.

யாழிப்பாணத்து நல்லூரிலுள்ள நல்லை ஆதீனம்:

1966ஆம் ஆண்டு ஆவணி 6ஆம் திகதி நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம் நிறுவப்பட்டது. மனிபாகவதர் என்றழைக்கப்பட்ட சுவாமிநாததம்பிரான் சுவாமிகள் இவ்வாதீனத்தை நிறுவினர். கதாப்பிரசங்கம், திருமுறைப் பண்ணிசை, சொற்பொழிவுகளை ஆதீனத்திலும் நல்லூர் முருகன் கோவிலிலும் நிகழ்த்தினார். சுவாமிகள் 10.04.1981இல் சமாதியெய்தினார். (தொடரும்...)

ஞானதீபம்

ஓ மனிதா! இதை நம்பு. உள்ளத்தில் இதை ஊன்றச் செய். மாண்டவர் மீள்வதில்லை. கழிந்த இரவு வருவதில்லை. வீழ்ந்த அலை எழுவதில்லை. ஒருமுறை பெற்ற உடலை மீண்டும் மனிதன் பெறுவதில்லை. எனவே ஓ மனிதா இறந்தபோன பழங்கதையை வணங்காதே! வா இங்கு வாழும் நிகழ்காலத்தை வணங்கு. சென்றதை நினைத்துப் புலம்பாதே. இன்று உள்ளதைக் கண்டு அதில் பங்குகொள். அழிந்தபோன கரடுமுரடான பாதையில் சென்று உன்னு சக்தியை வீணாக்காதே. உன்னருகே உள்ள புதிய செப்பனிடப்பட்ட நன்கு வகுக்கப்பட்ட ராஜபாதையில் செல். வா! உன்னை அழைக்கிறோம். அன்புள்ளவன் இதை அறிந்து கொள்வான்.

யோசனையின்றி யாவர் பேச்சையும் நம்புதல் தீது.

ஞானச்சிபுரி

2016

உரசிலை

(கட்டுரைத்தொடர் - 17)

சித்தர்களின் ஞானச் சுற்றுப்பு

- தீரு சீவ மகாலீங்கம் அவர்கள் -

பஞ்செண்ண் சித்தர்களில் கொங்கணவர்

பதினெண் சித்தர்களிலே கொங்கண வரும் ஒருவராகப் போற்றப்படுகின்றார். இவர் கொங்கணர், கொங்கணச் சித்தர், கொங்கண நாயனார் எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப் படுகின்றார். இவர் பெயரால் வைத்திய நூல் காங்கணர், கொங்கணச் சித்தர், கொங்கண நாயனார் எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப் படுகின்றார். இவர் பெயரால் வைத்திய நூல் காங்கணர் திருவள்ளுவரின் சீடராக இருந்தார் என்று கூறப்படுகின்றது. இவருடைய வரலாறு பற்றிய கதை ஒன்று உண்டு. கொங்கணர் ஒரு மரத்தின்கீழ் யோகம் செய்து கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது மரத்தின்மேல் இருந்த கொக்கு ஒன்று அவர்மீது எச்சம் போட்டது. தியானத் தில் இருந்த கொங்கணர் கண்ணை விழித்துக் கோபத்துடன் அக்கொக்கைப் பார்த்தார். உடனே கொக்கு ஏரிந்து சாம்பராய்ப் போய் விட்டது. பின்பு ஊருக்குள் யாசகம் செய்து உண்பதற்காக கொங்கணர் வருகை தந்தார். திருவள்ளுவரின் மனை வாயிலில் நின்று பிச்சை கேட்டார். வள்ளுவரின் மனைவியாகிய வாசகி அம்மையார் கணவனுக்கு உணவு பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார். இதனால் சிறிது காலதாமதம் ஏற்பட்டது. காலம் தாழ்த்திப் பிச்சை வழங்கிய வாசகி அம்மையாரைக் கொங்கணவர் கோபத்துடன் விழித்துப் பார்த்தார். “கொக்கென்று நினைத்தாயோ கொங்கணவா” என்று வாசகி அம்மையார் கொங்கணவரைப் பார்த்துக் கேட்டார். வாசகி அம்மையாரின் பதி பக்தியையும், கடமை உணர்வையும் உணர்ந்துகொண்ட கொங்கணவர் அவரைப் பணிந்து வணங்கியதுடன் வள்ளுவரின்

சீடர் ஆனார் என்று சாமி சிதம்பரனார் எழுதிய சித்தர்கள் கண்ட விஞ்ஞானம் தத்துவம் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளது.

இவர் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர் ஆகையால் கொங்கணர் என்ற பெயரினைப் பெற்றார். மருத்துவம், இரசவாதம், யோகம் பற்றியும் இவர் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரைப் போகருடைய சீடர் என்று சிலரும், அகத்தியருடைய சீடர் என்று வேறு சிலரும் கூறுகின்றனர் என்று சித்தர் பாடல்கள் என்ற நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

அறவியல் இல்லாத தத்துவம் மணம் இல்லாத மலர் போன்றது. சித்தர்கள் அறவியல் கொள்கையும் அறிவியல் ஞானமும் உடையவர்கள். சித்தர்கள் மக்களின் வாழ்வை மேம்படுத்த வந்த மார்க்க தரிசிகள்; சீதிருத் தச் சிந்தனையாளர்கள்; மனிதநேயம் மிகக் கவர்கள்.

கொங்கணர் வாத காவியம் ஒன்று என்ற மருத்துவ நூலில் காயகல்ப மருந்தினை உருவாக்கப் பயன்படும் மூலிகைகள், உப்பு வகைகள், உலோகங்களை உருவாக்கும் முறைகள் என்பன பற்றியும் கூறியுள்ளார். வாத காவியம் முதல் தொகுதியில் யோக சாத்திரிக் கருத்துக்கள் வேதாந்தக் கருத்துக்கள் இடம் பெறுவதுடன் தாந்திரீக் வழிபாட்டு முறைகள் மந்திர சக்கரங்கள் பற்றிய விளக்கமும் இடம் பெறுகிறது. சித்த புரங்களில் ஒருவராகிய அகத்தியர் பாடியதாக நூற்றுக்கணக்கான

பலதுறையில் இருப்பது உலகில் கிடைத்தற்கரிய செல்வமாகும்.

மருத்துவ நூல்களும், சோதிட நூல்களும், ஞான நூல்களும் கிடைக்கின்றன. அகத்தியரின் நன்பராகிய திருமூலரின் பெயரில் திரு மந்திரத்துடன் எண்ணற்ற மருத்துவ நூல்களும் வழங்கி வருகின்றன. போக சித்தரின் சீட்ராகிய கொங்கணவர் தாம் பாடிய வாத காவிய முதற் பாகத்தில் தம்மைத் திருமூலரின் பேரன் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யோகம் புரியும்பொழுது உணர்வு மயமான சித்தத்தை மூலாதாரத்தில் நிறுத்த வேண்டும் என்ற கோட்டாட்டினைத் திருமூலர் வலியுறுத்துகின்றார். இடபதேவர் புருவ மத்தியில் சித்தத்தினை நிலைநிறுத்தி யோகப் பயிற்சி செய்தல் வேண்டும் என்கிறார். இடபதேவர் திருமூலர் மரபு வழிவந்த சித்தர்களின் அருஞ் சாதனைகளையும் அற்புத ஆற்றல் களையும் வாயாரப் புகழ்ந்து போற்றினார் என்று கொங்கணவரின் வாத காவியம் கூறுகின்றது. உடம்பை மாயம், பொய் என்று கருதி அதைப் பேணாமல் விடவேண்டும்

என்று சித்தர்கள் கூறவில்லை. உயிர் தங்கி இருந்து காரியங்கள் ஆற்றுவதற்கு கருவி யாக இருப்பது உடல். மனிதப் பிறவியை மகத்தான் பிறவியாக மாற்றிப் பணி செய்ய வேண்டுமானால் உடம்பு ஆரோக்கியமாக இருக்கவேண்டும். உடம்பார் அழியில் உயிரால் அழிவர் என்று இதனைத் திருமந்திரமும் கூறுகின்றது. உடம்பைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதைக் கொங்கண நாயனார் தனது வாலைக் கும்மிப் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

துர்நாற்றும் அடிக்கும் உடல் என்று இதை எண்ணிவிடாதே; உப்புள்ள பாத்திரம் போல் உழுத்துக் கொட்டவிடும் என்று நினைக்காதே. நமது உடம்பு உத்தமன் ஆகிய இறைவன் வீற்றிருக்கும் கோயில் என்பதை உணர்ந்தவர்களுக்கு இது ஊத்தைச் சடலமுயில்லை. உப்பிட்ட பாத்திரமில்லை என்பதைக் கொங்கண நாயனாரின் பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

ஊத்தைச் சடலம் என்று எண்ணாதே; இதை
உப்பிட்ட பாண்டம் என்று எண்ணாதே
பார்த்த பேருக்கு ஊத்தை இல்லை; இதை
பார்த்துக் கொள் உந்தன் உடலுக்குள்ளே.

கொங்கண நாயனார் வாலைப் பெண் எனப் பராசக்தியைக் குறித்துப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். உடம்பைப் பாதுகாக்கும் வழியினைத் தனது பாடல்களின் ஊடாக விளக்குகிறார். குண்டவினி சக்தி எழுப்பி சிரசை அடையும்போது நமது தலையில் கழுத்துப் பாகத்தில் உள்ளாக்குக்கு மேல் ஜோதி வடிவம் தோன்றும். அந்த ஜோதிதான் வாலைக்குமரி சக்தி மனோன்மணி என்கிறார் கொங்கண நாயனார். அந்த அறிவு விளக்கினை யோகப் பயிற்சியால்த்தான் காண முடியும். அதைக் கண்டால் கவலையின்றி ஆனந்தமாக வாழலாம். உடலுக்கும் அழிவில்லை. தியானம் செய்யும்பொழுது அந்த ஜோதி விளக்கு அணையாமல் எரிந்துகொண்டு இருக்கும்.

உச்சிக்கு நேராயுண்ணாவுக்கு மேல் நிதம்
வைத்த விளக்கும் ஏரியுதடி
அச்சுள்ள விளக்கு வாலையடி அவி
யாமலெரியது வாலைப் பெண்ணே

-கொங்கணவர்.

மனம் நம்பிக்கை இழப்பது மரம் வேரை இழப்பது போன்றதாகும்.

இந்த விளக்கு எரிவதற்கு எண்ணெயும் தேவையில்லை தண்ணீரும் தேவையில்லை என்பதை

“எரியுதே அறு வீட்டினிலேயதில்
எண்ணெயில்லை யமிழ் தண்ணீரில்லை”

எனப் பாடுகின்றார்.

யோகப் பயிற்சியின் சிறப்பை வாலைக் குழ்மிப் பாடலின் ஊடாக கொங்கணவர் சிறப்பாக விளக்குகின்றார். மூச்சை, உயிர்ப்பை, வாசியை நமது விருப்பப்படி அடக்கி நடத்தக் கூடிய யோகப் பயிற்சியைத் தாமதமில்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்கிறார். உடம்பின் உள்ளே கட்டுப்படாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற காளையாகிய மூச்சைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். பிராணாயாமப் பயிற்சியின் ஊடாக மூச்சைக் கட்டுப்படுத்தலாம். பேராசைகளை அடியோடு அகத்தில் இருந்து அறுத்துவிட வேண்டும். வாசியென்னும் யோகப் பயிற்சியால் மேல் வீட்டை அடையவேண்டும். மூலாதாரத்தில் இருக்கும் குண்டலினி சக்தியை ஆறு ஆதாரங்களின் ஊடாக மேலே எழுப்பி புருவ நடுவிற்கு கொண்டுவந்து விட்டால் உச்சியில் அமிர்தத்தைச் சுவைக்கலாம். எட்டிப் பிடிக்க முடியாத அந்தக் கொம்பைப் பிடித்து நமது வசமாகும்படி வளைத்துவிட வேண்டும்.

கட்டாத காளையைக் கட்டவேண்டும்; ஆசை

வெட்ட வேண்டும்; வாசி ஒட்ட வேண்டும்;

எட்டாத கொம்பை வளைக்க வேண்டும்; காயம்

என்றைக் கிறைக்குமோ வாலைப் பெண்ணே.

-கொங்கணவர்.

யோகப் பயிற்சியால் இம்மை இன்பத்தைப் பெறலாம் என்பதே சித்தர்கள் பலரின் பொதுவான சிந்தனையாகும். இவ்வுலகில் நீண்ட நாள் உடல் நோயின்றி வாழ்வதற்கு யோகப் பயிற்சியைச் சித்தர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். சக்தியின் நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு யோகப் பயிற்சி செய்தால் பல நன்மைகள் ஏற்படும். ஆயுள் நீடிக்கும். நீண்டநாள் உடல் ஆரோக்கியத்துடன் நோயற்ற வாழ்வு வாழலாம். நீரிழிவு வியாதி போன்ற கொடிய நோய்கள் எல்லாம் பறந்து போய்விடும். வாலையாகிய மனோன்மனியின் சக்தியினால், தியானத்தினால் பில்லி, குனியம், பெரும்பகை அனைத்தும் பறந்து ஓடுவதுபோல யோகப் பயிற்சியினால் நீரிழிவு உட்பட உடலைப் பீடித்திருக்கும் நோய்கள் அனைத்தும் பறந்து ஓடிவிடும் என்கிறார் கொங்கணவர்.

ஆயுள் கொடுப்பாள் நீரிழிவு முதல்

கண்டனமற்ற வியாதிகள் எல்லாம்

பிசாச பறந்திடும் பில்லிபோல் அடி

பத்தினி வாலைப் பெண் பேரரச் சொன்னால்.

பெண்கள்தான் படைப்புச் சக்தி. பெண்கள் இல்லாவிட்டால் ஆனும் இல்லை; உலகப் படைப்பும் இல்லை என்கிறார் கொங்கணர். பூவும் வாசனையும் இணைந்து இருப்பதுபோல ஆனும் பெண்ணும் இணைந்தால்த்தான் உயிர்கள் தோன்றும்; உலகம் இயங்கும். உலகம் பெண்ணால்தான் இயங்குகிறது என்பதைக் கொங்கணவரின் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

ஈன்றவள் திருவடியே இறைவன் இருக்கும் இடம்.

மன்னும் இல்லாமலே விண்ணும் இல்லை; கொஞ்சம் வாசம் இல்லாமலே பூவும் இல்லை;
பெண்ணும் இல்லாமலே ஆணும் இல்லை; அது பேணிப் பாரடி வாலைப் பெண்ணே!

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்பது நம்மிடம் உள்ள முதுமொழி. நோயற்ற வாழ்வ வாழ்வதற்கு யோகப்பயிற்சி செய்தல் அவசியம் என்பதை சித்தர்கள் தங்கள் பாடல்களில் வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். நீரிழிவு நோய்க்கு யோகப் பயிற்சி மருந்தாக உதவும் என்று இன்றைய நவீன ஆய்வாளர்களும் குறிப்பிடுகின்றனர். நோயற்ற உடம்பைப் பெற்று வாழும் மக்கள் இவ்வுலகத்தில் வாழும் நொந்துபோன மக்களுக்கு உதவுபவர்களாக வாழ வேண்டும். துங்பப்படுகின்ற மக்களின் துயரங்களைப் போக்க வேண்டும். ஏழை எளியவர்களிடம் இரக்கம் காட்ட வேண்டும். அவர்களுக்கு எத்தனைய துங்பங்களும் இழைக் காமல் வாழ வேண்டும். சுயநலம் மட்டும் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்வது மனிதத் தன்மையாகாது.

தானங்களில் உயர்ந்த தானம் அன்னதானம். பசி என்பது ஒரு பொல்லாத நோய். பசிப்பினி போக்குவது தர்மங்களில் உயர்ந்த தர்மம். வயிற்றுப் பசியோடு வரும் ஏழைகளுக்கும் ஆதரவற்றவர்களுக்கும் உணவு கொடுக்க வேண்டும். நாளைக்கு வாருங்கள் என்று கூறினால் அவர்களுடைய பசி அடங்காது என்று தர்மத்தைப் போதிக்கும் வேதங்களும் முழங்குகின்றன.

ஏழை அனாதிகள் இல்லை என்றால் அவர்க்கு
இருந்தால் அன்னம் கொடுக்க வேண்டும்;
நாளை என்று சொல்லல் ஆகாதே; என்று
நான்மறை வேதம் முழங்குதடி.

-கொங்கணவர்.

இந்த மானுட உடம்பு நிலையற்றது; மறைந்துபோகும் தன்மையுடையது என்பதை யாக்கை நிலையாமை என்ற பகுதியில் வரும் இருபத்தைந்து பாடல்களின் ஊடாகத் தவயோகி திருமூலநாயனார் விளக்குகின்றார். மானுட சர்வத்தை யாக்கை, காயப்பை, தோற்பை எனப் பல பெயர்களால் திருமந்திரம் குறிப்பிடுகின்றது. உயிர் போன்பின்பும் பெறுமதி மிக்கதாகப் பண்ததிற்கு விலைபோகும் உடல்கள் பல இப்புவுலகிலே காணப்படுகின்றன. ஊன்வகை உணவுகளை உண்பவர்கள் யாரும் உயிரோடு எதையும் விழுங்குவதில்லை. உயிர்போன உடலைத்தான் பதப்படுத்தி வாய்க்கு ருசியாக உண்கிறார்கள். தனது வயிற்றையே புதைகுழியாக்கி வாழும் மனிதனின் உயிர் போன்பின்பு அந்த உடலின் பெறுமதி யாது? பினம், பிரேதம், மையம் என்று அ.நினைப் பெயரினையே கூடுகின்றார்கள்.

அறுசுவையுடன் கூடிய உணவை உண்ண விரும்பியவர் தனது மனையாளைச் சுவையாக சமைக்கும்படி பணித்தார். சமைத்த உணவை மிகவும் விரும்பி உண்டார். தனது அழகான மனைவியோடு அந்தப்புரத்தில் தனித்து உறவுவாடனார். இடதுபக்க நெஞ்சு மெதுவாக வலிக்கிறதே என்கிறார். கீழே படுத்தார். மீளாத உறக்கத்திற்கு ஆளாகி விட்டார். வாழ்க்கையின் நிலையாமையை மறந்து உலகியல் இனபங்களை நிலையானது என நினைத்து ஈடுபட்டுக் காலத்தை வீணாக்குகின்ற பேதை மக்களின் கண்ணை இப்பாடலின் ஊடாகத் திருமூலர் திறக்கின்றார்.

தூய கரங்களின் வணக்கத்தையே இறைவன் ஏற்பான்.

அடப்பண்ணி வைத்தார் அடசிலை உண்டார்
மடக் கொடியாரோடு மந்தணம் கொண்டார்
இடப்பக்கமே இறை நொந்தது என்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந்தாரே.

படுக்கையறையில் மனையாளோடு உடல் இன்பத்தை அனுபவிக்கும்பொழுது கால தூதணகிய யமன் வந்து நமது உயிரை எடுத்துவிட்டால் நாம் வெறும் சவமாகப் பின்மாகப் போய்விடுவோம் என்பதை கொங்கணவர் பின்வரும் பாடலின் ஊடாகத் தெளிவாக விளக்கு கின்றார்.

மெத்தை தனிலே படுத்திருந்து நாழும்
மெல்லியரோடு சிரிக்கும் போது
யுத்த காலன் வந்துதான் பிடித்தால் நாழும்
செத்த சவமடி வாலைப் பெண்ணே.

ஞானிகள் வேடம் போட்டு உலகினை ஏமாற்றும் சமய வியாபாரிகள் பலர் இப்பூவுலகிலே நடமாடித் திரிகிறார்கள். மெய்யுணர்வு எள்ளளவும் இல்லாமல் கழுமரத்தடி நாய்போல இவர்கள் கத்தித் திரிவார்கள். மன ஒருமைப்பாடு இல்லாது குரங்கு போன்று கொப்புக்குக் கொப்புத் தாவும் இயல்புடையவர்கள். கழுகு போன்று பிறரைக் கொத்தித் திரிவார்கள். நாடகத்தால் ஞானிபோல் நடித்து நானிலத்தில் வாழும் மக்கள் அனைவரையும் நயவஞ்சகமாக ஏமாற்றிப் பிழைப்பார்கள். ஞானிபோல வேடம் பேர்ட்டுத் தன்னை விளம்பரப்படுத்தித் தமது வியாபாரத்தைப் பெருக்கிக்கொள்வார்கள். ஆனால் உண்மையான பக்குவும் உள்ள ஞானிகள் பொறி புலன் முதலிய உடலுடன் கூடியிருந்தும் உலகியல் செயற்பாடுகளில் நாட்டமின்றிப் பற்றின்றிச் செத்தாரைப்போலத் திரிவார்கள். வேடதாரிகளுக்கும் உண்மையான ஞானிகளுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

கத்தித் திரிவர் கழுவடி நாய் போற்
கொத்தித் திரிவர் குரக்களி ஞானிகள்
ஒத்துப் பொறியுமுடலு மிருக்கவே
செத்துத் திரிவர் சிவஞானியோர்களே.

தனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்றும் தான் இந்தப் பூமியிலே முழு ஞானி என்றும் கூறிக்கொண்டு உல்லாசமாகவும், வயிறு பிழைக்கவும் பலர் ஒடித் திரிகின்றார்கள் என்கிறார் கொங்கணவர்.

எல்லா மறிந்தவரென்று சொல்லியிந்தப்
பூமியிலே முழு ஞானியென்றே
உல்லாசமாகவே வயிறு பிழைக்கவே
ஒடித் திரிகிறார் வாலைப் பெண்ணே.

தாய்த் தெய்வமாகிய அன்னை பராசக்தியை வழிபடுகிறவர்களுக்கு அகிலாண்டேஸ்வரி யாகிய அன்னை தாயாகவே நின்று என்றும் உதவவாள். நாம் உறங்கும்போதும் அவள்

மிகச் சிறந்த நல்ல வழிகாட்டி உன் மனச்சாட்சியே.

நம்முடனே இருப்பாள். எந்த நேரத்திலும் சக்தி தெய்வம் நமக்குத் துணையாகவும் வழிகாட்டியாகவும் நிற்பாள். எதிரிகள் வந்தால் அவர்களையும் தள்ளி வைப்பாள். காலனாகிய யமனையும் காலால் உதைத்துத் தள்ளுவாள் என அன்னை பராசக்தியின் அருளாற்றலை எல்லாம் கொங்கணவர் விதந்து பாடுகின்றார்.

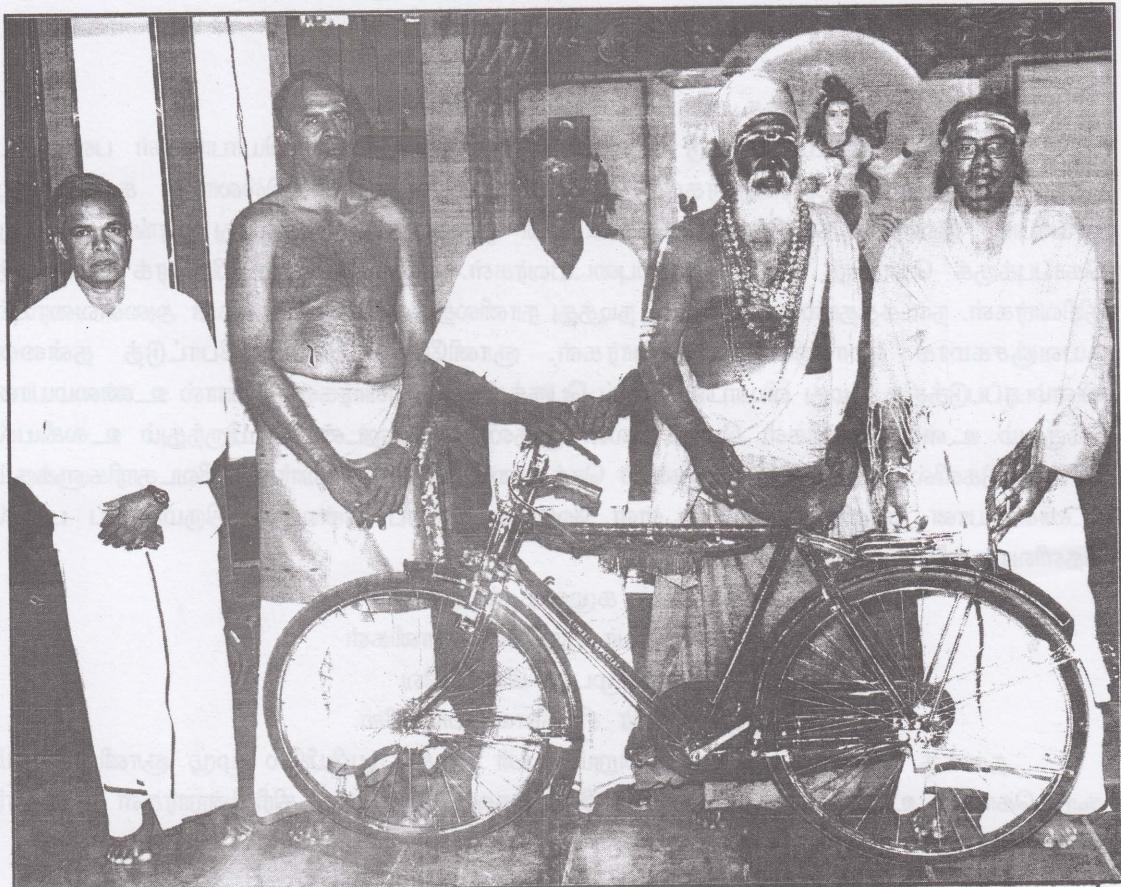
நித்திரை தன்னிலும் வீற்றிருப்பாளெந்த

நேரத்திலும் வாலை முன்னிருப்பாள்

சத்துரு வந்தாலும் தள்ளி வைப்பாள் வாலை

உற்ற காலனையும் தானுதைப்பாள்.

(தொடரும்...)

தைமாத ஞானச்சுடர் வெளியீட்டின்போது பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் மாணவன் ஒருவருக்கு சந்திதியான் ஆச்சிரிமத்தால் வழங்கப்பட்ட துவிச்சக்கரவண்டியினை அவரின் பெற்றோரிடம் கையளிக்கும் நிகழ்வு.

ஞானச்-பிட்டி

2016

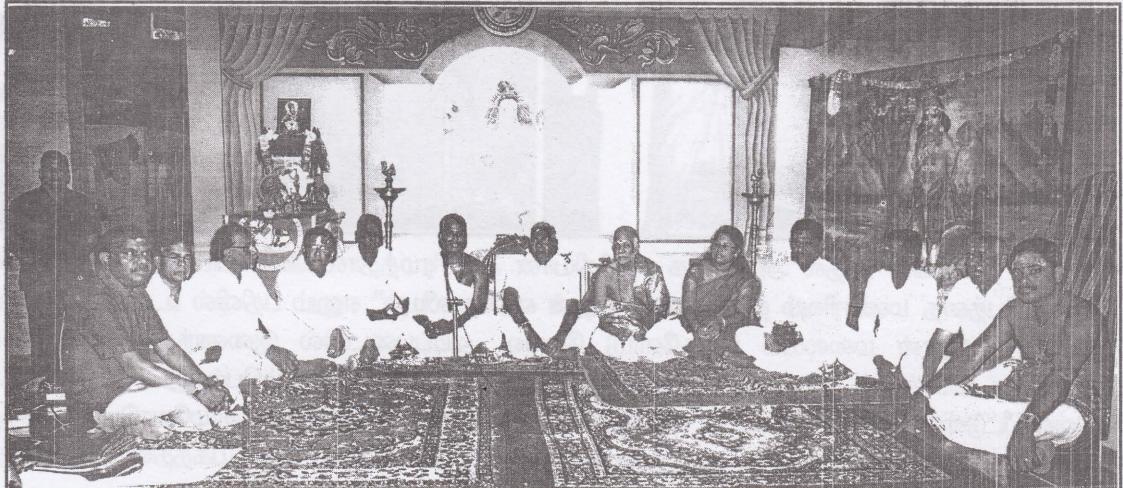
உரசிதழீ

**மலையக யீரியப்பெத்தை மண்சரிவும்
தாக்கமும் - ஒதுன் எதிரொலியும்
சேவை பதிவு நிகழ்வின் ஒரு கண்ணோட்டம்
(20.02.2016)**

- தீரு கணாகரன் அவர்கள் -

20.02.2016 சனிக்கிழமை சந்நிதியான் ஆச்சிரம மண்டபத்தில் நடைபெறுவதற்குரிய வகையில் புதுப்பொலிவுடன் அந்நிகழ்வை வரவேற்கும் செயற்பாட்டில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மிளிர்ந்தது.

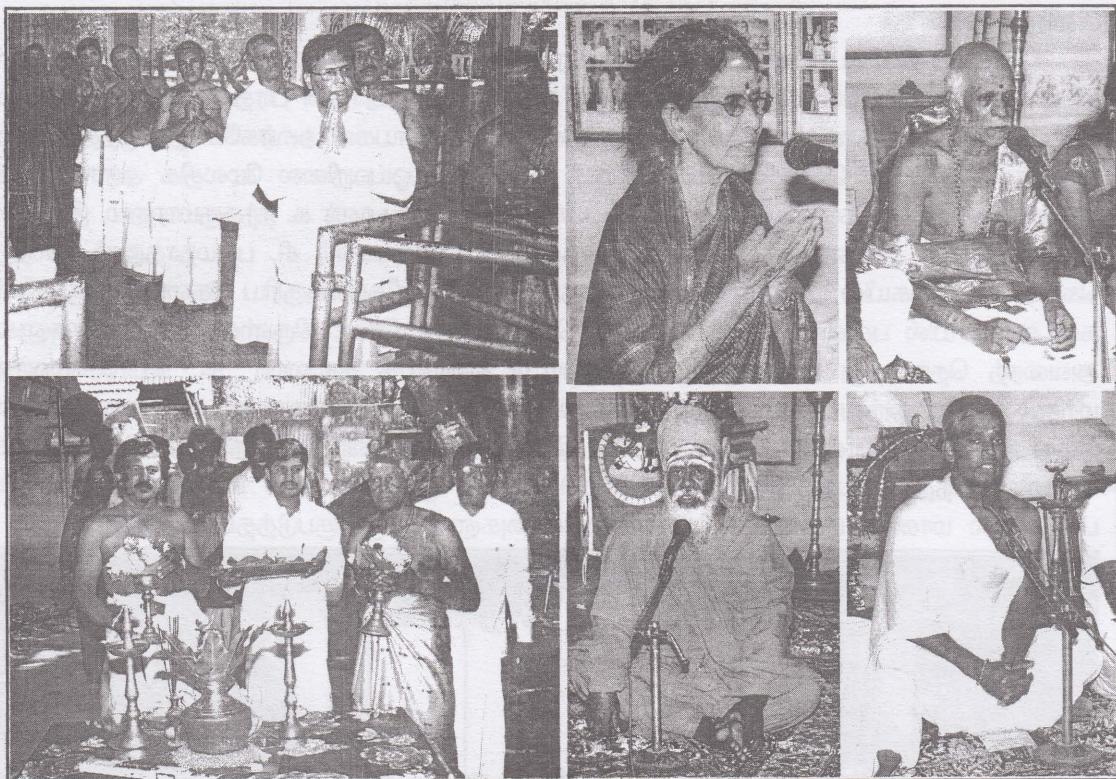
சமயப் பெரியோர்களுடன் அன்றை நிகழ்வைச் சிறப்பிக்கும் முகமாக யாழ் மண்ணில் கடமையாற்றும் இந்தியத் துணைத் தாதுவர் ஸ்ரீமான் ஆ. நடராஜன் பிரதம விருந்தினராகவும், சிறப்பு விருந்தினர்களாக யாழ் அரசு அதிபர் தீரு நா. வேதநாயகன் அவர்களோடு பருத்தித்துறை பிரதேச செயலர் த. ஜெயசீலனும் அவரைத் தொடர்ந்து ஓய்வுநிலை மேலதிக அரசு அதிபர் செ. ஸ்ரீநிவாசன் அவர்களுடன் யாழ் பிராந்திய சுகாதாரப் பணிப்பாளர் க. நந்தகுமாரனும், இவர்கள் அனைவரோடும் இளை. மக்கள் வங்கி பிராந்திய முகாமையாளர் சி. பத்மநாதனும் கலந்து கொள்ளும் வகையில் நிகழ்வு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதோடு நிகழ்வுக்குரிய கெளரவ விருந்தினர்கள் வரிசையில் பதுளை மகளிர் இல்லப் பொறுப்பாளர் ரெ.ம. கிருஸ்ணசாமி அவர்களும், அவரைத் தொடர்ந்து ஊவா கல்வி மேம்பாட்டு ஒன்றியத் தலைவர் கா. யோகேஸ்வரன் மற்றும் கண்டி இந்து சுயம் சேவா சங்க உறுப்பினர் ந. லோகநாதனுடன் பண்டாரவளை இந்து இளைஞர் பேரவைச் செயலாளர் க. இராஜேந்திரன் அவர்களும் நிகழ்வைச் சிறப்பிக்க வருகை புரிந்திருந்தனர். இந்நிகழ்வுகளுக்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பாக மலையக அறநெறிப் பாடசாலை மாணவ மாணவிகளின் கலைநிகழ்வுகளும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தன.

பெரும் செல்வமும் திருப்தியும் ஒன்றி வாழ்வதில்லை.

அன்று காலை ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி முருகன் ஆலயத்தில் இடம்பெற்ற பூசை வழிபாடுகளைத் தொடர்ந்து காலை 9.30 மணியளவில் செல்வி தம்பு சரோஜா அவர்களது பஞ்சபுராண ஒதுதலுடன் நிகழ்வு ஆரம்பமாகியது. அந்நிகழ்வுக்கு ஆசிரியர் சந்திதியான் ஆச்சிரிம சௌக கலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் போதிகர் சிவஸ்ரீ சோ. தண்டபாணிக தேசிகரும், வாழ்த்துரையை நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகளும் கந்தர்மடம் ஸ்ரீ சிவகுருநாத பீடாதிபதி சிவத்திரு வித்தியாசாகர் சுவாமிகளும் வழங்கி விழாவைச் சிறப்பித்தார்கள்.

சபைக்குரிய சம்பிரதாய மரபுப்படி அகில இலங்கைச் சைவ மகா சபைச் செயலாளர் மருத்துவர் ப. நந்தகுமார் அவர்களின் நயமிக்க வரவேற்புரையுடன் பதுளை ஸ்ரீ மாணிக்க விநாயகர் அறநெறிப் பாடசாலை மாணவிகளின் வரவேற்பு நடனம் இடம்பெற்று சந்திதியான் ஆச்சிரிம சுவாமிகளின் நெறிப்படுத்தல்மூலம் நிகழ்வு ஆரம்பமாகியது.

நிகழ்வின் முதல் அங்கமாக சந்திதியான் ஆச்சிரிமத்தால் வெளியிடப்பட்ட “மலையக மீரியப்பெத்தை மண்சரிவும் தாக்கமும் - அதன் எதிரொலியும்” எனும் பதிவில் உள்வாங்கப்பட்ட மாதம் இருநாள் மலையக மக்களோடு சேவை அடிப்படையில் இணைந்த 124 வர்ணப் புகைப்பாங்களுடன் ஆவணப் பதிவாக இம்மலர் வெளியீடு இடம்பெற்றது. மலருக்குரிய வெளியீட்டுரையினை மலையகப் பயணத்தில் சந்திதியான் ஆச்சிரிமக் குழுவோடு இணைந்த சைவப்பலவரும் ஆசிரியருமான க. நித்தியத்தீரனும், மதிப்புரையை மலையகத்தில் கால்பதித்து

சேவையில் ஈடுபட்ட கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை பிரதி அதிபரும் சொற்பொழி வாளருமாகிய ச. லீசனும் மேற்கொண்டார்கள். அவர்கள் இருவரது உரைகளும் மலைய கத்தில் தாம் மேற்கொண்ட பயணத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த அனுபவத்தை வைத்துக் கூறிய கருத்தாக இருந்ததோடு அவர்களது அனுபவப் பகிரவு மலரில் இடம்பெற்ற ஆவணப் பதிவுகளுக்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையில் அமைந்திருந்தது. மதிப்புரையைத் தொடர்ந்து விழாவைச் சிறப்பிக்க வருகைபுரிந்த அனைவருக்கும் பிரதியுபகாரம் கருதாத முறையில் மலர் வழங்கப்பட்டது.

அதனைத் தொடர்ந்து நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பிக்க மலையகத்தில் இருந்து கெளரவு விருந்தினர் களாக வருகைபுரிந்த திரு ரெ.ம. கிருஸ்னசாமி, அதிபர் யோகேஸ்வரன், திரு ந. லோகநாதன், திரு க. இராஜேந் தீரன் அவர்களது உரையில் மலையகத்தில் தமது சமூகம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளின் தாக்கத்தினால் தமது மனதில் எழுந்த உள்ளக் குழந்தைகளை நிகழ்வில் பங்குபற்றிய அனைவருக்கும் விதந்துரைத்ததுடன் அதை நிவர்த்தி செய்யும் முயற்சியில் வடபுலத்தில் உள்ள தொண்டர் அமைப்புக்கள் ஈடுபடவேண்டும் எனும் கருத்தினை முன்வைத்ததோடு கடந்த ஒருவருட காலமாக ஈடுபட்டுக்கொண்டு இருக்கும் சந்நிதியான் ஆசிரியத்தோடு இணைந்து சேவையாற்றும் சிவன் மானிடமேம்பாட்டு நிறுவனம், அகில இலங்கை சைவ மகாசபையினர் ஆற்றும் பணிகளைப் பாராட்டும் முகமாக அவர்கள் அனைவரது உரையும் அமைந்திருந்தது.

கோபுர தரிசனம் கோடி பாவ நிவாரணம்.

மலையகத்தில் மண்சரிவு இடம்பெற்ற காலப் பகுதியில் இந்தியத் துணைத் தூதுவராகக் கடமையாற்றி இடர்பட்ட மக்களது துயரினை தன்னாலான முறையில் ஆற்றுப்படுத்திய ஸ்ரீமான் ஆ. நடராஜன் கெளரவ விருந்தினர்கள் கூறிய கருத்துக்களை உள்வாங்கிய நிலையில் அக்கருத்துக்களுக்கு மாறுபடா வண்ணம் தனது எண்ணக் கருத்துக்களைக் கூறியதோடு, இவ்வகைப் பணிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு இருக்கும் இவ் அமைப்பினரின் செயற்பாட்டினை வரவேற்பதாகக் கூறியதோடு மலையக மக்களின் வாழ்வில் ஒளிவீச தன்னாலான முயற்சிகளைச் செய்வோம் என்றும் கூறி அமர்ந்தார்.

அதனையடுத்து சிறப்பு விருந்தினர்களாக வருகை புரிந்த யாழ் அரச அதிபர் ந. வேதநாயகன், வைத்திய கலாநிதி க. நந்தகுமாரன், பருத்தித்துறை உதவி பிரதேச செயலர் திருமதி அஜித்தா பிரதீபன், ஓய்வுநிலை மேலதிக அரச அதிபர் செ. ஸ்ரீநிவாசன், மக்கள் வங்கி இளை. பிராந்திய முகாமையாளர் சி. பத்மநாதன் அவர்களது சிறப்புரைகள் இடம்பெற்றது. அனைவரது உரைகளும் சந்திதியான் ஆச்சிரமம் ஆற்றும் பணிகளோடு, பல தொண்டர் அமைப்புக்களை இணைத்து மலையகத்தில் பலவித செயற்பாடுகளை செய்வதன்மூலம் யாழ்மண் பெருமை பெறுகிறது எனவும் இச்செயற்பாட்டினை வடபகுதியில் இருக்கும் பல தொண்டு நிறுவனங்களும் ஒன்று சேர்ந்து இவ்வகைப் பணிகளை ஆற்ற முன்வர வேண்டும் எனும் கருத்தினையும் வலியுறுத்தினர்.

இறைவன் விரும்பும் மந்திரம் இன்சோல்.

நிகழ்வின் நடுவில் ஊவா கல்வி ஒன்றிய அமைப்பின்மூலம் சந்திதியான் ஆச்சிரம சுவாமிகளுக்கும், சைவ மகா சபைத் தலைவர் திரு சோதிமுர்த்தி அவர்களுக்கும் பொன் னாடை பேர்த்தி நினைவுப் பட்டயம் வழங்கப் பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து பிரதம விருந் தினர் உட்பட சைவ மகா சபைத் தொண்டர் களுக்கும் சுவாமி கலியுகவரதன் அவர்கட்கும் அம்பாறை தம்பிலு சைவநெறிக்கூட அமைப் பாளர் திரு கணேசன் அவர்கட்கும் ஊவா கல்வி ஒன்றிய உறுப்பினர்கள் பொன்னாடை அணிவித்ததன் பேரில் தமது செயற்பாட்டினை நிறைவு செய்தார்கள்.

நிகழ்வின் இறுதியில் நல்லை ஆதீன முதல்வரும் ஆச்சிரம சுவாமிகளுமாக பிரதம விருந்தினர் ஸ்ரீமான் ஆ. நடராஜனுக்கும், அரசு அதிபர் நா. வேதநாயகனுக்கும் பொன்னாடை அணிவித்து ஆச்சிரமத்தால் வழங்கப்பட்ட நினைவுப் பட்டயத்தையும் வழங்கிக் கொர வித்தார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து மேடையில்

அமர்ந்து இருந்த சிறப்பு விருந்தினர், மற்றும் கொரவ விருந்தினர் உட்பட அனைவருக்கும் நிகழ்விற்கு வருகைபூரிந்த பெரியோர்களால் பொன்னாடை அணிவித்து அவர்களுக்குரிய நினைவுப் பட்டயத்தை வழங்கும் நிகழ்வு இடம்பெற்றது. தொடர்ந்து, நிகழ்வின் இடையே தமது கலை நயத்தைக் காட்சிப்படுத்திய மலையக அறநெறிப் பாடசாலைகளுக்குரிய நினைவுப் பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டன.

விழாவின் இறுதி நிகழ்வான நன்றிக்கூறும் செயற்பாடானது சிவன் மானுட மேம்பாட்டு நிறுவனத் தலைவர் சுவாமி கலியுகவரதனது காத்திரமான உரையுடன் நிறைவடைந்தது.

மானுட சேவையே மாதவன் சேவை.

தமிழகத் திருக்கோயில் வரிசை:

(தொடர்ச்சி...)

மதுரை மீனாட்சி - சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கோவில்

- வல்வையூர் அப்பாண்ணா -

அருள் தரும் மீனாட்சி அம்பிகையை வணங்கியிடின் கிளிக்கூண்டு மண்டப வாயிலைக் கடந்து சவாமி சந்திதானத்திற்குப் போகும்போது எதிரே எட்டு அடிவரை உயரமான பருத்த முக்குறுணி விநாயகர் தரிசனம் கிடைக்கிறது. கிளிக்கூண்டு மண்டபத்தின் வடக்கு வாசல் சவாமி சந்திதானத்துடன் இணைகிறது.

சவாமி சந்திதிக்கு எதிரில் உள்ள “கம்பத்தடி மண்டபம்” சிற்பக் கலையின் கருவுலம் என்றாம். மண்டபத்தின் நடுவில் தங்கக் கொடிமரமும் - நந்தியும் - பலிபீடமும் உள்ளன. அதனைச் சுற்றி 8 தூண்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தூணிலும் நாற்பறமும் அற்புதமான சிலைகள் உள்ளன. சங்கர நாராயணர், சோமாஸ்கந்தர், அர்த்தநாரீஸ்வரர், சக்கரபாணர், இடபாஞ்சுர், ஏகபாதர், காமதகனர், தெட்சணாமூர்த்தி, ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தர், சுகாஸீனர், இடப வாகனத்தில் சிவன் - அம்மன் போன்ற தோற்றுங்களும், திருமாலின் தசாவதாரக் காட்சிகளும் அற்புதமானவை. இவற்றிற்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பாக மீனாட்சி - சுந்தரேஸ்வரர் திருமணச் சிற்பம் அமைந்துள்ளது. (திருவிளையாடற் புராணம்: திருமணப் படலம் 5) இந்தச் சிற்பத்தின் அழகை வர்ணிக்க வார்த்தைகளேயில்லை. அத்தனை தத்ருபமான அமைப்பு.

கம்பத்தடி மண்டபத்திற்குப் பக்கத்தில் இரண்டு பெரிய தூண்களில் வடிவமைக்கப் பட்டுள்ள (1) அக்னி வீரபத்திரர் (2) அகோர வீரபத்திரர் ரூபங்களும் அடுத்துள்ள தூண்களில் காணப்படும் (1) ஊர்த்துவதாண்டவர் (2) காளியின் நடன ரூபங்கள் கொள்ளள அழகுடையவை.

சவாமி சந்திதானத்திற்குச் செல்லும் வாயிலில் இரண்டு உருவத்திற் பெரிய துவார பாலகர்கள் இரு மருங்கும் உள்ளனர். உள்ளே நுழைந்ததும் பிரகாரத்தில், பரஞ்சோதி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட சிவனாரின் 64 திருவிளையாடல்களும் அடங்கிய “திருவிளையாடற் புராணம்” அரங்கேற்றப்பட்ட “ஆறுகால் பீடம்” உள்ளது.

சுந்தரேஸ்வரரின் கருவறையை நோக்கியவாறு கரம்கூப்பித் தொழுத நிலையில் பதஞ்சலி முனிவரும் - வியாக்கிரபாதரும் காணப்படுகின்றனர். கருவறை மண்டப வெளிச் சுவர்களின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் 64 திருவிளையாடற் காட்சிகளும் (ஒவ்யமாக அல்ல) கண்ணைக் கவரும் வண்ணச் சிலைகளாக - அழகாக வர்ணம் தீட்டப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இறுதியில், 65 என இலக்கமிடப்பட்டு - திருமலை நாயக்கருக்கு இறைவன் வஸ்திரம்

குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்வது நேர்மையின் முதற்படி.

வழங்கும் ஒரு காட்சியும் காணப்படுகிறது. அன்றைய பிரதோஷ நாளின் பரபரப்புக்கு மத்தியில் இதுபற்றிய விபரம் எதையும் கேட்டு அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஓவ்வொரு திருவிளையாடலுக்கும் ஒரு காட்சிவீதம் - ஓவ்வொரு காட்சியிலும் உள்ள சிற்பங்களின் முகபாவும் ஆகா அற்புதம்... அற்புதம் இந்த 64+1 சிற்பங்களையும் ரசித்துப் பார்க்கப் பல மணிநேரம் எடுக்கும்.

சோமக்ந்தரப் பெருமானின் கருவறை விமானம் இந்திர விமானம் - விண்ணிழி விமானம் என்றழைக்கப்படுகிறது. அட்ட திக்கு யானைகளும் - 32 சிங்கங்களும் - 64 பூத கணங்களும் தாங்கும் அமைப்பில் இவ்விமானம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கருவறையின் வெளிப்புறச் சுவரை நெருக்கியபடி எட்டுத் திசைகளிலும் ஓரளவான உயரமுடைய கொடித் தம்பங்கள் காணப்படுகின்றன. பிரம்மோற்சவ காலத்தில் மூலத்தம்பத்தில் கொடியேற்றும் நடைபெறும்போது இந்த எண்திசைத் தம்பங்களிலும் கொடி ஏற்றப்படும் எனத் தெரிவித்தார்கள்.

உட்பிரகாரத்தின் தென் பக்கத்தில் 63 நாயன்மார்களும், கலைமகள் சொருபழும் உள்ளது. தென்மேற்கு மூலையில் உற்சவ மூர்த்தங்களும், வடமேற்கு மூலையில் காசி விஸ்வநாதரும் - பிட்சாடனரும் உள்ளனர். வடபிரகாரக் கோடியில் வெள்ளிக் கவசமிட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள கணக்கைபையும் - யாகசாலையும்- வணிகங்கூக்காகச் சாட்சி சொன்ன வன்னியும்- கிணறும் - விங்கமும் (திருவிளையாடற் புராணம்: வன்னியும் கிணறும் விங்கமும் அழைத்த படலம் 64) உள்ளன.

இப்போது நாம் சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானின் உட்பிரகாரத்தினுள் நுழைந்தால் - தெற்கு நோக்கி பரந்து விரிந்துள்ள “வெள்ளியம்பலம்” வாசலுக்கு வருகிறோம். நடராஜப் பெருமானின் நடனக்கோல உருவும் வெள்ளியால் செய்யப்பட்டு தகதகவென ஜோலித்தபடி உள்ளது. சிதம்பரத்தில் உள்ள நடராஜர் விக்கிரகம் தங்கத்தால் வார்க்கப்பட்டுள்ளமையையும் நாம் பார்க்கலாம். பொதுவாக நடராஜரின் நடனக்கோலம் இடது காலைத் தூக்கியபடி அமைந்திருக்கும். ஆனால் மதுரை சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயத்தில் மட்டும் நடராஜர் வலது காலைத் தூக்கி நடனம் செய்தவாறு அபயம் தருகிறார். மதுரையை ஆண்ட இராஜசேகரப் பாண்டியன், “எம்பெருமானே! நின்ற திருவடியை எடுத்து வீசி, எடுத்த திருவடியை கீழே ஊன்றி அடியேன் காணும்படி காலமாறி ஆடவேண்டும் (திருவிளையாடற் புராணம்: காலமாறி ஆடிய படலம் 24) என இரந்து நின்றான். அவனது அன்புக்காக இறைவனும் காலமாறி ஆடினார்.

நாம் மீனாட்சி - சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயத்தினை தரிசிக்கச் சென்ற வேளை பிரதோஷ நாளாக அமைந்திருந்ததால், நாமும் பிரதோஷ விழாவினைக் காணும் பாக்கியம் பெற்றோம். முன்னே கோமாதா - அதன் பின்னே கோவில் யானை - அதன் பின்னே மங்கல வாத்தியம்- அதன் பின்னே நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் - அதன் பின்னே சுவாமி - அம்பாள் சிறிய ரிஷிப் வாகனத்தில் - அதன் பின்னே நமச்சிவாயப் பதிகம் உட்பட தேவாரப் பாடல்கள் பாடியபடி ஆண்களும் பெண்களுமாக பக்தர்கள் - இப்படியாக சுவாமி - அம்பாள் மூன்றுமுறை உட்பிரகாரத்தை வலம் வருகிறது. ஓவ்வொரு மூலையிலும் நெய்தீபீ ஆராதனையும், கடைசிச் சுற்றின் கடைசித் தீபம் கர்ப்பூர பஞ்சாராத்தியும் காட்டப்பட்டதைப் பார்த்து பக்தர்களும் நாமும் மெய்மறந்து நின்றோம்.

ஆடம்பர வழிபாட்டைவிட ஆதம் வழிபாடே சிறந்தது.

மூலவர் சோமசுந்தரக் கடவுள், சொக்கலிங்கநாதர், சொக்கேசர், ஆலவாய் அண்ணல் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகின்ற சுந்தரேஸ்வரர் சுந்திரே உயர்மான விங்க மூர்த்தமாக அளவான அலங்காரத்துடன் அழகு மினிரக் காட்சி தருகிறார். தினம் தினம் தம்மை நாடிவரும் பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்களுக்கும் அருள் வழங்கும் கருணைத் தெய்வம் சுந்தரேஸ்வரர்.

மூலவரின் உட்பிரகாரத்தைவிட்டு வெளியே வந்தால் மிகப்பெரிய ஆயிரங்கால் மண்டபம் வருகிறது. மண்டப வாசலின் மேல் விதானத்தில் தமிழ் ஆண்டுகள் அறுபதையும் குறிக்கும் சக்கரம் வரையப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள குறவன் - குறத்தி, பிட்சாடனர் முதலான அழகுமிகு சிற்பங்கள் காணத் தெவிட்டாத கலைச்சுவையுடையன. மண்டபத்தின் எத்திசையிலிருந்து பார்த்தாலும் இத்தாண்கள் நூலிடை பிச்கில்லாமர் ஒர் ஒழுங்கான வரிசையில் இருப்பதுகண்டு வியந்து நிற்கின்றோம். இங்கு கணபதி, சரஸ்வதி, அர்ச்சனன், ரதி, மோகினி, மன்மதன், கலிபுருஷன் எனப் பல அழகான சிற்பங்களும் உள்ளன. இந்த ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் ஒரு காட்சியகம் உண்டு. அங்குள்ள அற்புதமான நடராஜர் சிலையையும் ஏனைய தெய்வத் திருமேனிகளையும் - தோல் பொருட்களையும் கண்டு மகிழலாம்.

ஆயிரங்கால் மண்டபம் அருகே “மங்கையர்க்கரசி மண்டபம்” எனும் பெயருடைய புதிய மண்டபமொன்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மண்டபத்தில் கூன்பாண்டியன், மங்கையர்க்கரசியார், நூனசம்பந்தர், குலச்சிறையார் ஆகியோரின் திருவுருவங்கள் உள்ளன. நடுவே சிவலிங்கத் திருமேனி ஒன்றும் உள்ளது. இது பிற்காலத்தய திருப்பணி வேலைகளின்போது (1960 - 1963) கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இதனை அடுத்து மருது பாண்டியர் கட்டுவித்த அழகிய மர விதானங்கள் கொண்ட “கல்யாண மண்டபம்” காணப்படுகிறது. இதுவரை கற்சிற்பங்களின் அழகினில் மயங்கி இருந்த நாம், இப்போது விதானங்களின் மரச் சிற்பவேலைப்பாடுகள் கண்டு வியப்படைகின்றோம். “கல்யாண மண்டபத்தின்” உட்புற மேற்கூரைகள் செப்புத் தகடுகளால் வேயப்பட்டு தகதகவன ஜோலிக்கிறது.

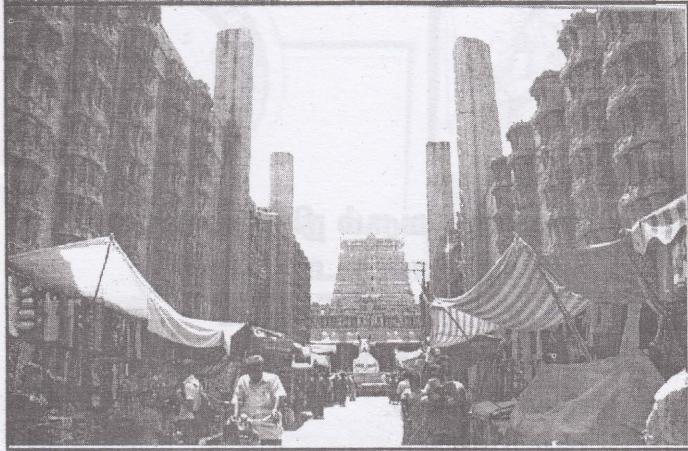
சுவாமி - அம்பாள் வீதில் ஸா பூர்ப்படும் வீதி “ஆழவீதி” எனப்படுகிறது. வடக்கு ஆழவீதியில் கோபுரத்தை அடுத்து இரண்டு பக்கங்களிலும் வரிசையாக 5+5 தூண்கள் நிற்கின்றன. உயர்மான இத்தாண்களின் உட்பகுதி பல அளவுகளில் உட்குழிகள் வெட்டப்பட்டிருப்பதால் அதனை மெதுவாகக் கல்லால் தட்டும்போது சங்கீத ஓலியை எழுப்புகிறது. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமான ஒலிகளை வெளிப்படுத்துவதால் அவைகள் “சங்கீதத் தூண்கள்” எனப்படுகின்றன. இம்மாதிரித் தூண்கள் சில ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலும் உள்ளது.

இப்போது நாம் கிழக்குக் கோபுர வாசலினாடாக வெளியே வந்து எதிரே உள்ள வடக்குத் - தெற்கான வீதி யைக் கடந்து எதிரில் உள்ள “வசந்த மண்டபத்திற்கு” வருகிறோம். திருமலை நாயக்கரினால் கட்டப்பட்டுள்ள இம் மண்டபத்தைப் “புது மண்டபம்” என்கிறார்கள். இந்த மண்டபத்

பெற்றோரை மதிப்பவன் வேறு பிரார்த்தனை செய்யவேண்டியதில்லை.

தூண்களில் தடாதகைப் பிராட்டியார், மீனாட்சி திருமணம், திருமலை நாயக்கர், கல்யாணங்கரமுப் பூஷன்து, இராவணன் கைலையைத் தூக்குவது முதலான பல சிற்பங்கள் தத்ரூபமாகச் செதுக்கப் பட்டுள்ளன. சிற்பங்கள் ஒவ்வொன்றும் கொள்ளை அழகு கொண்டவை. இந்த அழகு வடிவங்களை, மண்டபத்தின் உட்பகுதி முழுவதும் பரந்து காணப்படும் சிறிய சிறிய

கடைகள் மறைத்து நிற்கின்றன. ஒருவாறாக மண்டபத்தின் ஊடாக நடந்துவர, வடக்குத் தெற்கான இன் ணொரு வீதியிடனான ஒரு முச்சந்தி வருகிறது.

முச்சந்தியில் புது மண்டபத் தையும் (வசந்த மண்டபம்) கிழக்குக் கோபுரத்தையும் பார்த்தபடி அழகிய வர்ணம் தீட்டப்பட்ட ஒரு பெரிய நந்தியும் முற்றுப்பெறாத ஒரு கோபுரத்திற்கான அடிப்பகுதியும் காணப்படுகிறது. சாலையின் இரு

பக்கமுமாயுள்ள கோபுர அடிப்பகுதி மிக அகன்ற பரப்பளவு கொண்டது. இதனை நோக்கு மிடத்து - இந்தக் கோபுரம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டிருந்தால்- தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல இந்தியாவிலேயே மிக உயர்ந்த விண்ணைத் தொடும் கோபுரமாக - கட்டிடமாக மிர்ந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

மன்னர்களும் செல்வந்தர்களும் இத் திருக்கோயில் திருப்பணிகளில் காட்டிவந்த அக்கறை காரணமாக ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் வளர்ச்சி பெற்றுவந்த இத் திருத்தலம் இன்று முழுமைப்பற்று பெருஞ்சிறப்புடன் திகழ்கிறது. 1960 - 63 காலப்பகுதியில் மேலும்

அறிவாளிக்கும் இயற்கையை உணர்ந்தவனுக்கும் துன்பமே வராது.

திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு, அனைத்துக் கோபாங்களும் புதுப்பிக்கப்பட்டு - வர்ணம் தீட்டப்பட்டு புதுப்பொலிவு பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு மாதப்பிறப்பன்றும் தங்க ரதம் புறப்பாடும், மாதாந்த விழாக்களும், பிரம்மோற்சவங்களும் முறைப்படி நடைபெறுகின்றன.

“மங்கையர்க்கரசி வளவர்கோன் பாவவூரி வளைக்கைம் மடமானி பங்கையச் செல்லி பாண்டிமாதேவி பணிசெய்து நாடொறும் பரவப் பொங்கழலுருவன் பூத நாயகன்நால் வேதமும் பொருள்களும் அருளி அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த ஆலவாயாவதும் இதுவே”

-சம்பந்தர்-

(முந்றும்)

ஆஸ்மிகச் சிந்தனை

சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி கூட்டங்கள் சேர்த்து எவரும் ஆஸ்மிக உணர்வைப் பெற முடியாது. அன்பின் மூலமாகத்தான் ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்கு ஆஸ்மிக உணர்வைச் செலுத்த முடியும். ஆஸ்ம ஞானத்தைப் பெற விரும்பும் ஒருவன் தொக்கத்தில் புற உதவிகளைப் பெற்று கயபலத்தில் நிற்க வேண்டும். ஆஸ்ம ஞானம் கிட்டியபின் பிற உதவிகள் தேவையில்லை.

சந்திதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய அன்னப் பணிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் / சகல சமுதாயப் பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

காக்கக்ட்டகள்
செ. மோகனதாஸ்
சந்திதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டமானாறு.
T.P: 021 2263406
021 321 9599

காசோலை
செ. மோகனதாஸ்
க. இல. 7342444
லௌப்பக வங்கி,
பருத்தித்துறை

Face Book: sannithiyayanachiramam
E-Mail: sannithiyayan@hotmail.com

சரியானது எதுவென்று தெரிந்தபிறகு அதைச் செய்யாமல் இருப்பதுதான் கோழைத்தனம்.

கூரனுச்சிட்டி

2016

உரசிதலை

பங்குனிமாத வறாந்த நிகழ்வுகள்

04.03.2016 வெள்ளிக்கழுமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
விடயம் :- “இன்னிசை”
(பக்கவாத்திய சகிதம்)

11.03.2016 வெள்ளிக்கழுமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
மலர் வெளியீடு

“கந்தாவின் விழுதுகள்”

தலைமையுரை	:- திரு இ. வரதீஸ்வரன் அவர்கள்
வெளியீட்டுரை	:- பேராசிரியர் S. சிவலிங்கராசா அவர்கள் [முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்]
நயப்புரை	:- திரு த. ஜயசீலன் அவர்கள் [பிரதேச செயலர், பஞ்சத்தித்துறை]

18.03.2016 வெள்ளிக்கழுமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
சொற்பாடிவு :- “கந்தபுராணம்” (கதாட்டி)
வழங்குபவர் :- திரு அ. குமாரவேல் அவர்கள்
[சிறேஷ்ட விரிவுவரையாளர், யாழ் / கல்லூரி வட்டங்கோட்டை]

25.03.2016 வெள்ளிக்கழுமை முற்பகல் 10.00 மணியளவில்

நாள்சூட்டு பங்குனிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :- திரு வ. கணேசமுர்த்தி அவர்கள்
[ஞான. அதிபர்]

மதிப்பீட்டுரை :- திரு க. ஆனந்தராசா அவர்கள்
[ஞான. அதிபர்]

**219ஆவது
மலர்**

பதிவு கீல. QD/160/NEWS/2016

ங் செல்வச்சந்திதி நூலை முகப்புத் தோற்றம்

